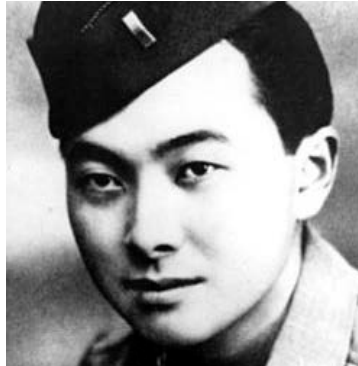

What made the **GREATEST** GENERATION great?

14

BISAYA CEBUANO

www.inquiryhistory.com

Q U E S T I O N F O U R T E E N

What made the GREATEST GENERATION great?

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

S U P P O R T I N G Q U E S T I O N S

- 1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?
- 2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?
- 3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

D E V E L O P E D A N D C O M P I L E D B Y
J O N A T H A N L O O M I S

S O U R C E S F O R O R I G I N A L T E X T I N C L U D E
c o u r s e s . l u m e n l e a r n i n g . c o m
u s h i s t o r y . o r g
s a g e a m e r i c a n h i s t o r y . n e t
l e a r n i n g . o r g
w i k i m e d i a . o r g

C R E A T I V E C O M M O N S A T T R I B U T I O N
4 . 0 I N T E R N A T I O N A L L I C E N S E

QUESTION FOURTEEN

What made the GREATEST GENERATION great?

In 1998, journalist Tom Brokaw published a collection of stories of young men and women who lived through World War II. He titled his book, “The Greatest Generation” and the nickname for this group of Americans stuck.

The Greatest Generation were born in the first decades of the 20th Century. They were children during the exciting and vibrant years of the 1920s. They were teenagers and young adults during the hard times of the Great Depression. They learned sacrifice and through the New Deal they learned to trust the federal government as a power for good. Those lessons were then reinforced by their experience in World War II. This generation sacrificed themselves in the farms, factories and battlefields of that conflict. They collectively fought and defeated Hitler and Imperial Japan. They put their young lives on hold, while they gave of themselves for the collective survival of freedom.

This was the defining experience of their generation. Going forward, it was the Greatest Generation that developed computers, built America’s highways, raised the suburbs and the eventually the Hippies. They included such seminal individuals as John F. Kennedy and Ronald Reagan.

What about their experience made them great? What was it about those few years in their lives during the 1940s that forged this group of Americans into a generation we can rightly remember as “great?” What made the Greatest Generation great?

Niadtong 1998, ang tigbalita nga Tom Brokaw nagpatik usa ka koleksyon sa mga istorya sa mga batan-ong lalaki ug babaye nga nabuhi sa Gubat sa Kalibutan II. Giulohan niya ang iyang libro, “Ang Labing Dako nga Henerasyon” ug ang palayaw alang sa kini nga grupo sa mga Amerikano nahigot.

Ang Labing Bantog nga Henerasyon gipanganak sa una nga mga dekada sa ika-20 nga Siglo. Mga bata sila sa panahon sa kulbahinam ug madasigon nga katuigan sa 1920s. Mga tin-edyer sila ug batan-on nga mga hamtong sa panahon sa lisud nga mga panahon sa Dakong Depresyon. Natun-an nila ang pagsakripisyo ug pinaagi sa Bag-ong Deal nakakat-on sila sa pagsalig sa federal nga gobyerno ingon usa ka kusog alang sa kaayohan. Kadtong mga leksyon gipalig-on sa ilang kasinatian sa Gubat sa Kalibutan II. Kini nga henerasyon nagsakripisyo sa ilang kaugalingon sa mga umahan, pabrika ug panggubatan sa panagbangi. Nagkahiusa sila nga nakig-away ug gipildi nila Hitler ug Imperial Japan. Ang gibutang sa ilang mga bata nabuhi, samtang gihatag nila ang ilang kaugalingon alang sa hiniusa nga pagkaluwas sa kagawasan.

Kini ang gihubit nga kasinatian sa ilang henerasyon. Sa pag-adto sa unahan, kini ang Labing Bantugan nga Henerasyon nga nagpalambo sa mga kompyuter, nagtukod sa mga kadalanan sa Amerika, nagpataas sa mga suburb ug sa katapusan ang mga Hippies. Naglakip sila sa mga indibidwal nga seminal sama ni John F. Kennedy ug Ronald Reagan.

Komosta ang ilang kasinatian nga nakahatag kanila og kadako? Unsa man kini sa pipila ka mga tuig sa ilang mga kinabuhi sa mga tuig 1940 nga nagpalig-on sa kini nga grupo sa mga Amerikano sa usa ka henerasyon nga mahimo naton nga mahinumduman ingon nga “bantugan?” Unsa man ang nakapahimo nga labing bantugan nga Henerasyon?

1

F I R S T Q U E S T I O N WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

INTRODUCTION

Like the First World War, Americans tried to stay on the sidelines during World War II. Fighting had broken out in both China and Europe in the 1930s as the United States was still recovering from the Great Depression and people and politicians did not feel that it was in the nation's best interest to join in another war.

Was this a good idea? World War II was significantly different from the war 20 years before. Most notably, by the time fighting had begun in the 1930s it was clear that the primary driver of the conflict in Europe, Adolf Hitler, was not interested in merely territorial gain. He was deeply anti-Semitic and had already implemented the Holocaust – the systematic destruction of the Jewish people in Europe. In World War I, there was no equivalent. Hatred and atrocities against the Chinese and Koreans by invading Japanese armies were equally appalling. If the United States were to join this new war, it would not be just to protect the borders of friends, but to prevent the destruction of entire groups of people.

Yet, the United States stayed on the sidelines. It is true that before the attack on Pearl Harbor in 1941 that drew the nation into the fighting, Americans were providing the material of war – ships, aircraft, bombs – to our allies, making a gun and taking it up yourself in a foreign land are very different things.

Should the United States have joined the war sooner? Was it foolish to try to stay out of a war against nations bent on expansion and wholesale annihilation of people? Like a student who sits down to study early instead of cramming before a test, shouldn't the United States have joined the fighting early in order to prevent the spread of the conflict?

Or, did American neutrality make it possible to rebuild our strength and prepare for the fight? Were we right to wait until we were attacked before rolling up our sleeves and making war?

What do you think? Was America right to try to stay out of World War II?

PASIUNA

Sama sa Unang Gubat sa Kalibutan, gisulayan sa mga Amerikano nga magpadayon sa mga agianan sa panahon sa Gubat sa Kalibutan. Natapos ang panagsangka sa China ug Europe kaniadtong 1930 kaniadtong ang Estados Unidos nakabangon pa gikan sa Dakong Depresyon ug ang mga tawo ug mga pulitiko wala mobati nga naa sa labing maayong interes sa nasud nga moapil sa usa pa nga gubat.

Maayo ba kini nga ideya? Ang Ikaduhang Gubat sa Kalibutan lahi kaayo sa giyera 20 tuig sa wala pa. Labing hinungdanon, sa pagsugod sa panagsangka sa tuig 1930s klaro nga ang panguna nga drayber sa panagbangi sa Europe, si Adolf Hitler, dili interesado sa ganansya nga teritoryo. Labing lawom siya nga anti-Semitiko ug gipatuman na ang Holocaust - ang sistematikong paglaglag sa mga Judio sa Europe. Sa Gubat sa Kalibutan I, wala katumbas. Ang pagdumot ug kabangis batok sa mga Intsik ug Koreano pinaagi sa pagsulong sa mga kasundalohan sa Hapon parehas nga nakurat. Kung ang Estados Unidos moapil sa bag-ong giyera, dili lang kini protektahan ang mga utlanan sa mga higala, kundi aron mapugnan ang pagkaguba sa tibuuk nga mga grupo sa mga tawo.

Bisan pa, ang Estados Unidos nagpabilin sa mga agianan. Tinuod nga sa wala pa ang pag-atake sa Pearl Harbour kaniadtong 1941 nga nagdala sa nasud sa away, ang mga Amerikano ang naghatag mga materyal nga giyera - mga barko, ayroplano, mga bomba - sa among mga kaalyado, nagbuhat og baril ug gidala ang imong kaugalingon sa usa ka langyaw nga yuta lahi kaayo nga mga butang.

Angay ba nga ang Estados Unidos nagpasakop sa gubat sa labing madali? Dili ba binuang ang pagsulay nga magpadayon sa usa ka giyera kontra sa mga nasud nga nagdako sa pagpalapad ug pakusgon nga paglaglag sa mga tawo? Sama sa usa ka estudyante nga naglingkod aron magtuon sayo sa baylo nga mag-cramming sa wala pa ang pagsulay, dili ba ang Estados Unidos nakig-uban sa away aron malikayan ang pagkaylap sa panagbangi?

O, nahimo ba ang neyutralidad sa Amerikano nga posible nga tukuron ang atong kusog ug mangandam sa away? Kinahanglan ba nga maghulat kita hangtod nga giatake kita sa wala pa magbutang ang atong mga bukton ug naghimo og gubat?

Unsa ang imong gihunahuna? Husto ba ang America nga magtinguha nga magpadayon sa Gubat sa Kalibutan?

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

ISOLATIONISM

At the dawn of the 1930s, foreign policy was not a burning issue for the average American. The stock market had crashed and each passing month brought greater and greater hardships. American involvement with Europe had brought war in 1917 and unpaid debt throughout the 1920s. Having grown weary with the course of world events, citizens were convinced the most important issues to be tackled were domestic.

While there were some who favored active engagement in Europe during the 1920s and 1930s, most Americans, including many prominent politicians, were leery of getting too involved in European affairs or accepting commitments to other nations that might restrict America's ability to act independently, keeping with the **isolationist** tradition. Although the United States continued to intervene in the affairs of countries in the Western Hemisphere during this period, the general mood in America was to avoid becoming involved in any crises that might lead the nation into another global conflict.

American leaders had opportunities to engage with the world more actively during the two decades between the world wars, but usually chose not to. One possibility for international economic cooperation failed at the London Conference of 1933. Leaders of European nations hoped to increase trade and stabilize international currencies by tying all currencies to a gold standard. Roosevelt sent a message to the conference refusing any attempt to tie the American dollar to a gold standard while he needed flexibility to bring the nation out of the Depression. The conference dissolved with European delegates miffed at the lack of cooperation by the United States.

Roosevelt did realize that the Hawley-Smoot Tariff that had led to a global rise in tariffs was hurting both the United States and the world as a whole and ended it.

While isolationists feared European and Asian problems, they developed a strong sense of Pan-Americanism. In the face of overseas adversity, strong hemispheric solidarity was attractive. To foster better relations with the nations of Latin America, Roosevelt declared a bold new **Good Neighbor Policy**. Marines stationed in Central America and the Caribbean were withdrawn. The Roosevelt Corollary, which former president Theodore Roosevelt had proclaimed in 1904 asserting the right of the United States to intervene in Latin American affairs, was renounced.

Despite its largely noninterventionist foreign policy, the United States did nevertheless take steps to try to lessen the chances of war and cut

ISOLATIONISM

Sa kaadlawon sa 1930, ang langyaw nga palisiya dili usa ka nagdilaab nga isyu alang sa kasagaran nga Amerikano. Nag-asikaso ang stock market ug matag bulan nga nagdalag daghang mga kalisud. Ang pag-apil sa Amerikano sa Europe nagdala sa gubat kaniadtong 1917 ug wala nabayran nga utang sa mga 1920. Tungod sa gikapoy na sa dagan sa mga panghitabo sa kalibutan, nakumbinsan ang mga lungsuranon ang labing hinungdanon nga mga isyu nga sulbaron mao ang mga balay.

Samtang adunay pipila nga gipalabi ang aktibo nga pakigsosyo sa Europe kaniadtong 1920s ug 1930, ang kadaghanan sa mga Amerikano, lakip ang daghang mga inila nga mga pulitiko, nahilum sa pagsulud usab sa mga kalihokan sa Europa o pagdawat mga pasalig sa ubang mga nasud nga mahimo'g higpitan ang katakus sa Amerika nga molihok nga independente, pagtuman sa ang tradisyon nga isolationist. Bisan kung ang Estados Unidos nagpadayon sa pagpanghilabot sa mga kalihokan sa mga nasud sa Western Hemisphere sa panahon niini nga panahon, ang kinatibuk-ang kahimtang sa Amerika nga likayan nga mag-apil sa bisan unsang mga krisis nga mahimo'g magdala sa nasud ngadto sa lain pang kalibutanon nga panagbangi.

Ang mga lider sa Amerika adunay mga oportunidad nga makiglambigit sa kalibutan nga mas aktibo sa sulod sa duha ka mga dekada tali sa mga gubat sa kalibutan, apan sa kasagaran gipili nga dili. Usa ka posibilidad alang sa internasyonal nga kooperasyon sa ekonomiya napakyas sa London Conference sa 1933. Ang mga lider sa mga nasud sa Europe naglaum nga madugangan ang patigayon ug ipadayon ang mga internasyonal nga salapi pinaagi sa paghigot sa tanan nga mga salapi sa usa ka sumbanan nga bulawan. Nagpadala usa ka mensahe si Roosevelt sa komperensya nga nagdumili sa bisan unsang pagsulay nga ihigot ang dolyar sa Amerikano sa usa ka sumbanan nga bulawan samtang siya kinahanglan nga adunay kadali aron mapahawa ang nasud gikan sa Depresyon. Natapos ang komperensya sa mga delegado sa Europa tungod sa kakulang sa kooperasyon sa Estados Unidos.

Nahibal-an ni Roosevelt nga ang Hawley-Smoot Tariff nga nagdala sa us aka global nga pagtaas sa mga taripa nakapasakit sa Estados Unidos ug sa kalibutan sa tibuuk ug natapos kini.

Samtang nahadlok ang mga nag-inusara sa mga problema sa Europa ug Asya, naugmad nila ang usa ka lig-on nga pagsabut sa Pan-Americanism. Sa atubang sa kalisdanan sa gawas sa nasud, madanihon ang lig-on nga panaghiusa sa hemispheric. Aron mapalambo ang labi ka maayong relasyon sa mga nasud sa Latin America, nagpahayag ang Roosevelt nga usa ka maisog nga bag-ong Patakaran sa Maayong Silingan. Ang mga Marines nga gibutang sa Central America ug ang Caribbean gikuha. Ang Roosevelt Corollary, nga gipahayag sa kanhing presidente nga si Theodore Roosevelt kaniadtong 1904 nga nagpahayag sa katungod sa Estados Unidos nga mangilabot sa mga kalihokan sa Latin Amerika, gibiyayan.

Bisan pa sa kadaghanan nga dili kini pag-imbestigat sa langyaw nga palisiya, bisan pa ang Estados Unidos naghimo og mga lakang aron sulayan ang pagkunhod sa mga higayon

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

its defense spending at the same time. President Warren G. Harding's administration participated in the **Washington Naval Conference** of 1921 and 1922, which reduced the size of the navies of the nine signatory nations. In addition, the Four Power Treaty, signed by the United States, Great Britain, France, and Japan in 1921, committed the signatories to abstaining from making any territorial expansion in Asia. In 1928, the United States and fourteen other nations signed the Kellogg-Briand Pact, declaring war an international crime. Despite hopes that such agreements would lead to a more peaceful world they failed because none of them committed any of the nations to take action in the event of treaty violations.

FASCISM

While the United States focused on domestic issues, economic depression and political instability were growing in Europe. During the 1920s, the international financial system was propped up largely by American loans to foreign countries. The crash of 1929, when the stock market plummeted, set in motion a series of financial chain reactions that contributed significantly to a global downward economic spiral. Around the world, industrialized economies faced significant problems of economic depression and worker unemployment.

Many European countries had been suffering even before the Great Depression began. A postwar recession and the continuation of wartime inflation had hurt many economies, as did a decrease in agricultural prices, which made it harder for farmers to buy manufactured goods or pay off loans to banks. While the United States was fortunate to have Franklin Roosevelt, in other nations less democratic-minded leaders emerged.

Benito Mussolini capitalized on the frustrations of the Italian people who felt betrayed by the Versailles Treaty. In 1919, Mussolini created the Fasci Italiani di Combattimento (Italian Combat Squadron). The organization's main tenets of **Fascism** called for a totalitarian form of government and a heightened focus on national unity, militarism, social Darwinism, and loyalty to the state. With the support of major Italian industrialists and the king, who saw Fascism as a bulwark against growing Socialist and Communist movements, Mussolini became prime minister in 1922. Between 1925 and 1927, Mussolini transformed the nation into a single party state and removed all restrictions on his power.

In Germany, a similar pattern led to the rise of the totalitarian National Socialist Party. Political fragmentation through the 1920s accentuated the severe economic problems facing the country. As a result, the German Communist Party began to grow in strength, frightening many

sa giyera ug giputol ang paggasto sa pagpanalipod sa parehas nga oras. Ang administrasyon ni Presidente Warren G. Harding miapil sa Washington Naval Conference kaniadtong 1921 ug 1922, nga nakamenus sa kadak-an sa mga navy sa siyam nga mga nasud nga nagpirma. Dugang pa, ang Apat nga Power Treaty, nga gipirmahan sa Estados Unidos, Great Britain, France, ug Japan kaniadtong 1921, nagtugyan sa mga nagpirma sa paglikay sa paghimo sa bisan unsang teritoryal nga pagpalapad sa Asya. Niadtong 1928, ang Estados Unidos ug napulog upat nga mga nasud gipirmahan ang Kellogg-Briand Pact, nga nagpahayag nga ang gubat usa ka internasyonal nga krimen. Bisan pa sa paglaum nga ang ingon nga mga pag-uyon modala ngadto sa usa ka mas malinaw nga kalibutan nga sila napakyas tungod kay wala'y usa kanila ang naghimo sa bisan kinsa nga mga nasud nga molihok kung adunay mga paglapas sa tratado.

PASISMO

Samtang ang Estados Unidos nakatuon sa mga sulud sa sulud, ang depresyon sa ekonomiya ug kawalay katakus sa politika nagkadako sa Europa. Sa panahon sa 1920, ang internasyonal nga sistema sa pinansyal gipunting sa kadaghanan sa pautang sa mga Amerikano ngadto sa mga langyaw nga mga nasud. Ang pagkahugno sa 1929, sa dihang ang merkado sa stock nagdagan, nagpasiugda usa ka serye sa mga reaksyon sa kadena sa pinansyal nga nakahatag og hinungdan sa usa ka pangkalibutang pagkaubos sa ekonomiya. Sa tibuuk kalibutan, ang mga industriyalisado nga ekonomiya nag-atubang og hinungdanon nga mga problema sa depresyon sa ekonomiya ug kawalay trabaho.

Daghang mga nasud sa Europe ang nag-antus bisan sa wala pa magsugod ang Dakong Depresyon. Ang pag-urong sa postwar ug ang pagpadayon sa inflation nakapasakit sa daghang mga ekonomiya, sama sa pagkunhod sa mga presyo sa agrikultura, nga nagpalisud alang sa mga mag-uuma sa pagpamalit sa mga hinimo nga mga butang o pagbayad sa mga pautang sa mga bangko. Samtang ang Estados Unidos mapalad nga nakakuha si Franklin Roosevelt, sa ubang mga nasud dili kaayo mga lider nga demokratiko ang migawas.

Si Benito Mussolini gipalabi sa mga kapakyasan sa mga Italyanong tawo nga mibati nga gilimbongan sa Kasunduan sa Versailles. Niadtong 1919, gibuhat ni Mussolini ang Fasci Italiani di Combattimento (Italian Combat Squadron). Ang pangunang mga titulo sa Pasismo nagtawag alang sa usa ka totalitarian nga porma sa gobyerno ug gipataas nga pagtuon sa nasudnon nga panaghiosa, militarismo, sosyal nga Darwinismo, ug pagkamaunungon sa estado. Uban sa suporta sa mga nag-unang industriyalisante sa Italya ug hari, nga nakita ang Pasismo ingon usa ka punoan nga batasan batok sa nagtubo nga mga kalihukan sa Sosyalista ug Komunista, si Mussolini nahimong punong ministro kaniadtong 1922. Sa tunga-tunga sa 1925 ug 1927, giusab ni Mussolini ang nasud nga usa ka estado sa partido ug gitangtang ang tanan nga mga pagdili sa iyang gahum.

Sa Alemanya, usa ka susama nga sumbanan ang nagdala sa pagtaas sa totalitarian National Socialist Party. Ang pagkabulag sa politika kaniadtong 1920s gipadako ang grabe nga mga problema sa ekonomiya nga giatubang sa nasud. Ingon usa ka sangputanan, ang Aleman nga Komunista nga Partido nagsugod sa paglig-on sa kusog, nakapahadlok sa mga adunahan ug tunga nga klase nga mga Aleman. Gawas

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

wealthy and middle-class Germans. In addition, the terms of the Treaty of Versailles had given rise to a deep-seated resentment. It was in such an environment that **Adolf Hitler's** Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (National Socialist German Workers' Party), or **Nazi Party** for short, was born.

pa, ang mga termino sa Treaty of Versailles nakahatag og kadaghan nga pagkasuko. Diha kini sa usa ka palibot nga natawo ang Adsoe Hitler's Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (National Socialist German Workers 'Party), o Party sa Nazi.

Primary Source: Photograph

Benito Mussolini and Adolf Hitler, the fascist dictators of Italy and Germany led Europe into the carnage of World War II.

The Nazis gained numerous followers during the Great Depression, which had hurt Germany tremendously. By 1932, nearly 30% of the German labor force was unemployed. Not surprisingly, the political mood was angry and sullen. Hitler, a World War I veteran, promised to return Germany to greatness. By the beginning of 1933, the Nazis had become the largest party in the German legislature. Germany's president, Paul von Hindenburg, at the urging of large industrialists who feared a Communist uprising, appointed Hitler to the position of chancellor in January 1933. In the elections that took place in early March 1933, the Nazis gained the political power to pass a law that gave

Nakakuha ang mga Nazi og daghang mga tagasunod sa Great Depression, nga grabeng nakapasakit sa Alemanya. Pagka-1932, hapit 30% sa kusog nga mamumuo sa Aleman ang wala'y trabaho. Dili katingad-an nga ang kahimtang sa politika nasuko ug nangalisud. Si Hitler, usa ka beterano sa World War I, misaad nga ibalik sa Alemanya ang pagkahalangdon. Sa pagsugod sa 1933, ang mga Nazi nahimong labing dako nga partido sa lehislatura sa Aleman. Ang presidente sa Alemanya, si Paul von Hindenburg, sa pag-awhag sa mga dagko nga industriyalisante nga nahadlok sa usa ka pag-alsa sa Komunista, gitudlo si Hitler sa posisyon sa chancellor kaniadtong Enero 1933. Sa mga eleksyon nga naganap kaniadtong sayong bahin sa Marso 1933, nakuha sa mga Nazi ang gahum pangpolitika sa pagpasa sa usa ka balaod nga naghatag gahum kang Hitler sa paghimo sa tanan nga mga balaod alang sa sunod nga upat ka tuig. Sa ingon

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

Hitler the power to make all laws for the next four years. Hitler thus effectively became the dictator of Germany. Hitler's popularity sometimes is perplexing for Americans, but it is important to remember that in a time when Germans were suffering, he offered a solution. Unlike President Roosevelt who famously said the "only thing we have to fear, is fear itself," Hitler led his people to believe that the source of their problems were outsiders – the Allies that had imposed the harsh conditions of the Treaty of Versailles and Jews who he claimed were manipulating the world's economy.

After gaining power, Hitler and his followers worked to make their party and its leader synonymous with Germany itself. This characteristic of Fascism meant that citizens pledged allegiance to Hitler, rather than their nation. Even Germany's boy scouts became the Hitler Youth.

Hitler began to rebuild German military might. In 1936, in accordance with his promise to restore German greatness, Hitler dispatched military units into the Rhineland, on the border with France. In March 1938, claiming that he sought only to reunite ethnic Germans within the borders of one country, Hitler invaded Austria. These actions were clear violations of the Treaty of Versailles and should have brought about military action against Germany. Hitler, however, shrewdly understood that there were many things he could do in violation of the treaty that his enemies would tolerate. After all, France, Britain and the United States were all dealing with economic depressions. No one wanted another war.

At a conference in Munich later that year, Great Britain's prime minister, Neville Chamberlain, and France's prime minister, Édouard Daladier, agreed to the partial dismemberment of Czechoslovakia and the occupation of the Sudetenland, a region with a sizable German population. This **Munich Pact** offered a policy of **appeasement**, in the hope that Hitler's expansionist desires could be bought off without war. Chamberlain famously returned home to claim that the Munich Pact meant "peace in our time." He was wrong. Not long after the agreement, Germany occupied the rest of Czechoslovakia as well. Today, Chamberlain and the idea of appeasement are remembered as examples of the failure of hoping for the best when dealing with dictators bend on expansion.

In the Soviet Union, Premier **Joseph Stalin**, observing Hitler's actions and listening to his public pronouncements, realized that Poland, part of which had once belonged to Germany and was home to people of German ancestry, was most likely next. Although fiercely opposed to Hitler, Stalin, sobered by the French and British betrayal of Czechoslovakia and unprepared for a major war, decided the best way

epektibo nga nahimong diktador sa Alemanya si Hitler. Ang pagkapopular ni Hitler usahay naglibog alang sa mga Amerikano, apan hinungdanon nga hinumdoman nga sa panahon nga ang mga Aleman nag-antos, mihatag siya usa ka solusyon. Dili sama ni Presidente Roosevelt nga bantog nga nagsulti nga ang "bugtong nga butang nga atong gikahadlok, ang pagkahadlok sa iyang kaugalingon," gipangunahan ni Hitler ang iyang mga tawo sa pagtuo nga ang gigikanan sa ilang mga problema mga taga-gawas - ang mga Alyado nga nagpahamtang sa mabangis nga mga kondisyon sa Treaty of Versailles ug mga Hudyo kinsa iyang giangkong nga nagmanipula sa ekonomiya sa kalibutan.

Pagkahuman nakakuha gahum, si Hitler ug ang iyang mga sumusunod nagtrabaho aron ang ilang partido ug ang lider niini managsama sa Alemanya mismo. Ang kini nga kinaiya sa Fascism nagpasabut nga ang mga lungsuranon misaad sa pagkamatindug-anon kang Hitler, inay sa ilang nasud. Bisan ang batang lalaki nga scout sa Alemanya nahimong Hitler nga Kabatan-onan.

Gisugdan ni Hitler ang pagtukod og kusog sa militar sa Aleman. Sa 1936, uyon sa iyang saad nga ipasig-uli ang kadako sa Aleman, gipadala ni Hitler ang mga yunit sa militar sa Rhineland, sa utlanan sa Pransya. Niadtong Marso 1938, nga nag-angkon nga iyang gitinguha lang nga magkita pag-usab ang etniko nga mga German sa sulud sa usa ka nasud, gisulong ni Hitler ang Austria. Kini nga mga aksyon tin-aw nga mga paglapas sa Treaty of Versailles ug kinahanglan nga gihimo ang aksyong militar kontra sa Alemanya. Hinuon, nahibal-an ni Hitler nga adunay daghang mga butang nga iyang mahimo sa paglapas sa kasabotan nga gitugotan sa iyang mga kaaway. Pagkahuman sa tanan, ang France, Britain ug Estados Unidos tanan nakig-atubang sa mga pagkagaulo sa ekonomiya. Dili gusto sa usa pa nga gubat.

Sa usa ka komperensya sa Munich sa ulahi sa tuig, ang punong ministro sa Great Britain, Neville Chamberlain, ug punong ministro sa Pransya nga si Édouard Daladier, miuyon sa partial dismemberment sa Czechoslovakia ug pagsakop sa Sudetenland, usa ka rehiyon nga adunay daghang populasyon nga Aleman. Kini nga Munich Pact nagtanyag usa ka palisiya sa pag-apelar, sa paglaum nga mapalit ang mga gusto sa pagpalapad ni Hitler nga wala'y gubat. Si Chamberlain bantog nga mipauli sa pag-angkon nga ang Munich Pact nagkahulugan nga "kalinaw sa atong panahon." Siya sayup. Wala madugay pagkahuman sa kasabutan, gisakop usab sa Alemanya ang ubang bahin sa Czechoslovakia. Karon, ang Chamberlain ug ang ideya sa pag-apelar nahinundom ingon nga mga pananglitan sa kapakyasan sa paglaum alang sa labing maayo kung ang pakig-atubang sa mga diktador nagduko sa pagpalapad.

Sa Unyon Sobyet, si Premier Joseph Stalin, nag-oberbar sa mga aksyon ni Hitler ug namati sa iyang gipahayag sa publiko, nahibal-an nga ang Poland, nga bahin kaniadto kaniadto sakop sa Alemanya ug pinuy-anan sa mga katigulangan sa Aleman, lagmit nga sunod. Bisan pa nga grabe ang pagsupak kay Hitler, Stalin, nga nagbaskog sa pagbudhi sa Pransya ug Britanya sa Czechoslovakia ug dili andam alang sa usa ka mayor nga giyera, mihukom ang labing maayo nga paagi aron mapanalipdan ang Unyon Sobyet, ug pag-angkon sa dugang

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

to protect the Soviet Union, and gain additional territory, was to come to some accommodation with the German dictator. In August 1939, Germany and the Soviet Union signed a secret treaty and agreed to divide Poland between them and not make war upon one another.

nga teritoryo, mao ang pag-abut sa pipila ka puy-anan sa diktador sa Aleman. Niadtong Agosto 1939, ang Alemanya ug Soviet Union nagpirma sa usa ka tinago nga kasabutan ug miuyon nga bahinon ang Poland taliwala kanila ug dili makig-away sa usag usa.

Primary Source: Photograph

British Prime Minister Neville Chamberlain holding up a copy of the Munich Agreement in his famous speech proclaiming that he had achieved “peace in our time.”

JAPAN AND WAR IN ASIA

Militaristic politicians also took control of Japan in the 1930s. The Japanese had worked assiduously for decades to modernize, build their strength, and become a prosperous, respected nation. The sentiment in Japan was decidedly pro-capitalist, and the Japanese militarists were fiercely supportive of a capitalist economy. They viewed with great concern the rise of Communism in the Soviet Union and in particular China, where the issue was fueling a civil war, and feared that the Soviet Union would make inroads in Asia by assisting China’s Communists. In 1936, Japan and Germany signed the Anti-Comintern Pact, pledging mutual assistance in defending themselves against the Comintern, the international agency created by the Soviet Union to promote worldwide Communist revolution. In 1937, Italy joined the pact, essentially creating the foundation of what became the military alliance of the **Axis Powers**.

Like its European allies, Japan was intent upon creating an empire for itself. In 1931, it created a new nation in the northern area of China called **Manchuria**. The Japanese called it Manchukuo. Although the League of Nations formally protested Japan’s seizure of Chinese

JAPAN UG GIYERA SA ASIA

Ang mga pulitiko nga militaristic usab ang nagkontrol sa Japan kaniadtong 1930s. Ang mga Hapon nagtrabaho nga daghang katuigan sa pag-modernize, pagtukod sa ilang kusog, ug mahimong usa ka mauswagon, respetado nga nasud. Ang sentimento sa Japan napili nga pro-kapitalista, ug ang mga militaristang Hapon supak nga nagsuporta sa usa ka kapitalistang ekonomiya. Gitan-aw nila nga adunay dakong kabalaka ang pagtaas sa Komunismo sa Soviet Union ug labi na ang China, kung diin ang isyu nagpahinabog usa ka giyera sibil, ug nahadlok nga ang Unyong Sobyet maghimog mga pagsulong sa Asya pinaagi sa pagtabang sa mga Komunista sa China. Niadtong 1936, gipirmahan sa Japan ug Alemanya ang Anti-Comintern Pact, nga nangako sa us aka tabang sa pagdepensa sa ilang kaugalingon batok sa Comintern, ang internasyonal nga ahensya nga gimugna sa Soviet Union aron mapalambo ang tibuuk kalibutan nga rebolusyonaryong Komunista. Sa 1937, ang Italy miapil sa kasabutan, hinungdan nga nagmugna sa pundasyon kung unsa ang nahimong alyansa sa militar sa Axis Powers.

Sama sa mga kaalyado sa Europa, ang Japan nagtinguha sa paghimo sa usa ka emperyo alang sa iyang kaugalingon. Niadtong 1931, nagmugna kini usa ka bag-ong nasod sa amihanang lugar sa China nga gitawag og Manchuria. Gitawag kini sa mga Hapon nga Manchukuo. Bisan kung pormal nga nagprotesta ang League of Nations sa Japan sa

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

territory, it did nothing else. As was the case with Hitler's expansion in Europe, the British, French and other League members had not desire to go to war with Japan to protect a corner of China. The official American response was the **Stimson Doctrine**, which refused to recognize any territory illegally occupied by Japan. It was the first step in a series of moves the Americans made to show their displeasure with Japanese expansion and which eventually pushed the Japanese government to attack the United States.

teritoryo sa China, wala'y nahimo. Sama sa nahitabo sa pagdaghan ni Hitler sa Europe, ang mga British, French ug uban pang mga myembro sa Liga wala magtinguha nga makiggubat sa Japan aron mapanalipdan ang usa ka suok sa China. Ang opisyal nga tubag sa Amerikano mao ang Stimson Doctrine, nga nagdumili sa pagkilala sa bisan unsang teritoryo nga dili-legal nga gisakop sa Japan. Kini ang una nga lakang sa sunud-sunod nga paglihok nga gihimo sa mga Amerikano aron ipakita ang ilang pagkadili komportable sa pagpalapad sa Hapon ug diin sa ulahi gitukmod ang gobyerno sa Japan sa pag-atake sa Estados Unidos.

Secondary Source: Map

This map shows the extent of Japan's territorial expansion before and during World War II. Japan also took control of the islands of Micronesia.

In 1937, a clash between Japanese and Chinese troops, known as the **Marco Polo Bridge Incident**, led to a full-scale invasion of China by the Japanese. Although the conflict led to a temporary halt to the civil war between China's nationalists and communists, the better equipped and organized Japanese armies swept southward capturing most of China's coastal cities. The advance of the Japanese was accompanied by some of the worst atrocities in human history, including in the city of **Nanjing**

Niadtong 1937, ang panagsangka sa mga tropa sa Hapon ug Tsino, na nailhan nga Marco Polo Bridge Incident, nga nanguna sa pagsulong sa China sa mga Hapon. Bisan kung ang panagbangi misangput sa usa ka temporaryo nga paghunong sa giyera sibil tali sa mga nasyonalista ug komunista sa China, ang mas maayo nga nasangkapan ug naorganisar nga mga kasundalohan sa Japan ang nag-agay sa habagatan sa pagsakop sa kadaghanan sa mga syudad sa baybayon. Ang pag-asdang sa mga Hapones inubanan sa pipila sa labing grabe nga kabangis sa kasaysayan sa tawo, lakip na sa lungsod sa Nanjing kung diin sistematikong

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

where Japanese soldiers systematically raped Chinese women and massacred hundreds of thousands of civilians. Public sentiment in the United States turned against Japan. Members of Protestant churches that were involved in missionary work in China were particularly outraged, as were Chinese Americans.

Japan was not only interested in territorial expansion in China. They had taken Taiwan in 1895, Korea in 1918, and by due to a resolution of the League of Nations, controlled the islands of Micronesia as well.

AMERICAN NEUTRALITY

President Franklin Roosevelt was aware of the challenges facing the targets of Nazi aggression in Europe and Japanese aggression in Asia. Although he hoped to offer American support, isolationist sentiment was difficult to overcome. One leader of the **America First Committee** that promoted isolationism was the famous aviator Charles Lindbergh. Another was Senator Gerald Nye of North Dakota. Nye claimed that the United States had been tricked into participating in World War I by a group of industrialists and bankers who sought to gain from the country's participation in the war. The United States, Nye urged, should not be drawn again into an international dispute over matters that did not concern it. Whether because they feared for the lives of American young men, or because they shared some of Hitler's anti-Semitic ideas, the America First Committee was an important political force in the United States and many in congress shared their views.

Roosevelt's willingness to accede to the demands of the noninterventionists led him even to refuse assistance to those fleeing Nazi Germany. Although Roosevelt was aware of Nazi persecution of the Jews, he did little to aid them. In a symbolic act of support, he withdrew the American ambassador to Germany in 1938. He did not press for a relaxation of immigration quotas that would have allowed more refugees to enter the country, however. In 1939, he refused to support a bill that would have admitted 20,000 Jewish refugee children to the United States. Again in 1939, when German refugees aboard the ship SS St. Louis, most of them Jews, were refused permission to land in Cuba and turned to the United States for help, the State Department informed them that immigration quotas for Germany had already been filled. Once again, Roosevelt did not intervene, because he feared the power of anti-Semitic nativists in Congress. His failure to stand up to them is one of the dark marks on Roosevelt's legacy.

To ensure that the United States did not get drawn into another war, Congress passed a series of **Neutrality Acts** in the second half of the 1930s. The Neutrality Act of 1935 banned the sale of armaments to warring nations. The following year, another Neutrality Act prohibited

giatake ang mga sundalong Hapon sa mga babaye nga Tsino ug gipatay ang gatasan nga libong mga sibilyan. Ang sentimento sa publiko sa Estados Unidos batok sa Japan. Nasuko ang mga miyembro sa mga simbahan nga Protestante nga naapil sa misyonaryong buhat sa China, sama sa mga Amerikano nga Amerikano.

Ang Japan dili lamang interesado sa pagpalapad sa teritoryo sa China. Gidala nila ang Taiwan kaniadtong 1895, Korea kaniadtong 1918, ug tungod sa usa ka resolusyon sa League of Nations, kontrolado usab ang mga isla sa Micronesia.

PAGKANEYT SA AMERIKANO

Nahibal-an ni Pangulong Franklin Roosevelt ang mga agit nga giatubang ang mga target sa agresyon sa Nazi sa Europa ug pagsalakay sa Hapon sa Asya. Bisan kung gilauman niya nga magtanyag sa suporta sa Amerikano, ang pagkabuang sa hunahuna dili lisud buntugon. Usa ka pangulo sa America First Committee nga nagpasiugda sa pagkahimulag mao ang bantog nga aviator nga si Charles Lindbergh. Ang usa pa mao si Senador Gerald Nye sa North Dakota. Giangkon ni Nye nga ang Estados Unidos nalimbong sa pag-apil sa World War I sa usa ka grupo sa mga industriyalisado ug mga bangkero nga nagtinguha nga makakuha gikan sa pag-apil sa nasud sa giyera. Ang Estados Unidos, giawhag ni Nye, kinahanglan nga dili na usab madani sa usa ka internasyonal nga panaglalis sa mga butang nga wala'y labot niini. Kung nahadlok man sila sa kinabuhi sa mga batan-on nga Amerikano, o tungod kay gipaambit nila ang pipila nga mga ideya nga kontra-Semitiko ni Hitler, ang Komite sa Una nga America usa ka hinungdanon nga puwersa sa politika sa Estados Unidos ug daghan sa kongreso ang mipaambit sa ilang mga panan-aw.

Ang kaandang ni Roosevelt sa pagdawat sa mga gipangayo sa mga noninterbensyonista ang nagtukmod kaniya bisan sa pagdumili sa pagtabang sa mga mikagiw sa Nazi Germany. Bisan kung nahibal-an ni Roosevelt ang paglutos sa mga Nazi sa mga Judio, wala'y nahimo niya ang pagtabang aron matabangan sila. Sa usa ka simbolikong buhat sa suporta, iyang gibiyayan ang embahador sa Amerika sa Alemanya kaniadtong 1938. Wala siya mopilit alang sa usa ka pagpahulay sa mga quota sa imigrasyon nga magtugot sa daghang mga kagiw nga makasulod sa nasud. Niadtong 1939, siya nagdumili sa pagsuporta sa usa ka balaodnon nga modawat sa 20,000 nga mga batang refugee sa Estados Unidos. Pag-usab kaniadtong 1939, sa dihang ang mga kagiw sa Aleman sakay sa barko nga SS St. Louis, kadaghanan sa mga Judio, gibalibaran ang pagtugot sa pag-adto sa Cuba ug mipaingon sa Estados Unidos alang sa tabang, gipahibalo sa Departamento sa Estado nga ang mga quota sa imigrasyon alang sa Alemanya napuno na. Sa makausa pa, si Roosevelt wala mangilabot, tungod kay nahadlok siya sa gahum sa mga nativist sa anti-Semitik sa Kongreso. Ang iyang pagkapakyas sa pagbarug sa kanila usa sa mga itom nga marka sa kabilin ni Roosevelt.

Aron masiguro nga ang Estados Unidos wala makakuha sa usa pa ka gubat, gipasa sa Kongreso ang usa ka serye sa Mga Nutrisyon Mga Buhat sa ikaduha nga katunga sa mga 1930. Ang Neutrality Act sa 1935 nagdili sa pagbaligya sa mga armamento sa giyera nga mga nasud. Pagkasunod tuig, gidili usab sa us aka Neutrality Act ang pagpautang sa salapi sa mga nasud nga wala'y pulos. Ang katapusang bahin sa

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

loaning money to belligerent countries. The last piece of legislation, the Neutrality Act of 1937, forbade the transportation of weapons or passengers to belligerent nations on board American ships and also prohibited American citizens from traveling on board the ships of nations at war.

Roosevelt, however, found ways to help America's future allies without violating the Neutrality Acts. Since Japan had not formally declared war on China, a state of belligerency did not technically exist. Therefore, under the terms of the Neutrality Acts, America was not prevented from transporting goods to China. In 1940, the president of China, **Chiang Kai-shek**, was able to prevail upon Roosevelt to ship 100 fighter planes to China and to allow American volunteers, who technically became members of the Chinese Air Force, to fly them.

Roosevelt would be even more creative in finding ways to help the British.

WAR BEGINS IN EUROPE

In 1938, the agreement reached at the Munich Conference failed to satisfy Hitler. In May of the next year, Germany and Italy formalized their military alliance with the Pact of Steel. On September 1, 1939, Hitler unleashed his newly rebuilt and modernized army against neighboring Poland. Using a new strategy called **Blitzkrieg**, or "lightning war," the Germanys combined swift, surprise attacks combining infantry, tanks, and aircraft to quickly overwhelm the enemy.

Britain and France now knew that the agreement at Munich had been a failure, that Hitler could not be trusted and that his territorial demands were insatiable. On September 3, 1939, they declared war on Germany, and the European phase of World War II had begun. Responding to the German invasion of Poland, Roosevelt worked with Congress to alter the Neutrality Laws to permit a policy of **Cash and Carry** in munitions for Britain and France. The legislation, passed and signed by Roosevelt in November 1939, permitted belligerents to purchase war materiel if they could pay cash for it and arrange for its transportation on board their own ships.

In the spring of 1940, the German armies and air force overwhelmed France, Belgium, Luxembourg, and the Netherlands. In just six weeks, Paris had fallen. The French, who had spent the preceding 20 years preparing to fight the trench warfare of World War I all over again, were entirely unprepared for Hitler's nimble, mobile, rapidly moving war machine.

pamalaod, ang Neutrality Act of 1937, gidili ang pagdala sa mga hinagiban o mga pasahero sa mga nasyonal nga pagsakay sa mga barko sa Amerika ug gidid-an usab ang mga lungsuranon sa Amerika nga magbiyahe sakay sa mga barko sa mga nasud sa giyera.

Hinuon, si Roosevelt, nakit-an mga paagi aron matabangan ang mga kaalyado sa Amerika nga wala'y paglapas sa Mga Buhat sa Neutrisyon. Tungod kay ang Japan wala pormal nga nagpahayag nga giyera sa China, ang usa ka estado sa pagkabagay sa panit wala us aka teknikal. Busa, sa ilalum sa mga termino sa Neutrality Acts, ang America wala mapugngan gikan sa pagdala sa mga butang ngadto sa China. Sa 1940, ang presidente sa China, si Chiang Kai-sik, nakaya sa Roosevelt nga ipadala ang 100 ka eroplano nga eroplano sa China ug gitugotan ang mga boluntaryo sa Amerikano, nga teknikal nga nahimong mga myembro sa China Air Force, nga molupad kanila.

Ang Roosevelt labi pa ka mamugnaon sa pagpangita og mga pamaagi aron matabangan ang British.

NAGSUGOD ANG GUBAT SA EUROPE

Niadlong 1938, ang kasabotan nga naabot sa Munich Conference napakyas sa pagtagbaw ni Hitler. Sa Mayo sa sunod tuig, pormal nga gi-pormal sa Alemanya ug Italya ang ilang alyansa sa militar sa Pact of Steel. Niadtong Septiyembre 1, 1939, gibuhian ni Hitler ang iyang bag-ong natukod ug na-modernize nga kasundalohan batok sa silingan sa Poland. Gigamit ang usa ka bag-ong pamaagi nga gitawag Blitzkrieg, o "giyera sa kilat," ang mga kombinasyon sa mga Aleman nga tulin, ang mga pag-atake sa sorpresa sa pagkombinar sa infantry, tank, ug eroplano aron dali nga mapalupig sa kaaway.

Nahibal-an karon sa Britanya ug Pransya nga ang kasabutan sa Munich usa ka pagkapakyas, nga si Hitler dili masaligan ug nga ang iyang mga gipangayo nga teritoryo dili kasaligan. Niadtong Septiyembre 3, 1939, gipahayag nila ang gubat sa Alemanya, ug nagsugod ang European nga yugto sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan. Pagtubag sa pagsulong sa Aleman sa Poland, si Roosevelt nagtabaho kauban sa Kongreso aron mabag-o ang mga Batas sa Neutrality aron tugutan ang usa ka palisiya sa Cash and Carry sa mga munisipyo alang sa Britain ug France. Ang lehislasyon, gipasa ug gipirmahan ni Roosevelt kaniadtong Nobyembre 1939, gitugotan ang mga tigbansaybansay sa pagpalit sa mga materyal nga giyera kung makabayad sila og salapi alang niini ug mahikay ang transportasyon sakay sa ilang kaugalingong mga barko.

Sa tingpamulak sa 1940, ang mga kasundalohan sa Aleman ug kahanginan sa kahanginan mibuntog sa France, Belgium, Luxembourg, ug Netherlands. Sa unom lang ka semana, nahulog ang Paris. Ang mga Pranses, nga naggasto sa miaging 20 ka tuig nga nangandam aron makigbugno sa gubat sa kanal sa Gubat sa Kalibutan nga Kanus-a, hingpit nga wala andam alang sa ninggle, mobile, paspas nga paglihok sa makina sa gubat ni Hitler.

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

In the Far East, Japan took advantage of France's surrender to Germany to occupy **French Indochina**, including the areas that would later become Vietnam, Laos, and Cambodia. In response, beginning with the Export Control Act in July 1940, the United States began to embargo the shipment of various materials to Japan, starting first with aviation gasoline and machine tools, and proceeding to scrap iron and steel.

THE BATTLE OF BRITAIN

Following the surrender of France, the **Battle of Britain** began. Great Britain had the advantage of being an island nation. To conquer his last enemy in Europe, Hitler would have to mount an amphibious invasion, which would prove costly and difficult. Instead, or at least in preparation for such an invasion, the Germany air force commenced the Blitz, a continuous bombing campaign against British cities, factories, and military installations. Hitler believed he could force the British to sign a peace agreement and end the war, leaving him in charge of mainland Europe.

Sa Far East, gipahimuslan sa Japan ang pagsuko sa France sa Alemanya aron sakupon ang French Indochina, lakip na ang mga lugar nga sa ulahi mahimong Vietnam, Laos, ug Cambodia. Bilang sabat, sugod sa Export Control Act kaniadtong Hulyo 1940, gisugdan sa Estados Unidos ang pagpadala sa lainlaing mga materyales sa Japan, pagsugod una sa mga gasolina ug mga gamit sa makina, ug pagpadayon sa pagtapot sa puthaw ug asero.

ANG GUBAT SA BRITAIN

Pagkahuman sa pagtugyan sa Pransya, nagsugod ang Gubat sa Britanya. Ang Great Britain adunay bentaha nga usa ka nasud nga isla. Aron mabuntog ang iyang katapusan nga kaaway sa Europe, kinahanglan nga ipasaka ni Hitler ang usa ka pagsulong nga amphibious, nga mapamatud-an nga mahal ug lisud. Hinuon, o labing kaandam sa pag-andam sa ingon nga pagsulong, gisugdan sa kusog sa hangin sa Alemanya ang Blitz, usa ka padayon nga kampanya sa pagpamomba batok sa mga syudad, pabrika, ug pag-install sa militar sa Britanya. Nagtuo si Hitler nga mapuwersa niya ang British nga mopirma sa usa ka kasabutan sa kalinaw ug tapuson ang giyera, nga nagbilin kaniya nga nagdumala sa Mainland Europe.

Primary Source: Photograph

British children sit next to the ruins of their home that had been destroyed during the Blitz.

The British, under the leadership of Prime Minister **Winston Churchill** had other ideas. For more than three months, a small collection of British fighter pilots guided their planes into the sky each day to meet the incoming German bombers and bravely defended their homeland. Below, the citizens of Great Britain operated anti-aircraft guns, hid in subway stations, covered their windows to make it harder for the

Ang British, ubos sa pagpanguna ni Punong Ministro Winston Churchill adunay ubang mga ideya. Sulod sa kapin sa tulo ka bulan, usa ka gamay nga koleksyon sa mga piloto sa eroplano sa Britanya nga gigiyahan ang ilang mga eroplano sa langit matag adlaw aron mahimamat ang umaabot nga mga bomba sa Aleman ug maisugon nga gidepensahan ang ilang yutang natawhan. Sa ilawom, ang mga lungsuranon sa Great Britain nag-opera nga mga baril nga kontra-eroplano, nagtago sa mga estasyon sa subway, gitabonan ang ilang mga bintana aron mas lisud alang sa

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

German bombers to find their targets in the dark, and waited for help from America. What saved the British, in addition to their own air force, was that they had discovered the power of radar, and knew where and when the Germans were attacking.

As the battle raged in the skies over Great Britain throughout the summer and autumn of 1940, Roosevelt became increasingly concerned over England's ability to hold out against the German juggernaut.

In March 1941, concerns over Britain's ability to defend itself also influenced Congress to authorize a policy of **Lend Lease**, a practice by which the United States could sell, lease, or transfer armaments to any nation deemed important to the defense of the United States. Roosevelt publicly mused that if a neighbor's house is on fire, nobody sells him a hose to put it out. Common sense dictated that the hose is lent to the neighbor and returned when the fire is extinguished. The United States could simply lend Great Britain the materials it would need to fight the war. When the war was over, they would be returned. The Congress hotly argued over the proposal. Senator Robert Taft retorted, "Lending war equipment is a good deal like lending chewing gum. You don't want it back." In the end, Congress approved the proposal, effectively ended the policy of nonintervention and dissolved America's pretense of being a neutral nation. The program ran from 1941 to 1945, and distributed some \$45 billion worth of weaponry and supplies to Britain, the Soviet Union, China, and other allies.

THE ATLANTIC CHARTER

In August 1941, Roosevelt met with the British Prime Minister, Winston Churchill, off the coast of Newfoundland, Canada. At this meeting, the two leaders drafted the **Atlantic Charter**, the blueprint of Anglo-American cooperation during World War II. The charter stated that the United States and Britain sought no territory from the conflict. It proclaimed that citizens of all countries should be given the right of self-determination, self-government should be restored in places where it had been eliminated, and trade barriers should be lowered. Further, the charter mandated freedom of the seas, renounced the use of force to settle international disputes, and called for postwar disarmament. The Atlantic Charter stood as an alternative to the Fascist, hate-filled, conquering ideals of the Axis. It told the world what the United States and the United Kingdom would be fighting for, not just whom they would be fighting against.

President Roosevelt went on to further define the meaning of the war in his Four Freedoms Speech, saying "The first is freedom of speech and expression — everywhere in the world. The second is freedom of every

mga bombero sa Alemanya nga makit-an ang ilang mga target sa kangitngit, ug naghulat alang sa tabang gikan sa Amerika. Ang nakaluwas sa Britanya, dugang sa ilang kaugalingon nga kusog sa kahanginan, mao nga nahibal-an nila ang gahum sa radar, ug nahibal-an kung diin ug kanus-a gisulong sa mga Aleman.

Samtang ang panagsangka miulbo sa kalangitan sa Great Britain sa ting-init ug tingdagdag sa 1940, si Roosevelt labi nga nabalaka sa katakus sa Inglatera sa pagpugong batok sa juggernaut sa Aleman.

Niadlong Marso 1941, ang mga kabalaka bahin sa katakus sa Britain sa pagdepensa mismo nakaimpluwensya sa Kongreso nga magtugot sa usa ka palisiya sa Lend Lease, usa ka pamatasan diin ang Estados Unidos makabaligya, mag-arkila, o magbalhin sa mga armamento sa bisan unsang nasud nga giisip nga hinungdanon sa pagpanalipod sa Estados Unidos. Gipamahayag sa publiko si Roosevelt nga kung nasunog ang balay sa usa ka silingan, wala'y ibaligya kaniya ang usa ka hose aron palayason kini. Ang kasagarang pagsabut nagdikta nga ang hose gipahulaman sa silingan ug nakabalik kung napalong ang kalayo. Ang Estados Unidos mahimo ra nga magpahulam sa Great Britain sa mga materyales nga kinahanglan niini aron makigbugno sa giyera. Pagkahuman sa gubat, sila ibalik. Ang kongreso mainit nga nagtuki sa sugyot. Si Senador Robert Taft nagsulti, "Ang mga kagamitan sa pagpahulam maayo kaayo sama sa pagpahulam nga chewing gum. Dili nimo gusto kini ibalik." Sa katapusan, giaprubahan sa Kongreso ang sugyot, nga epektibo nga natapos ang palisiya sa dili pagpanghilabot ug gitunaw ang pagpakaaron-ingnon sa Amerika nga usa ka neyutral nga nasud. Ang programa nagdagan gikan 1941 hangtod 1945, ug giapod-apod ang kantidad nga \$45 bilyon nga hinagiban ug mga gamit sa Britain, Soviet Union, China, ug uban pang mga kaalyado.

ANG ATLANTIC CHARTER

Niadlong Agosto 1941, si Roosevelt nakigkita sa Prime Minister sa Britanya, si Winston Churchill, sa baybayon sa Newfoundland, Canada. Sa kini nga miting, gihulma sa duha nga lider ang Atlantiko nga Charter, ang plano sa kooperasyon sa Anglo-Amerikano sa panahon sa ikaduhang Gubat sa Kalibutan. Giingon sa charter nga wala gitinguha sa Estados Unidos ug Britanya ang teritoryo gikan sa panagbangi. Gipahayag niini nga ang mga lungsuranon sa tanan nga mga nasud kinahanglan hatagan ang katungod sa pagdeterminar sa kaugalingon, ang kaugalingon nga gobyerno kinahanglan ibalik sa mga lugar diin kini giwagtang, ug ang mga babag sa pamatigayon kinahanglan nga ipaubos. Dugang pa, ang charter nga nagmando sa kagawasan sa kadagatan, gibiyaan ang paggamit sa kusog aron husayon ang mga panaglalis sa internasyonal, ug nagtawag alang sa disarmament sa postwar. Ang Charter sa Atlantiko mibarug ingon usa ka kapilian sa Pasista, napuno sa pagdumot, nagsakop sa mga mithi sa Axis. Gisulti niini sa kalibutan kung unsa ang makig-away sa Estados Unidos ug United Kingdom, dili lamang kung kinsa ang ilang makig-away.

Gipadayon ni Presidente Roosevelt nga labi pa nga gipatin-aw ang kahulogan sa giyera sa iyang Upat ka Kagawasan sa Pagsulti, nga nag-ingon nga "Ang una mao ang kagawasan sa pagsulti ug ekspresyon - bisan diin sa kalibutan. Ang ikaduha mao ang kagawasan sa matag tawo sa pagsimba sa Dios sa iyang kaugalingon nga pamaagi - bisan diin man sa

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

person to worship God in his own way — everywhere in the world. The third is freedom from want, which, translated into world terms, means economic understandings which will secure to every nation a healthy peacetime life for its inhabitants — everywhere in the world. The fourth is freedom from fear, which, translated into world terms, means a world-wide reduction of armaments to such a point and in such a thorough fashion that no nation will be in a position to commit an act of physical aggression against any neighbor — anywhere in the world.”

PEARL HARBOR

By the second half of 1941, Japan was feeling the pressure of the American embargo. As it could no longer buy strategic material from the United States, the Japanese were determined to obtain a sufficient supply of oil by taking control of the Dutch East Indies, another European colony which is now the nation of Indonesia. However, they realized that such an action might increase the possibility of American intervention, since the Philippines, still American territory, lay on the direct route that oil tankers would have to take to reach Japan from Indonesia. Japanese leaders thus attempted to secure a diplomatic solution by negotiating with the United States while also authorizing the navy to plan for war. The Japanese government also decided that if no peaceful resolution could be reached by the end of November 1941, then they would have to go to war with the United States.

The American final counterproposal to various offers by Japan was for the Japanese to completely withdraw, without any conditions, from China and enter into nonaggression pacts with all the Pacific powers. Japanese leaders understood that their smaller nations would probably lose a prolonged war with the United States, but felt that the American proposal was unacceptable. For Japan, pulling out of China was equivalent to being blackmailed by the United States.

Japan’s only hope, **Hideki Tojo**, the former army general turned Prime Minister believed, was to launch a surprise attack on the Americans that would demonstrate Japan’s capabilities, destroy America’s ability to fight back, and demoralize the American public. If such an attack could be made, Roosevelt would have no choice but to sign a neutrality agreement and let the Japanese have their way in Asia. It was a dangerous gamble.

At 7:48 in the morning on Sunday, December 7, 1941, the Japanese attacked the American Pacific fleet at anchor in **Pearl Harbor**, Hawaii. They launched two waves of attacks from six aircraft carriers that had snuck into the Central Pacific without being detected. The attacks brought some 353 fighters, bombers, and torpedo bombers down on the unprepared fleet. The Japanese hit all eight battleships in the harbor

kalibutan. Ang ikatulo mao ang kagawasan gikan sa pagkulang, nga, gihubad sa mga termino sa kalibutan, nagpasabut nga mga pagsabut sa ekonomiya nga makatipig sa matag nasud usa ka himsog nga kinabuhi sa kalinaw sa bisan diin sa kalibutan. Ang ika-upat mao ang kagawasan gikan sa kahadlok, nga, gihubad sa mga termino sa kalibutan, nagpasabut sa usa ka tibuuk nga kalibutan nga pagkunhod sa mga armamento hangtod sa usa ka punto ug sa ingon ka bug-os nga pamiste nga wala’y nasud nga adunay posisyon nga maghimo usa ka akto nga pisikal nga pagsalakay batok sa bisan kinsa nga silingan - bisan diin man sa kalibutan.”

PANTALAN SA PERLAS

Sa ikaduha nga katunga sa 1941, gibati sa Japan ang presyur sa panghimaraot sa Amerika. Tungod kay dili na kini makapalit sa estratehikong materyal gikan sa Estados Unidos, determinado ang mga Hapon nga makakuha og igong suplay sa lana pinaagi sa pagkontrol sa Dutch East Indies, usa pa nga kolonya sa Europa nga karon nasud sa Indonesia. Bisan pa, nahibal-an nila nga ang ingon nga aksyon mahimo’g magpataas sa posibilidad sa pagpangilabot sa mga Amerikano, tungod kay ang Pilipinas, ang teritoryo pa sa Amerika, nagpahimutang sa direktang ruta nga kinahanglan buhaton sa mga tanke sa lana aron makaabot sa Japan gikan sa Indonesia. Sa ingon ang mga lider sa Hapon misulay sa pagkuha sa usa ka diplomatikong solusyon pinaagi sa pakigsabot sa Estados Unidos samtang gitugotan usab ang navy nga magplano alang sa giyera. Nakahukom usab ang gobyerno sa Japan nga kung wala’y malinawon nga resolusyon ang maabut sa katapusan sa Nobyembre 1941, sila kinahanglan nga makiggubat sa Estados Unidos.

Ang katapusang counterproposal sa mga Amerikano sa lainlaing mga tanyag sa Japan alang sa mga Hapon nga hingpit nga mag-atras, nga wala’y bisan unsang mga kondisyon, gikan sa China ug pagsulod sa mga pakigsabot sa nonaggression sa tanan nga mga gahum sa Pasipiko. Ang mga lider sa Hapon nakasabut nga ang ilang gagmay nga mga nasud mahimo’g mawad-an sa usa ka dugay nga gubat sa Estados Unidos, apan gibati nga ang pagdawat sa Amerikano dili madawat. Alang sa Japan, ang paggawas gikan sa China katumbas sa pag-blackmail sa Estados Unidos.

Ang paglaum lang sa Japan, si Hideki Tojo, ang kanhi heneral sa kasundalohan nga mituo nga ang Punong Ministro sa hukbo, mao ang paglansad sa usa ka sorpresa nga pag-atake sa mga Amerikano nga magpakita sa katakus sa Japan, gub-on ang katakus sa Amerika nga makigbisog, ug pag-demoralize ang publiko sa Amerikano. Kung mahimo ang ingon nga pag-atake, ang Roosevelt wala’y kapilian gawas nga mopirma sa usa ka kasabutan sa neutrisyon ug tugutan ang mga Hapon nga moadto sa Asya. Kini usa ka makuyaw nga sugal.

Sa alas-7: 48 sa buntag kaniadtong Domingo, Disyembre 7, 1941, giatake sa mga Hapon ang armada sa American Pacific sa angkla sa Pearl Harbour, Hawaii. Naglunsad sila og duha ka mga balud sa pag-atake gikan sa unom nga mga tagadala sa eroplano nga mi-snuck sa Central Pacific nga wala makita. Ang mga pag-atake nagdala mga 353 ka manggugubat, bomba, ug mga bombero sa torpedo sa wala maandam nga armada. Giigo sa mga Hapon ang tanan nga walo ka mga barkong iggugubat sa pantalan ug nahulog

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

and sank four of them. They also damaged several cruisers and destroyers. On the ground, nearly two hundred aircraft were destroyed, and 2,400 servicemen were killed. Another 1,100 were wounded. Japanese losses were minimal. In the end, however, the battle failed to achieve its primary objective. In time, the workers in Pearl Harbor repaired many of the damaged ships, and the United States did not sue for peace.

upat kanila. Ginsira man nila ang pila ka mga cruiser ug tiglaglag. Sa yuta, hapit duha ka gatos nga mga ayroplano ang nawasak, ug 2,400 nga mga sundalo ang napatay. Laing 1,100 ang nasamdan. Gamay ra ang pagkalugi sa mga Hapon. Hinuon, sa ulahi, ang gubat napakyas sa pagkab-ot sa panguna nga katuyoan niini. Sa ulahi, ang mga trabahante sa Pearl Harbour nag-ayo sa daghang mga nadaot nga mga barko, ug ang Estados Unidos wala mohusay alang sa kalinaw.

Primary Source: Photograph

The battleship USS West Virginia burning during the attack on Pearl Harbor.

The attack on Pearl Harbor was just the first in a string of offences against American and British strongholds. Hong Kong, Malaysia, Singapore, Guam, Wake Island, and the Philippines all soon fell to the Japanese.

Whatever reluctance to engage in conflict the American people had had before December 7, 1941, evaporated. Americans' incredulity that Japan would take such a radical step quickly turned to a fiery anger, especially as the attack took place while Japanese diplomats in Washington were still negotiating a possible settlement. President Roosevelt, referring to the day of the attack as **"a date which will live in infamy,"** asked Congress for a declaration of war, which it delivered to Japan on December 8. On December 11, Germany and Italy declared war on the United States in accordance with their alliance with Japan. Against its wishes, the United States had become part of the European conflict.

Ang pag-atake sa Pearl Harbour mao lamang ang una sa daghang mga pagpakasala batok sa mga kuta sa Amerikano ug Britanya. Ang Hong Kong, Malaysia, Singapore, Guam, Wake Island, ug Pilipinas sa wala madugay nahulog sa mga Hapon.

Bisan unsa ang pagdumili sa pag-away sa panagbangi sa mga tawo sa Amerika sa wala pa ang Disyembre 7, 1941, nawala. Ang kaduhaduhaan sa mga Amerikano nga himuon sa Japan ang ingon usa ka radikal nga lakang nga dali nga nahimo nga usa ka nagdilaab nga kasuko, labi na sa pag-atake nga nahitabo samtang ang mga diplomat sa Hapon sa Washington naghisgot pa sa usa ka posible nga paghusay. Si Presidente Roosevelt, nagtumong sa adlaw sa pag-atake ingon "usa ka petsa nga magpuyo sa kadaut," gihangyo sa Kongreso alang sa usa ka deklarasyon sa giyera, nga gihatag kini sa Japan kaniadtong Disyembre 8 Sa Disyembre 11, gipahayag sa Alemanya ug Italya ang gubat sa United Mga estado uyon sa ilang alyansa sa Japan. Batok sa gusto niini, ang Estados Unidos nahimong bahin sa panagbangi sa Uropa.

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

CONCLUSION

Perhaps Americans should not have been surprised to be attacked by the Japanese at Pearl Harbor. We had certainly boxed them into an impossible diplomatic situation. There was no way for the military leaders in Tokyo to accept American demands and save face.

In addition, we were actively supplying China and Britain with the weapons of war. In some ways, it seems foolish not to think the Japanese would not already have considered us enemies.

In that way, the United States had already joined a war before the shooting began. However, throughout the turbulent 1930s, Americans had hoped to avoid getting directly involved in another global conflict. Congress had passed a series of neutrality acts, and only reluctantly agreed to Roosevelt's request for approval of the Lend Lease Act.

Was neutrality and cautious preparation the right course? Should the United States have decided to engage the Axis first instead of waiting to be attacked?

What do you think? Was the United States right to try to stay out of the war?

SUMMARY

During the two decades that followed World War I, the United States maintained an attitude of isolationism. The nation had refused to join the League of Nations. As Europe was collapsing into turmoil with communism arising in the Soviet Union and Fascism in Spain, Italy and Germany, most Americans were happy to be far away and uninvolved.

The United States was not entirely isolationist. We cultivated better relationships with the nations of Latin America through Roosevelt's Good Neighbor Policy and tried to limit the size of the world's navies by participating in the Washington Naval Conference. However, organizations like the America First Committee had widespread public support and isolationism was popular.

Fascism, a system of government in which the leader and the nation become synonymous, was established by Mussolini in Italy and then by Hitler in more populous and economically powerful Germany. Hitler used anti-Semitism as a tool to manipulate public opinion, gain support, win elections, and eventually take total control.

European leaders tried to appease Hitler by offering him control over some territories in exchange for promises of peace, but it did not work.

KONKLUSYON

Tingali ang mga Amerikano dili angay katingala nga giatake sa mga Hapon sa Pearl Harbor. Tino nga gisulud namon kini sa usa ka imposible nga diplomatikong kahimtang. Wala'y paagi alang sa mga lider sa militar sa Tokyo nga dawaton ang mga gipangayo sa Amerikano ug wala'y atubangon.

Gawas pa, aktibo namon nga gisulay ang China ug Britain sa mga hinagiban sa giyera. Sa pipila ka mga paagi, ingon og binuang nga dili maghunahuna nga ang mga Hapon dili pa kita giisip nga mga kaaway.

Nianang paagiha, ang Estados Unidos nakighiusa sa usa ka gubat sa wala pa magsugod ang pagpamulil. Bisan pa, sa mga nagubot nga tuig 1930, gilauman sa mga Amerikano nga dili direktang moapil sa us aka global nga panagbangi. Ang Kongreso gipasa ang sunod-sunod nga mga neutrality nga mga buhat, ug nagdumili lamang nga miyoon sa hangyo ni Roosevelt alang sa pagtugot sa Lend Lease Act.

Ang neyutralidad ug mabinantayon nga pag-andam sa husto nga dalan? Kinahanglan ba nga ang Estados Unidos nakahukom nga moapil una sa Axis imbis nga maghulat nga giatake?

Unsa ang imong gihunahuna? Husto ba ang Estados Unidos aron masulayan nga wala'y gubat?

KATINGBANAN

Sulod sa duha ka mga dekada nga nagsunod sa Gubat sa Kalibutan, ang Estados Unidos nagpabilin ang usa ka kinaiya sa pag-inusara. Ang nasud nagdumili sa pag-apil sa League of Nations. Samtang ang Europa nahugno sa kagubot sa komunismo nga nagagikan sa Unyon Sobyet ug Pasismo sa Espanya, Italya ug Alemanya, kadaghanan sa mga Amerikano nalipay nga malayo ug wala mabag-o.

Ang Estados Unidos dili hingpit nga nag-inusara. Nakauyon namon ang labi ka maayo nga mga relasyon sa mga nasud sa Latin American pinaagi sa Maayong Suliran sa Roosevelt ug gisulayan nga limitahan ang gidak-on sa mga navy sa kalibutan pinaagi sa pag-apil sa Washington Naval Conference. Bisan pa, ang mga organisasyon sama sa America First Committee adunay kaylap nga suporta sa publiko ug ang pagkahimulag nabantog.

Ang Pasismo, usa ka sistema sa gobyerno diin ang nanguna ug nasud nga magkahulugan, gitukod ni Mussolini sa Italya ug dayon ni Hitler sa labi ka daghan sa populasyon ug ekonomikanhon nga gamhanan sa Alemanya. Gigamit ni Hitler ang anti-Semitism ingon usa ka himan nga nagmanipula sa opinyon sa publiko, nakaangkon suporta, pagdaug sa eleksyon, ug sa katapusan nakontrol ang kinatibuk-an.

Gisulayan sa mga lider sa Europe nga pahamut-an si Hitler pinaagi sa pagtugyan kaniya sa pagkontrol sa pipila ka mga teritoryo baylo sa mga saad sa kalinaw, apan wala kini

1 WAS AMERICA RIGHT TO TRY TO STAY OUT OF WWII?

After signing a secret peace deal with Joseph Stalin of the Soviet Union, Hitler invaded Poland in 1939, and then France. By 1940, only the United Kingdom was still holding out against Hitler.

Most Americans did not like the Nazis but wanted to remain neutral. To support the United Kingdom, President Roosevelt implemented Cash and Carry and Lend Lease programs to supply war materials to the British without declaring war. During this time, Roosevelt met with Winston Churchill of the United Kingdom to conclude the Atlantic Charter, which described how their two nations promised to offer a democratic alternative to Fascism. Roosevelt expressed his goals as Four Freedoms.

In Asia, Japan had been expanding into China. The United States opposed this expansion, especially after Japanese troops committed war crimes against Chinese civilians. In response, the United States instituted an embargo on war material to Japan. Under pressure to find an alternative source for oil, rubber, and other raw materials, the Japanese military command decided to attack the Dutch East Indies (now Indonesia), British and French Indochina (now Vietnam, Laos, Cambodia, Malaysia and Singapore), and the Philippines, which was an American territory.

In order to prevent the United States from entering the war, Japanese commanders decided to destroy the entire American fleet in one surprise attack on Pearl Harbor. Although the strike on December 7, 1941 was a tactical success, it was a strategic failure. The United States entered the war rather than suing for peace.

nahimo. Pagkahuman sa pagpirma sa usa ka sekreto nga pakigdait sa pakigdait uban ni Joseph Stalin sa Soviet Union, gisulong ni Hitler ang Poland kaniadtong 1939, ug dayon ang Pransiya. Pagka 1940, ang United Kingdom pa gihapon ang nagpugong batok kang Hitler.

Kadaghanan sa mga Amerikano dili gusto sa mga Nazi apan gusto nga magpabilin nga neutral. Aron suportahan ang United Kingdom, gipatuman ni Presidente Roosevelt ang mga programa sa Cash ug Carry ug Lend Lease aron magsuplay sa mga materyales sa panggubatan sa Britanya nga wala ideklarar ang gubat. Niini nga panahon, nakigkita si Roosevelt kay Winston Churchill sa United Kingdom aron tapuson ang Charter sa Atlantiko, nga gihubit kung giunsa ang ilang duha ka mga nasud misaad nga magtanyag usa ka demokratikong kapuli sa Fascism. Gipahayag ni Roosevelt ang iyang mga katuyoan isip Four Freedoms.

Sa Asya, ang Japan ningdaghan sa China. Gisupak sa Estados Unidos kini nga pag-uswag, labi na pagkahuman ang mga tropa sa Japan nakahimog mga krimen sa gubat batok sa mga sibilyan sa China. Agig tubag, gisugdan sa Estados Unidos ang usa ka pagbiaybiay sa mga materyal sa gubat sa Japan. Ubos sa presyur aron makit-an ang usa ka alternatibo nga gigikanan sa lana, goma, ug uban pang hilaw nga materyales, ang mando sa militar sa Japan mihukom nga atakehon ang Dutch East Indies (karon Indonesia), British ug French Indochina (karon Vietnam, Laos, Cambodia, Malaysia ug Singapore). ug ang Pilipinas, nga usa ka teritoryo sa Amerika.

Aron mapugngan ang Estados Unidos sa pagsulod sa giyera, ang mga kumandante sa Japan mihukom nga gub-on ang tibuuk nga armada sa Amerika sa usa ka sorpresa nga pag-atake sa Pearl Harbor. Bisan ang welga kaniadtong Disyembre 7, 1941 usa ka taktikal nga kalampusan, kini usa ka estratehikong kapakyasan. Ang Estados Unidos misulod sa giyera imbes nga mag-atubang sa kalinaw.

KEY CONCEPTS

Isolationism: A policy of not being involved in international affairs or joining in treaties with other nations.

Fascism: Government system in which one person maintains total control and that leader and the country are synonymous. Thus, citizens declare loyalty to the leader, rather than the nation.

Appeasement: Attempting to avoid a conflict by giving someone what they want.

Blitzkrieg: German for “lightning war.” It described the German battlefield tactics which included the combined use of infantry, tanks, and aircraft.

PEOPLE AND GROUPS

Benito Mussolini: Fascist leader of Italy during the 1930s and World War II.

Adolf Hitler: Fascist Nazi leader of Germany during the 1930s and World War II.

Nazi Party: Hitler’s political party. Their full name was the National Socialist German Workers’ Party.

Joseph Stalin: Second leader of the Soviet Union from 1922-1953.

Axis Powers: The alliance of Nazi Germany, Mussolini’s Italy, and Japan during World War II.

America First Committee: Group that included many prominent Americans in the 1930s which advocated for isolationism.

Chiang Kai-shek: Leader of the Chinese during World War II. He led the nationalists against the communists in China’s civil war.

Winston Churchill: Prime Minister of the United Kingdom during World War II.

Hideki Tojo: Army general and prime minister of Japan during World War II.

TREATIES, LAWS & POLICIES

Good Neighbor Policy: President Franklin Roosevelt’s foreign policy during the 1930s with regards to Latin America. He withdrew the military and renounced intervention, reversing Theodore Roosevelt’s corollary to the Monroe Doctrine.

Munich Pact: Agreement between Hitler and the United Kingdom in 1938. Hitler promised not to invade his neighbors in exchange for British Prime Minister Chamberlain’s agreement to let Hitler control the Sudetenland. Chamberlain believed the agreement would preserve peace. It actually convinced Hitler that the British would not stop his expansionist plans.

Stimson Doctrine: American policy toward Japanese expansion in China in the 1930s. The United States refused to recognize the legality of the Japanese occupation.

Neutrality Acts: Set of laws passed by Congress in the second half of the 1930s that prohibited President Roosevelt from actively supporting any side during World War II.

Cash and Carry: American policy in which the United Kingdom could purchase war materials so long as they paid in full and transported the materials on British ships. It was a first step toward joining the war.

Lend Lease: American policy starting in early 1941 to provide war material to the United Kingdom. Under the policy, the British did not have to pay for what they needed up front, thus ending the Cash and Carry policy.

Atlantic Charter: Agreement between President Franklin Roosevelt and Prime Minister Winston Churchill of the United Kingdom in August 1941 before the United States joined World War II. It outlined the Anglo-American war goals of preserving democracy and self-determination.

EVENTS

Washington Naval Conference: Meeting of nine world powers in 1921 and 1922 in which they agreed to limit the size of their navies.

Marco Polo Bridge Incident: Fight between Japanese and Chinese troops in 1937 that led to open war in China.

Rape of Nanjin: War crime in which Japanese troops raped, tortured and murdered thousands of civilians after capturing the city of Nanjin, China in 1937-38.

Battle of Britain: Air war between Germany and Great Britain in 1940. Hitler tried to force the British to sue for peace by bombing cities.

Attack on Pearl Harbor: December 7, 1941. The event that propelled the United States into World War II.

LOCATIONS

Manchuria: The northeastern corner of China. It was administered by Japan in the 1930s as a puppet state.

French Indochina: French colony in Southeast Asia that included the modern nations of Vietnam, Laos and Cambodia.

SPEECHES

A date which will live in infamy: Famous line from President Franklin Roosevelt’s war message to Congress the day after the attack on Pearl Harbor.

2

S E C O N D Q U E S T I O N WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

INTRODUCTION

The United States and our allies, the United Kingdom, Soviet Union, France and China defeated the Axis Powers of Germany, Italy and Japan. It was an unusual war in history in that it ended with the unconditional surrender of the enemy and complete occupation of that enemy's territory.

Why did it turn out that way? Was it better strategy, or better equipment? Was it simply because the Allies had more people, or because there was almost no fighting on American territory? Perhaps it was because of leadership, or technological superiority.

What do you think? What factor or combination of factors led to the ultimate outcome? Why did the Allies win?

PASIUNA

Ang Estados Unidos ug ang among mga kaalyado, United Kingdom, Soviet Union, France ug China nagpildi sa Axis Powers sa Germany, Italy ug Japan. Kini usa ka dili kasagaran nga gubat sa kasaysayan nga natapos kini sa walay kondisyon nga pagsuko sa kaaway ug hingpit nga pagsakop sa teritoryo sa kaaway.

Ngano nga kini nahimo? Maayo ba kini nga pamaagi, o labi ka maayong kagamitan? Tungod ba kini tungod kay daghang mga tawo ang mga Alyado, o tungod kay halos wala'y away sa teritoryo sa Amerika? Tingali tungod kini sa pagpanguna, o labaw sa teknolohiya.

Unsa ang imong gihunahuna? Unsang hinungdan o kombinasyon sa mga hinungdan ang hinungdan sa katapusang sangputanan? Ngaa nagdaog ang Mga kaalyado?

WARTIME STRATEGY

In June 1941, Hitler had broken his nonaggression pact with the Soviet Union and marched his armies deep into Soviet territory, where they would kill Red Army regulars and civilians by the millions. Hitler's surprise attack brought the Soviet Union into the war on the side of the Allies, and unlikely friend, but one that proved important. With Germany fighting the Soviets in the East, and the British and Americans in the West, its armies would always be divided.

America, too, was fighting on two fronts and had to make hard choices about how to divide its military might. Roosevelt believed that a Nazi-dominated Europe would be far more impregnable than any defenses Japan could build in the Pacific. American scientists worried that, with enough time, German scientists might develop a nuclear weapon. Once Hitler was defeated, the combined Allied forces would concentrate on smashing Japanese ambitions.

American military leaders favored a far more aggressive approach to attacking Germany than their British counterparts. A cross-channel invasion of France from Britain would strike at the heart of Nazi strength, but the British command was dubious. Winston Churchill feared that should such an operation fail, the loss of human life, military resources, and British morale could be fatal. Instead, Roosevelt and Churchill agreed to implement an immediate blockade of supplies to Germany and to begin bombing German cities and munitions centers. The army would attack Hitler's troops at their weakest points first and slowly advance toward German soil. The plan was known as closing the ring. In December 1941, Roosevelt and Churchill agreed to attack German holdings in North Africa first.

That maneuver was finally executed in October 1942. Nazi troops were occupying much of the African Mediterranean coast, which had been controlled by France prior to the war. Led by British General **Bernard Montgomery**, British forces struck at German and Italian troops commanded by the "Desert Fox," German Field Marshal **Erwin Rommel**, at El Alamein in Egypt. As the British forced a German retreat, Anglo-American forces landed on the west coast of Africa on November 8 to stage a simultaneous assault. Rommel fought gamely, but numbers and positioning soon forced a German surrender. The Allies had achieved their first important joint victory in the **North Africa Campaign**.

Simultaneously, the Soviets turned the tide against Nazi advances into the Soviet Union by defeating the German forces at **Stalingrad**. When springtime came in 1943, the Allies had begun to close the ring.

TINUOD NG WAKUWAL

Niadlong Hunyo 1941, gibasura ni Hitler ang iyang nonaggression nga kasabutan sa Unyon Sobyet ug gimartsa ang iyang mga kasundalohan hangtod sa teritoryo sa Soviet, diin patyon nila ang mga regular nga Pulang Hukbo ug sibilyan sa milyon-milyon. Ang katingala nga pag-atake ni Hitler nagdala sa Soviet Union sa giyera sa kiliran sa Mga Kaalyado, ug dili tingali higala, apan usa nga napamatud-an nga hinungdanon. Sa Aleman nga nakig-away sa mga Sobyet sa Sidlakan, ug ang British ug Amerikano sa Kasadpan, ang mga kasundalohan niini kanunay nga mabahin.

Ang America, usab, nakig-away sa duha ka natad ug kinahanglan nga mohimo mga lisud nga pagpili kung unsaon pagbahin ang gahum sa militar. Nagtuo si Roosevelt nga ang usa ka gi-dominado nga Nazi sa Europa labi pa ka dili maisip nga ang bisan unsang mga depensa nga mahimo matukod sa Japan sa Pasipiko. Nabalaka ang mga siyentipiko sa Amerika nga, sa igo nga oras, ang mga siyentipiko sa Aleman mahimo nga maghimo usa ka nukleyar nga hinagiban. Sa dihang napildi si Hitler, ang hiniusang pwersa sa Kaalyado mag-concentrate sa pagpangguba sa mga ambisyon sa Hapon.

Gipili sa mga lider sa militar sa Amerika ang labi ka labi ka agresibo nga pamaagi sa pag-atake sa Alemanya kaysa sa ilang mga katugbang British. Ang pag-atake sa cross-channel sa Pransya gikan sa Britain nga mohapak sa kinataliwad-an sa kusog sa Nazi, apan ang mando sa Britanya mapangahasan. Nahadlok si Winston Churchill nga kung mapakyas ang ingon nga operasyon, ang pagkawala sa kinabuhi sa tawo, mga kahinguhaan sa militar, ug ang moral nga pamatasan mahimo'g makamatay. Hinuon, si Roosevelt ug Churchill miuyon nga ipatuman ang usa ka dali nga pagbutang sa mga suplay sa Alemanya ug pagsugod sa pagpamomba sa mga lungsod ug sentro sa munisipyo. Giatake sa hukbo ang mga tropa ni Hitler sa labing huyang nga puntos ug hinayhinay nga nag-una padulong sa yuta sa Aleman. Ang plano nailhan nga pagtapos sa singsing. Kaniadtong Disyembre 1941, si Roosevelt ug Churchill miuyon nga atakihon una ang mga paghupot sa Aleman sa North Africa.

Ang pagmaniobra sa katapusan gipatay kaniadtong Oktubre 1942. Ang mga tropa sa Nazi nagsakop sa kadagatan sa Africa Mediterranean, nga gikontrol sa Pransya sa wala pa ang giyera. Gipangunahan sa Heneral nga si Bernard Montgomery, ang mga puwersa sa Britanya nag-atake sa mga tropa sa Aleman ug Italya nga gimando sa "Desert Fox," German Field Marshal Erwin Rommel, sa El Alamein sa Egypt. Samtang gipugos sa Britanya ang usa ka Aleman nga pag-atras, ang mga puwersa sa Anglo-Amerikano miabot sa kasadpang baybayon sa Africa kaniadtong Nobyembre 8 aron ipasundayag ang managsama nga pag-atake. Daghang away ang nakig-away ni Rommel, apan sa wala madugay gipugos ang mga numero ug pag-posisyon sa usa ka Aleman. Nakabot sa mga Allies ang ilang una nga hinungdanon nga kadaugan sa North Africa Campaign.

Sa susamang higayon, ang mga Sobyet nagpugong sa pag-asdang sa Nazi ngadto sa Unyon Sobyet pinaagi sa pagpildi sa mga puwersa sa Aleman sa Stalingrad. Sa pag-abut sa tingpamulak kaniadtong 1943, gisugdan sa mga Allies ang pagsira sa singsing.

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

With Northern Africa secured, the Allies took the next step toward Germany by launching invasions of the island of Sicily and **Italy**. American and British leaders believed that when the Italian people faced occupation of their homeland, they would rise up and overthrow Mussolini. Fearing that the Allies would have a free road up to the border of Austria, German forces began to entrench themselves in Italy. Despite German presence in Italy, Mussolini was arrested and the Italians surrendered to the Allies on September 3. Despite the collapse of Mussolini's armies, German forces defended the Italian peninsula ferociously, and even when the European war ended in May 1945, the Allies had failed to capture much of Italy.

Sa pag-angkon sa Northern Africa, ang mga Allies nagsunod sa lakang padulong sa Alemanya pinaagi sa paglansad sa mga pagsulong sa isla sa Sicily ug Italy. Ang mga lider sa Amerikano ug Britanya nagtuo nga kung ang mga taga-Italya nag-atubang sa okupasyon sa ilang yutang natawhan, sila mobangon ug molumpag sa Mussolini. Nahadlok nga ang mga Allies adunay libre nga dalan padulong sa utlanan sa Austria, ang mga puwersa sa Aleman nagsugod sa pagsakup sa ilang kaugalingon sa Italya. Bisan pa sa presensya sa Aleman sa Italya, si Mussolini ay naaresto ug ang mga Italiano misurender sa mga Kaalyado kaniadtong Septiyembre 3. Bisan sa pagkalumpag sa mga hukbo ni Mussolini, ang mga puwersa sa Aleman nagdepensa sa peninsula sa Italya, ug bisan kung natapos ang giyera sa Europa kaniadtong Mayo 1945, ang mga Kaalyado napakyas. aron makuha ang kadaghanan sa Italya.

Primary Source: Photograph

American bombers over burning German cities. Massive raids by fleets of British and American bombers helped end Germany's ability to wage war.

D-DAY AND V-E DAY

The time had finally come for a full invasion of Europe. British and American troops had liberated North Africa and pressed into Italy. Soviet troops had turned the tide at Stalingrad and were slowly reclaiming their territory.

By 1944, American and British planes from bases in England had begun around-the-clock bombing missions aimed at the industrial heart of Germany. After initially targeting only factories, railroad lines, ports and other sites that were clearly critical to Germany's ability to fight, Allied planners widened their attacks and aimed to destroy the entire Germany will and ability to make war. **Firebombing** of cities was intended to burn entire neighborhoods. Similar attacks took place on Japanese cities. Before the war ended, 40% of all the housing in major

D-DAY UG V-E ARAW

Ang panahon sa katapusan miabot alang sa usa ka bug-os nga pagsulong sa Europa. Ang tropa sa Britanya ug Amerikano nagpalingkawas sa North Africa ug mipadayon sa Italy. Ang mga tropa sa Sobyet nga miatras sa Stalingrad ug hinay-hinay nga gibawi ang ilang teritoryo.

Pagka-1944, ang mga eroplano sa Amerikano ug Britanya gikan sa mga base sa Inglatera nagsugod sa hapit-ang-orasan nga mga misyon sa pagpamomba nga gipunting sa sentro sa industriya sa Alemanya. Pagkahuman sa una nga pagpuntirya sa mga pabrika, linya sa riles, pantalan ug uban pang mga site nga klaro nga kritikal sa katakus nga makig-away sa Alemanya, gipalapdan sa mga Allied planner ang ilang pag-atake ug gituyo nga gub-on ang tibuuk nga kagawian sa Alemanya ug katakus sa paghimo og gubat. Ang pagpabuto sa mga lungsod gituyo aron sunugon ang mga kasilinganan. Ang susamang pag-atake nahitabo sa mga lungsod sa Hapon. Sa wala pa matapos ang giyera, 40% sa tanan nga mga balay sa mga dagkong syudad sa Japan ang guba sa tinuyo nga pag-

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

Japanese cities had been destroyed intentionally by Allied air raids and hundreds of thousands of civilians died.

Since the outbreak of war, Stalin had been the only allied leader fighting Hitler on the mainland. Hitler's armies maintained control of all of France, the Low Countries of Belgium and the Netherlands, and most of Eastern Europe. His Atlantic Wall of defenses along the coastlines of France made any invasion of his territory treacherous. Stalin was demanding an all-out effort to liberate France from German occupation to help relieve the pressure his forces were facing in the East. Now, an invasion force greater than any in the history of the world was amassing in southern Britain toward that end.

atake sa mga Allied ug gatusan ka libong mga sibilyan ang namatay.

Sukad sa pagbuto sa gubat, si Stalin mao ang bugtong kaalyado nga lider nga nakig-away sa Hitler sa mainland. Ang mga kasundalohan ni Hitler nagpadayon sa pagkontrol sa tanan nga Pransya, ang Ubos nga mga Bansa sa Belgium ug Netherlands, ug kadaghanan sa Sidlakang Uropa. Ang iyang kuta sa Atlantiko nga mga panalipod sa mga baybayon sa Pransya naghimo sa bisan unsang pagsulong sa iyang teritoryo nga malimbungon. Gihangyo ni Stalin ang usa ka bug-os nga paningkamot nga palayaon ang Pransya gikan sa okupasyon sa Aleman aron matabangan ang pagpilit sa iyang mga pwersa nga giatubang sa Silangan. Karon, usa ka kusog nga pagsulong nga labaw sa bisan kinsa sa kasaysayan sa kalibutan nga nagpundok sa habagatang Britain padulong sa katapusan.

Primary Source: Photograph

The ruins of Dresden, Germany after the Americans firebombed the city. Intentional targeting of civilians by Allied commanders has been criticized after the war.

A great game of espionage unfolded. If the Germans could discover when and where the attack would occur, they could concentrate all their efforts in one area, and the invasion would be doomed. The Allies staged phony exercises meant to confuse German intelligence. Two-dimensional dummy tanks were arranged to distract air surveillance. German commanders had good reason to believe the attack would come at Calais, where the English Channel is narrowest. In actuality,

Usa ka maayo nga dula sa espiya nga nagbuklad. Kung mahibal-an sa mga Aleman kung kanus-a ug diin mahitabo ang pag-atake, mahimo nila ma-concentrate ang tanan nga mga paningkamot sa usa ka lugar, ug ang pagsulong mahanaw. Ang mga Allies nagpatuman og ehersisyo sa phony nagpasabut aron makalibug ang paniktik sa Aleman. Ang duha ka dimensional nga tangke sa dummy gilaraw aron makabalda sa pagpaniid sa hangin. Ang mga komandante sa Aleman adunay maayong katarongan nga motuo nga ang pag-atake moabut sa Calais, diin ang English Channel labing pig-ot. Sa pagka-aktibo, giplano ni General Dwight

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

General **Dwight Eisenhower** planned **Operation Overlord** was aiming for the Normandy Peninsula on the morning of June 4, 1944.

Foul weather postponed the attack for two days. Just after midnight on June 6, 1944, three airborne divisions parachuted behind enemy lines to disrupt paths of communications. As the German lookout sentries scanned the English Channel at daybreak, they saw the largest armada ever assembled in history heading toward the French shore. There were five points of attack. Gold and Sword Beaches were taken by the British, and Juno Beach was captured by Canadian forces. The American task was to capture Utah and Omaha Beaches. The troops at Omaha Beach met fierce resistance and suffered heavy casualties. Still, by nightfall a beachhead had been established as German troops retreated. The successful invasion of France on June 6, or **D-Day**, along with the Battle of Stalingrad in the East, are the turning point battles in the war against Hitler's Germany.

After D-DAY, the days of the German resistance were numbered. Paris was liberated in August 1944 as the Allies pushed slowly eastward. Meanwhile, the Soviet Union was moving into German territory as well. Desperate to put off what was clearly going to be a final defeat, Hitler launched a final unsuccessful counteroffensive in December 1944. The attack caught the Allies by surprise and the **Battle of the Bulge**, so named because of the shape of the battle lines on a map, slowed the course of the Allied advance, rather than stopping it, and the

Eisenhower ang Operation Overlord nga gipunting alang sa Normandy Peninsula kaniadtong buntag sa Hunyo 4, 1944.

Ang daotang panahon nagpahawa sa pag-atake sulod sa duha ka adlaw. Pagkahuman sa tungang gabii sa Hunyo 6, 1944, tulo nga mga pagbahin sa kahanginan sa kahanginan nga nagbulag sa luyo sa mga linya sa kaaway aron mabalda ang mga agianan sa komunikasyon. Samtang ang mga nagbantay nga Aleman nga nagbantay nag-scan sa English Channel sa kaadlawon, nakita nila ang pinakadako nga armada nga nagpundok sa kasaysayan padulong sa baybayon sa Pransya. Adunay lima nga puntos sa pag-atake. Ang mga Bayad sa Gold ug Sword nakuha sa British, ug ang Juno Beach nakuha sa mga puwersa sa Canada. Ang buluhaton sa Amerika mao ang pagkuha sa Utah ug Omaha Beaches. Ang mga tropa sa Omaha Beach nakasugat og mabangis nga pagbatok ug nakaagwanta sa grabe nga kaswalti. Bisan pa, sa pagkagabii usa ka beachhead ang natukod samtang ang mga tropa sa Aleman nag-atras. Ang malampuson nga pagsulong sa Pransya kaniadtong Hunyo 6, o D-Day, kauban ang Gubat sa Stalingrad sa Sidlakan, mao ang pagbag-o sa mga panagsangka sa giyera kontra sa Hitler's Germany.

Primary Source: Photograph

Within days of the successful landing on D-Day, thousands of men, tanks, trucks, and supplies were being offloaded in support of the soldiers pushing forward through France.

Pagkahuman sa D-DAY, naihap ang mga adlaw sa pagsukol sa Aleman. Ang Paris gipalingkawas kaniadtong Agosto 1944 samtang ang mga Allies nagduso sa hinay nga silangan. Kasamtangan, ang Unyon Sobyet ang nagbalhin usab sa teritoryo sa Aleman. Kay nangandoy nga wagtangon kung unsa ang tin-aw nga mahimong katapusan nga kapildihan, gilansad ni Hitler ang usa ka katapusang wala'y mahimo nga pagkontra kaniadtong Disyembre 1944. Ang pag-atake nakapahadlok sa mga Kaalyado ug ang Gubat sa Bulok, nga ginganlan tungod sa dagway sa mga linya sa gira sa usa ka mapa, hinayhinay ang agianan sa pag-abante sa Allied, imbes nga hunongon kini, ug ang mga Amerikano, British, ug Libre

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

Americans, British, and Free French found themselves racing the Soviets to Berlin by the spring of 1945.

Along the way, they encountered the depths of Nazi horrors when they discovered Hitler's concentration camps. American soldiers saw humans that looked more like skeletons, gas chambers, crematoriums, and countless victims. Although American government officials were aware of atrocities against Jews, the full extent of the horror of the **Holocaust** of 12 million Jews, homosexuals, and anyone else Hitler had deemed deviant had been unknown to the Allies.

The Soviets entered Berlin first and discovered that the mastermind of all the destruction, Adolf Hitler, had committed suicide the day before. With little left to sustain any sort of resistance, the Germans surrendered on May 8, 1945, hereafter known as **V-E Day**, short for Victory in Europe.

THE WAR IN THE PACIFIC

Defeating Germany was only part of America's mission.

Pearl Harbor was only the beginning of Japanese assaults on American holdings in the Pacific. Two days after attacking Pearl Harbor, they seized Guam, and two weeks after that they captured Wake Island. Before 1941 came to a close, the Philippines came under attack.

Led by General **Douglas MacArthur**, the Americans were hopeful they could hold the islands. A fierce Japanese strike proved otherwise. After retreating to the fortress at **Corregidor**, the United States had no choice but to surrender the Philippines. Before being summoned away by President Roosevelt, General MacArthur promised, "I shall return."

After MacArthur escaped, the Japanese military forced Filipino and American prisoners of war to walk to at prison in Bataan. This 85-mile trip, remembered as the **Bataan Death March**, is emblematic of the cruelty unleashed by the Japanese military against prisoners. 16,000 souls perished along the way, and many more in the prisons where they languished in the years to come.

In June 1942, Japan hoped to capture **Midway Island**, an American held base about 1,000 miles from Hawaii. The Japanese operation, like the earlier attack on Pearl Harbor, sought to eliminate the United States as a strategic power in the Pacific, thereby giving Japan a free hand in Asia. The Japanese hoped another demoralizing defeat would force the United States to capitulate by luring the American aircraft carriers into a trap. Their plan was handicapped by faulty Japanese assumptions about American airpower, and most significantly, by the fact that American cryptographers had broken the Japanese navy's codes and

nga Pranses nakit-an nga nagpadagan sa mga Soviet sa Berlin kaniadtong tingpamulak sa 1945.

Sa pag-agi, nasugatan nila ang kahaladman sa mga kalisang sa mga Nazi sa dihang nadiskubrehan nila ang mga kampo konsentrasyon ni Hitler. Nakita sa mga sundalong Amerikano ang mga tawo nga daw sama sa mga kalabera, mga silid sa gas, crematorium, ug daghang mga biktima. Bisan pa nahibal-an sa mga opisyal sa gobyerno sa Amerika ang mga kabangis batok sa mga Hudiyo, ang tibuuk nga kalisang sa Holocaust sa 12 milyon nga mga Judiyo, homoseksuwal, ug bisan kinsa pa nga si Hitler nga giisip nga yawa wala nahibal-an sa mga Allies.

Ang mga Sobyet una nga nakasulod sa Berlin ug nahibal-an nga ang mastermind sa tanan nga kalaglagan, si Adolf Hitler, nagpakamatay sa miagi nga adlaw. Sa gamay nga nahabilin aron mapadayon ang bisan unsang matang sa pagsukol, ang mga Aleman misurender sa Mayo 8, 1945, pagkahuman nailhan nga V-E Day, mubo alang sa Kadaugan sa Europe.

ANG KASINUNGANAN SA PACIFIK

Ang pagdaug sa Alemanya bahin lamang sa misyon sa Amerika.

Ang Pearl Harbour mao ra ang sinugdanan sa pag-atake sa mga Hapon sa mga paghupot sa Amerikano sa Pasipiko. Duha ka adlaw human giatake ang Pearl Harbour, nasakup nila ang Guam, ug duha ka semana pagkahuman nakuha nila ang Wake Island. Sa wala pa matapos ang 1941, giatake ang Pilipinas.

Gipangunahan ni Heneral Douglas MacArthur, ang mga Amerikano naglaum nga mahimo nila mapadayon ang mga isla. Usa ka mabangis nga welga sa Hapon ang napamatud-an. Pagkahuman sa pag-atras sa kuta sa Corregidor, wala'y kapilian ang Estados Unidos kundi ang pagsurender sa Pilipinas. Sa wala pa gipatawag ni Presidente Roosevelt, si Heneral MacArthur misaad, "Mabalik ako."

Pagkalaya ni MacArthur, napilitan sa militar sa Hapon ang mga piniriso sa Pilipino ug Amerikano nga mga binilanggo sa giyera nga maglakaw sa prisohan sa Bataan. Ang 85-mil nga biyahe, nga nahinumdom nga Bataan Death March, usa ka timaan sa kabangis nga gipagawas sa militar sa Japan batok sa mga piniriso. 16,000 ka mga kalag ang nangamatay sa dalan, ug daghan pa sa mga bilangoan diin nawala sila sa mga tuig nga umaabot.

Niadtong Hunyo 1942, gilauman sa Japan nga makuha ang Midway Island, usa ka Amerikano nga nagbutang sa base nga mga 1,000 ka milya gikan sa Hawaii. Ang operasyon sa Hapon, sama sa una nga pag-atake sa Pearl Harbour, nagtinguha nga wagtangan ang Estados Unidos ingon usa ka estratehikong gahum sa Pasipiko, sa ingon naghatag ang Japan sa usa ka libre nga kamot sa Asya. Naglaum ang mga Hapones nga usa pa nga mapaubus nga kapildihan nga makapilit sa Estados Unidos nga magpakubkob pinaagi sa pagdani sa mga Amerikano nga nagdala sa eroplano sa usa ka bitag. Ang ilang plano nahibal-an sa mga sayup nga mga pagpahayag sa Hapon bahin sa airpower sa Amerikano, ug labi ka hinungdan, pinaagi sa paglapas sa mga kriptograpikong Amerikano nga gibungkag ang mga code sa

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

knew the date and location of the planned attack, enabling the forewarned American commanders to prepare their own ambush.

navy sa Japan ug nahibal-an ang petsa ug lokasyon sa giplano nga pag-atake, nga nagtugot sa mga inisyal nga Amerikano nga mga komandante sa pag-andam sa ilang kaugalingon nga ambus.

Primary Source: Photograph

The American aircraft carrier USS Yorktown listing to port at the moment a torpedo hit during the Battle of Midway. Anti-aircraft shells were exploding overhead.

Four Japanese and three American aircraft carriers participated in the battle. All four of Japan's large fleet carriers, part of the six-carrier force that had attacked Pearl Harbor six months earlier, and a heavy cruiser were sunk, while the Americans lost only one carrier and a destroyer. After Midway, Japan's capacity to replace its losses, particularly aircraft carriers and well-trained pilots, rapidly became insufficient to cope with mounting casualties, while the United States' massive industrial and training capabilities made losses far easier to replace. The Battle of Midway is widely considered the turning point in the Pacific War.

After the Battle of Midway, the Americans slowly moved westward across the Pacific, retaking Japanese-held islands in a slow march toward Japan. Rather than taking every Japanese fortification spread across the islands of Micronesia and Melanesia, the United States selectively chose a path that would move American naval forces closer and closer to the Japanese mainland by targeting the least-fortified islands and bypassing those that would be harder to attack, leaving them cut off from communication and resupply. Using this **Island Hopping** strategy, General MacArthur led the advance toward Japan.

In October 1944, MacArthur fulfilled his promise and returned to the Philippines accompanied by a hundred ships. In the first half of 1945,

Upat ka mga Hapon ug tulo nga Amerikano nga nagdala sa eroplano ang miapil sa panagsangka. Ang tanan nga upat sa mga dagkong mga nagdala sa Japan, nga bahin sa unom nga carrier nga giatake sa Pearl Harbor unom ka bulan ang milabay, ug ang usa ka bug-at nga cruiser nalubog, samtang ang mga Amerikano nawala ang usa lamang ka tigdala ug tiglaglag. Pagkahuman sa Midway, ang kapasidad sa Japan sa pagpuli sa mga kapildihan niini, labi na ang mga tagadala sa ayroplano ug mga bantog nga piloto, nga paspas nga dili igo aron makasagubang sa mga nabiktima, samtang ang labi nga katakus sa industriya ug pagbansay sa Estados Unidos mas dali nga mapulihan sa mga pagkawala. Ang Gubat sa Midway kaylap nga gikonsiderar nga pagbalhin sa Gubat sa Pasipiko.

Pagkahuman sa Gubat sa Midway, ang mga Amerikano hinay-hinay nga mipaingon sa kasadpan ngadto sa Pasipiko, nga gisakyan ang mga isla nga gidakup sa Japan sa usa ka hinay nga pagmartsa padulong sa Japan. Imbis nga kuhaon ang matag kuta sa Hapon nga mikaylap sa mga isla sa Micronesia ug Melanesia, pillion nga gipili sa Estados Unidos ang usa ka agianan nga mapadual ang mga pwersa sa Navy sa Amerika ug mas duol sa Mainland nga yuta pinaagi sa pagpuntirya sa labing gamay nga napalig-on nga mga isla ug pag-agi sa mga labi pa ka lisud atake, gibiyahan sila gikan sa komunikasyon ug resupply. Gamit ang kini nga diskarte sa Island Hopping, gipangunahan ni General MacArthur ang pag-uswag sa Japan.

Niadlong Oktubre 1944, gituman ni MacArthur ang iyang saad ug mibalik sa Pilipinas kuyog ang usa ka gatos nga mga barko. Sa unang katunga sa 1945, nakuha sa mga Amerikano

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

Americans captured the island of **Iwo Jima**, which was then used to mount air raids on Japan.

The final island stronghold was the large island of **Okinawa**. The battle has been referred to as *tetsu no ame*, the “rain of steel” in Japanese because of the ferocity of the fighting, the intensity of Japanese **kamikaze** suicide airplane attacks, and the sheer numbers of Allied ships and armored vehicles that assaulted the island. The battle was one of the bloodiest in the Pacific, with approximately 160,000 casualties on both sides. Approximately 150,000 Okinawan civilians perished as well, roughly half of the pre-war population.

During the battle, Americans received word that President Roosevelt had died of a brain hemorrhage. For many young soldiers, Roosevelt was the only president they could remember. He had been elected four times, and served a total of 12 years in office. Vice-President **Harry Truman** took his place and it fell to the new president to decide the outcome of the war in the Pacific. After watching the carnage that was the Battle of Okinawa, Truman’s first major decision would be how to resolve the war without having to invade the Japanese mainland.

ang isla sa Iwo Jima, nga kaniadto gigamit sa pagsakay sa mga pag-atake sa hangin sa Japan.

Ang katapusang lig-on nga isla mao ang dako nga isla sa Okinawa. Ang panagsangka gipunting nga *tetsu no ame*, ang “ulan sa asero” sa Hapon tungod sa kabangis sa panag-away, kusog sa mga pag-atake sa eroplano sa Hapon nga naghikog, ug ang labi ka daghan nga mga barko nga Allied ug mga armored vehicle nga miatake sa isla. Ang giyera usa sa labing dugo sa Pasipiko, nga adunay gibanabanang 160,000 nga kaswalti sa duha ka kilid. Gibana-bana nga 150,000 nga mga sibilyan sa Okinawan nahanaw usab, hapit katunga sa populasyon sa wala pa gubat.

Panahon sa giyera, nadawat sa mga Amerikano nga namatay si Presidente Roosevelt tungod sa pagdugo sa utok. Alang sa daghang batan-ong mga sundalo, si Roosevelt mao ra ang ilang nahinumduman. Napili siya nga upat ka beses, ug nagserbisyo sa 12 ka tuig sa katungdanan. Si Bise-Presidente Harry Truman ang nagpuli sa lugar ug nahulog kini sa bag-ong presidente aron mahukman ang sangputanan sa giyera sa Pasipiko. Pagkahuman sa pagtan-aw sa kamatay nga mao ang Gubat sa Okinawa, ang una nga panguna nga desisyon ni Truman kung unsaon pagsulbad ang giyera nga wala’y pagsulong sa kadagatan sa Hapon.

Primary Source: Photograph

Joe Rosenthal’s infamous photograph of Marines raising the flag at the top of Mount Suribachi on Iwo Jima.

THE MANHATTAN PROJECT

Early in 1939, the world’s scientific community discovered that German physicists had learned the secrets of splitting a uranium atom. Fears spread over the possibility of Nazi scientists utilizing that energy to produce a bomb capable of unspeakable destruction.

ANG PROYEKTO SA MANHATTAN

Sa sayong bahin sa 1939, nadiskobrehan sa komunidad sa siyensya sa kalibutan nga ang mga pisiko nga Aleman nahibal-an ang mga sekreto sa pagbahin sa usa ka uranium atom. Ang mga kahadlok mikaylap sa posibilidad sa mga

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

Scientists **Albert Einstein**, who fled Nazi persecution, and **Enrico Fermi**, who escaped Fascist Italy, were now living in the United States. They agreed that the President must be informed of the dangers of atomic technology in the hands of the Axis powers. Fermi traveled to Washington in March to express his concerns to government officials. But few shared his uneasiness.

Einstein penned a letter to President Roosevelt urging the development of an atomic research program later that year. Roosevelt saw neither the necessity nor the utility for such a project, but agreed to proceed slowly. In late 1941, the American effort to design and build an atomic bomb received its code name: the **Manhattan Project**.

At first the research was based at only a few universities: Columbia University, the University of Chicago and the University of California at Berkeley. A breakthrough occurred in December 1942 when Fermi led a group of physicists to produce the first controlled nuclear chain reaction under the grandstands of Stagg Field at the University of Chicago.

After this milestone, government funds were allocated more freely, and the project advanced at breakneck speed. Nuclear facilities were built at Oak Ridge, Tennessee and Hanford, Washington. The main assembly plant was built at **Los Alamos, New Mexico**. **Robert Oppenheimer** was put in charge of putting the pieces together at Los Alamos. After the final bill was tallied, nearly \$2 billion had been spent on research and development of the atomic bomb, and the Manhattan Project employed over 120,000 Americans.

Secrecy was paramount. Neither the Germans nor the Japanese could learn of the project. Roosevelt and Churchill also agreed that Stalin would be kept in the dark. Consequently, there was no public awareness or debate. Keeping 120,000 people quiet would be impossible. Therefore, only a small privileged cadre of inner scientists and officials knew about the final objective of the work. In fact, Vice-President Truman had never heard of the Manhattan Project until he became president.

By the summer of 1945, Oppenheimer was ready to test the first bomb. On July 16, 1945, at **Trinity Site** near Alamogordo, New Mexico, scientists of the Manhattan Project readied themselves to watch the detonation of the world's first atomic bomb. The device was affixed to a 100-foot tower and discharged just before dawn.

siyentipiko nga Nazi nga gigamit ang enerhiya nga makahimo sa usa ka bomba nga makahimo sa dili masulti nga paglaglag.

Ang mga siyentipiko nga si Albert Einstein, nga milayas sa paglutos sa Nazi, ug si Enrico Fermi, nga nakalingkawas sa Fascist Italy, karon nagpuyo sa Estados Unidos. Miuyon sila nga ang Presidente kinahanglan pahibal-an sa mga kapeligrohan sa teknolohiya sa atomic sa mga kamot sa mga gahum sa Axis. Si Fermi nagbiyahe sa Washington kaniadtong Marso aron ipahayag ang iyang mga kabalaka sa mga opisyal sa gobyerno. Apan pipila nga nakig-ambit sa iyang pagkabalisa.

Gisulat ni Einstein ang usa ka sulat kay Presidente Roosevelt nga nag-awhag sa pagpauswag sa usa ka programa sa panukiduki sa atom sa ulahi nga tuig. Wala nakita ni Roosevelt ang kinahanglan o ang gamit alang sa ingon nga proyekto, apan nagkauyon nga magpadayon sa hinay. Kaniadtong ulahing bahin sa 1941, ang paningkamot sa Amerikano sa pagdesinyo ug pagtukod og usa ka bomba atomika nakadawat ngalan sa code niini: ang Manhattan Project.

Sa sinugdan ang panukiduki gibase sa pipila lang nga mga unibersidad: Columbia University, University of Chicago ug University of California sa Berkeley. Ang pagkahugno nahitabo kaniadtong Disyembre 1942 sa dihang gipangulohan ni Fermi ang usa ka grupo sa mga pisika nga naghimo sa una nga kontrolado nga reaksyon sa kadena sa nukleyar ubos sa mga apohan sa Stagg Field sa University of Chicago.

Pagkahuman sa kini nga milagro, ang pondo sa gobyerno labi nga gigahin, ug ang proyekto nagpadayon sa tulin sa breakneck. Ang mga pasilidad sa nukleyar gitukod sa Oak Ridge, Tennessee ug Hanford, Washington. Ang panguna nga tanum sa asembliya gitukod sa Los Alamos, New Mexico. Si Robert Oppenheimer ang gibutang sa pagdumala sa mga tipik sa Los Alamos. Matapos ang taas nga balaodnon taas, hapit \$ 2 bilyon ang gigasto sa pagpanukiduki ug pagpalambo sa bomba atomika, ug ang Manhattan Project nagtrabaho sa kapin sa 120,000 nga Amerikano.

Ang pagkatago mao ang labing hinungdanon. Dili usab mahibal-an sa mga Aleman o Hapon ang proyekto. Miuyon usab si Roosevelt ug Churchill nga magpadayon si Stalin sa kangitngit. Tungod niini, wala'y pagkahibalo sa publiko o debate. Ang pagpakahilum sa 120,000 nga mga tawo dili mahimo'g imposible. Busa, usa ka gamay ra nga pribilehiyo nga kadre sa sulud nga mga siyentipiko ug mga opisyal ang nahibalo bahin sa katapusang katuyoan sa trabaho. Sa tinuud, si Bise-Presidente Truman wala pa sukad nakadungog sa Manhattan Project hangtod siya nahimo nga presidente.

Sa ting-init sa 1945, ang Oppenheimer andam na sa pagsulay sa una nga bomba. Niadtong Hulyo 16, 1945, sa Trinity Site duol sa Alamogordo, New Mexico, ang mga siyentipiko sa Manhattan Project naghiusa sa pagtan-aw sa pagpabuto sa labing unang bomba atomika sa kalibutan. Ang aparato gilakip sa 100 ka tiil nga torre ug gibuhian sa wala pa ang kaadlawon.

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

A blinding flash visible for 200 miles lit up the morning sky. A mushroom cloud reached 40,000 feet, blowing out windows of homes 100 miles away. When the cloud returned to earth it created a half-mile wide crater metamorphosing sand into glass. A bogus cover-up story was released, explaining that a huge ammunition dump had just exploded in the desert. Soon word reached President Truman in Potsdam, Germany that the project was successful. The world had entered the nuclear age.

Usa ka buta nga pagkidlap nga makita alang sa 200 milya ang nagdilaab sa kalangitan sa buntag. Usa ka uhong nga uhong moabot sa 40,000 ka tiil, nagsabwag sa mga bintana sa mga balay nga 100 kilometros ang gilay-on. Sa pag-uli sa panganod sa kalibutan nahimo kini tunga sa milya nga gilapdon sa kawayan nga nakamugna sa balas nga salamin. Usa ka daotan nga istorya sa tabon ang gibuhian, nga nagpatin-aw nga usa ka daghang mga bala sa basura ang bag-o lang mibuto sa desyerto. Wala madugay gisulti sa Presidente Truman sa Potsdam, Germany nga ang proyekto malampuson. Ang kalibutan nakasulod sa nukleyar nga edad.

Primary Source: Photograph

A photograph of downtown Hiroshima after the bombing. Everything that was not built of stone or concrete had been obliterated and burnt.

THE END OF THE WAR

When Harry Truman learned of the success of the Manhattan Project, he knew he was faced with a decision of unprecedented gravity. The capacity to end the war with Japan was in his hands, but it would involve unleashing the most terrible weapon ever known.

American soldiers and civilians were weary from four years of war, yet the Japanese military was refusing to give up their fight. American forces occupied Okinawa and Iwo Jima and were intensely fire bombing Japanese cities. But Japan still had an army of 2 million men stationed in the home islands guarding against invasion.

First, an Allied demand for an immediate unconditional surrender was made to the leadership in Japan. Although the demand stated that refusal would result in total destruction, no mention of any new weapons of mass destruction was made. The Japanese military command rejected the request for unconditional surrender.

On August 6, 1945, a plane called the **Enola Gay** dropped an atomic bomb on the city of **Hiroshima**. Instantly, 70,000 Japanese citizens

ANG KATAPUSAN SA Barkada

Dihang nahibal-an ni Harry Truman ang kalampusan sa Manhattan Project, nahibal-an niya nga nag-atubang siya sa usa ka desisyon nga wala'y nahimo nga grabidad. Ang kaarang sa pagtapos sa giyera kauban ang Japan naa sa iyang mga kamot, apan mag-apil kini sa pagpakawala sa labing makalilisang nga hinagiban nga wala pa nahibal-an.

Ang mga sundalong Amerikano ug sibilyan gikapoy gikan sa upat ka tuig nga giyera, apan ang militar sa Japan nagdumili nga mohunong sa ilang away. Gisakop sa mga puwersa sa Amerika ang Okinawa ug Iwo Jima ug grabeng sunog ang mga bomba sa Japan. Bisan pa ang Japan adunay usa ka kasundalohan nga 2 milyon nga mga lalaki nga gibutang sa mga isla sa balay nga nagbantay batok sa pagsulong.

Una, ang usa ka kaalyado nga hangyo alang sa usa ka gilayon nga walay kondisyon nga pagsuko gihimo sa pamunuan sa Japan. Bisan kung ang gihangyo gipahayag nga ang pagdumili moresulta sa bug-os nga kalaglagan, wala hisgoti ang bisan unsang bag-ong mga hinagiban nga gihimo sa daghang pagpuo nga gihimo. Ang mando militar sa Japan nagsalikway sa paghangyo alang sa dili kondisyon nga pagsurender.

Niadlong Agosto 6, 1945, usa ka eroplano nga gitawag Enola Gay ang nahulog usa ka bomba atomika sa lungsod sa Hiroshima. Dihadiha, 70,000 ka mga lungsuranon sa Hapon

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

were vaporized. In the months and years that followed, an additional 100,000 perished from burns and radiation sickness.

The Japanese high command still refused to surrender and two days later, the Soviet Union declared war on Japan. On August 9, a second atomic bomb was dropped on **Nagasaki**, where 80,000 Japanese people perished.

On August 14, 1945, the Japanese surrendered. **V-J Day**, or Victory in Japan Day is marked on either August 14 or 15, depending on which day it was in the world when the news was announced, or sometimes on September 2, the day the official instrument of surrender was signed aboard the USS Missouri battleship in Tokyo Bay.

CRITICISM OF TRUMAN'S DECISION

The decision to use the atomic bomb, and more specifically to use it on a city in which thousands of civilians would die has proved to be a lasting controversy.

Some military analysts insist that Japan was on its knees and the bombings were simply unnecessary.

Others have argued that the decision to use the bomb in Japan and not Germany was inherently racist. These critics question whether Truman would have been willing to use the bomb against White civilians.

Some charged that Truman's decision was a barbaric act that brought negative long-term consequences to the United States. Looking into the future, Truman should have seen that unleashing nuclear weapons would lead to a dangerous arms race.

Other critics argued that American diplomats had ulterior motives in using the bomb. The Soviet Union had entered the war against Japan, and the atomic bomb could be read as a strong message for the Soviets to tread lightly. In this respect, Hiroshima and Nagasaki may have been the first shots of the Cold War against the Soviets as well as the final shots of World War II. Regardless, the United States remains the only nation in the world to have used a nuclear weapon on another nation.

Related to the looming conflict with the Soviet Union, some felt that the atomic bomb was used to end the war quickly, before the Soviets would have a chance to invade Japan from the North. In this view, Truman wanted the United States to be the only nation to occupy Japan, unlike the way Germany had been divided up between the four Allied powers.

ang gikapuyan. Sa mga bulan ug tuig nga nagsunod, dugang nga 100,000 nga nahanaw gikan sa pagkasunog ug sakit sa radiation.

Ang hataas nga sugo sa Hapon nagdumili gihapon sa pagsuko ug paglabay sa duha ka adlaw, gipahayag sa Soviet Union ang gubat sa Japan. Niadtong Agosto 9, usa ka ikaduhang bomba sa atomic ang nahulog sa Nagasaki, diin 80,000 nga mga Hapon ang namatay.

Niadtong Agosto 14, 1945, ang mga Hapon misurender. Ang VJ Day, o Kadaugan sa Hapon sa Japan gimarkahan sa Agosto 14 o 15, depende kung unsang adlaw kini sa kalibutan sa dihang gipahibalo ang balita, o usahay kaniadtong Septiyembre 2, ang adlaw nga opisyal nga instrumento sa pagsuko gipirmahan sakay sa USS Batok sa Missouri sa Tokyo Bay.

KRITIKISYON SA TRUMANO DESISYON

Ang desisyon nga gamiton ang bomba atomika, ug labi nga piho nga gamiton kini sa usa ka lungsod diin mamatay ang libolibong sibilyan nga usa ka malungtaron nga kontrobersiya.

Pipila sa mga analista sa militar nag-insulto nga ang Japan nagluhod ug ang mga pagpamomba dili gyud kinahanglan.

Ang uban nangatarungan nga ang desisyon nga gamiton ang bomba sa Japan ug dili ang Aleman nga paryente nga rasista. Kini nga mga kritiko nangutana kung si Truman andam ba nga gamiton ang bomba kontra sa mga sibilyan nga sibilyan.

Ang uban nga nag-akusar nga ang desisyon ni Truman usa ka buhat nga bisyo nga nagdala mga negatibo nga dugay nga sangputanan sa Estados Unidos. Sa pagtan-aw sa umaabot, kinahanglan nga nakita ni Truman nga ang pagpakawala sa mga nukleyar nga hinagiban mahimong mosangput sa peligro nga lumba sa armas.

Ang uban nga mga kritiko nangatarungan nga ang mga Amerikanong diplomat adunay mga panguna nga motibo sa paggamit sa bomba. Ang Unyon Sobyet nakasulud sa giyera batok sa Japan, ug ang bomba atomika mabasa ingon usa ka kusog nga mensahe alang sa mga Sobyet nga daling tapakan. Bahin niini, si Hiroshima ug Nagasaki tingali ang una nga pag-shot sa Cold War batok sa mga Sobyet ingon usab ang katapusan nga mga pag-shot sa World War II. Bisan pa man, ang Estados Unidos nagpabilin nga usa ra nga nasud sa kalibutan nga gigamit ang usa ka nukleyar nga hinagiban sa lain nga nasud.

May kalabutan sa kusog nga panagbangi sa Soviet Union, gibati sa pipila nga ang bomba atomika gigamit aron tapuson ang giyera nga dali, sa wala pa ang mga Sobyet adunay higayon nga salakay ang Japan gikan sa North. Niini nga panan-aw, gusto ni Truman nga ang Estados Unidos mao ra ang bugtong nasud nga mag-okupar sa Japan, dili sama sa paagi nga nabahin ang Alemanya taliwala sa upat ka mga kaalyado nga magkahiusa.

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

Truman himself stated that his decision to drop the bomb was purely military. A Normandy-type amphibious landing would have cost an estimated million casualties. Truman believed that the bombs saved Japanese lives as well as American. Prolonging the war was not an option for the President.

Si Truman mismo ang nag-ingon nga ang iyang desisyon nga ihulog ang bomba puro militar. Ang usa ka Normandy-type amphibious landing adunay kantidad nga gibanabana nga milyon nga kaswalti. Nagtuo si Truman nga ang mga bomba nakaluwas sa kinabuhi sa mga Hapon maingon man sa mga Amerikano. Ang pagpadayon sa gubat dili usa ka kapilian alang sa Presidente.

Secondary Source: Statue

Sadako Sakai, a high school student who died from radiation poisoning in Hiroshima attempted to fold 1,000 paper cranes in an effort to bring good luck and recover from the cancer that she eventually succumbed to. She and the paper crane have now become symbols of peace and especially of the effort to rid the world of nuclear weapons. This statue stands in Seattle, Washington. Other statues of Sadako have been erected all around the world.

Some of his critics asked why Truman had not made some sort of demonstration of the bomb's power by dropping it in the countryside, but the President rejected this idea. He knew there was no guarantee the Japanese would surrender if the test succeeded, and he felt that a failed demonstration would be worse than none at all. Even the scientific community failed to foresee the awful effects of radiation sickness. Truman saw little difference between atomic bombing Hiroshima and firebombing Dresden or Tokyo.

For Truman, war was terrible, winning was the goal, and he saw no reason why he should not use every weapon at his disposal. He could not imagine trying to justify the deaths of thousands of Americans when people found out he had a weapon that could have ended the war, but chose not to use it.

The ethical debate over the decision to drop the atomic bomb will probably never be resolved. The bombs did, however, bring an end to the most destructive war in history and the Manhattan Project that

Ang pipila sa iyang mga kritiko nangutana ngano nga wala makahimo si Truman og pagpakita sa gahum sa bomba pinaagi sa pagpukan niini sa kanayunan, apan gisalikway sa Presidente kini nga ideya. Nahibal-an niya nga wala'y garantiya nga mosurender ang mga Hapon kung molampos ang pagsulay, ug gibati niya nga ang usa ka napakyas nga demonstrasyon mas grabe pa kaysa wala. Bisan ang siyentipikanhong komunidad napakyas nga makit-an ang makalilisang nga mga epekto sa sakit sa radiation. Si Truman wala'y nakita nga kalainan tali sa pagpamomba sa atomika nga si Hiroshima ug ang pagpabuto sa Dresden o Tokyo.

Alang sa Truman, makalilisang ang gubat, ang pagdaog mao ang tumong, ug wala siya'y nakita nga hinungdan ngano nga dili niya gamiton ang matag hinagiban. Dili niya mahanduraw ang pagsulay nga gipakamatarong ang pagkamatay sa libu-libong mga Amerikano sa pagkakita sa mga tawo nga siya adunay hinagiban nga mahimo'g matapos ang giyera, apan gipili nga dili gamiton kini.

Ang pamatasan nga pamatasan bahin sa desisyon nga ihulog ang bomba sa atom dili tingali masulbad. Hinuon, ang mga bomba nakatapos sa labing makadaot nga giyera sa kasaysayan ug ang Manhattan Project nga nagpakita niini

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

produced it demonstrated the possibility of how the nation's resources could be mobilized in times of crisis.

However, the use of atomic weapons did unleash a dangerous arms race, and at nuclear standoff with the Soviet Union that lasted for 50 years.

CONCLUSION

The ended in Europe when Allied armies turned back Hilter's aggressive attacks in Africa and the Soviet Union and eventually overran Berlin. In Asia, the war came to a close before the Americans invaded Japan itself.

Why was this the way the war ended? What brought about this conclusion, and not some other? Leadership? Technology? Numerical superiority? Ideals? Strategy?

What do you think? Why did the Allies win World War II?

nagpakita ang posibilidad kung giunsa ang mga kahinguhaan sa nasud nga mapalihok sa mga panahon sa krisis.

Bisan pa, ang paggamit sa mga hinagiban sa atomika nagpagawas sa usa ka peligro nga lumba sa armas, ug sa nukleyar nga paghunong sa Soviet Union nga milungtad sa 50 ka tuig.

KONKLUSYON

Ang natapos sa Europa sa dihang gibalik sa mga kaalyado nga kasundalohan ang mga agresibong pag-atake sa Hilter sa Africa ug Soviet Union ug sa katapusan gibuntog ang Berlin. Sa Asya, natapos ang giyera una pa gisulong sa mga Amerikano mismo ang Japan.

Ngano nga ingon niini ang paagi sa gubat? Unsa ang nakahinapos niini nga konklusyon, ug dili ang uban? Pagpangulo? Teknolohiya? Daghang kalainan sa numero? Mga ideya? Estratehiya?

Unsa ang imong gihunahuna? Ngano nga ang mga Allies nakadaog sa Gubat sa Kalibutan?

2 WHY DID THE ALLIES WIN WWII?

SUMMARY

As the war began, Hitler broke his nonaggression pact with Stalin and invaded the Soviet Union. This resulted in an unusual alliance between the communist Soviets and the democracies of the United States, United Kingdom, as well as the Chinese, who had briefly ended their civil war to fight the Japanese.

The Allies concentrated their efforts first in Northern Africa, and after winning there, invaded Italy. The turning points of the war in Europe came on June 4, 1944 (when the British, Americans, free French, and Canadians landed at Normandy on D-Day) and at the Battle of Stalingrad when the Soviets turned back Hitler's invasion of the Soviet Union.

Intensive bombing campaigns over Germany slowly weakened the enemy as Allied forces pushed inward from both East and West. Eventually Germany collapsed, Hitler committed suicide, and the war in Europe ended.

In the Pacific, the United States suffered humiliating defeats in the early months of the war. After the attack on Pearl Harbor, the Americans were forced to surrender the Philippines to the invading Japanese. The turning point came at the Battle of Midway when the United States was able to sink critical aircraft carriers from the Japanese fleet. Without the resources to rebuild or resupply, the war in the Pacific was a long, slow struggle to recapture tiny islands held by the Japanese. This process resulted in some of the most deadly, but celebrated battles of the Marine Corps' history.

After retaking the Philippines, the Americans launched an invasion of Okinawa, the last island stronghold before a full invasion of the Japanese mainland would begin. It was one of the most deadly of the entire war. The Japanese used suicide airplane attacks and the Americans devastating the islands with an enormous bombardment.

Meanwhile, Albert Einstein had warned President Roosevelt that Hitler's scientists might be trying to develop a nuclear bomb and encourage the Americans to create such a weapon first. This top-secret Manhattan Project was a success and the first atomic bomb was tested in New Mexico.

President Truman took office when Roosevelt died in 1944 and decided to use the atomic bomb to force Japan to surrender. The Americans bombed the Japanese cities of Hiroshima and Nagasaki. There is still debate about the morality of using atomic weapons on cities with large civilian populations. Japan's surrender in 1945 brought the war to an end. It was the most deadly conflict in human history.

KATINGBANAN

Sa pagsugod sa gubat, gibuak ni Hitler ang iyang nonaggression nga kasabutan sa Stalin ug gisulong ang Soviet Union. Nagresulta kini sa usa ka dili kasagaran nga alyansa tali sa mga komunista nga Sobyet ug mga demokratikong Estados Unidos, United Kingdom, ingon man ang mga Intsik, nga nakatapos sa ilang sibil nga giyera aron makig-away sa mga Hapon.

Una nga gipunting sa mga Allies ang ilang mga paningkamot sa Northern Africa, ug human midaog didto, gisulong ang Italya. Ang mga pagbalhin sa mga punto sa giyera sa Europe natapos sa Hunyo 4, 1944 (sa dihang ang mga British, Amerikano, libre nga Pranses, ug mga taga-Canada nakaabot sa Normandy kaniadtong D-Day) ug sa Gubat sa Stalingrad sa dihang ang mga Sobyet mitalikod sa pagsulong ni Hitler sa Sobyet Unyon.

Ang kusog nga pagpamomba sa Alemanya hinay nga nagpaluya sa kaaway samtang ang mga kaalyado nga pwera nagduso sa sulod gikan sa East ug West. Sa katapusan nahugno ang Alemanya, nagpakamatay si Hitler, ug natapos ang giyera sa Europa.

Sa Pasipiko, ang Estados Unidos nag-antus sa makauulaw nga mga kapildihan sa unang mga bulan sa giyera. Pagkahuman sa pag-atake sa Pearl Harbour, napugos ang mga Amerikano nga itugyan ang Pilipinas sa nagsulong nga Hapon. Ang punto sa pagbalhin miabot sa battle of Midway sa dihang ang Estados Unidos nakahimo sa paglunod sa mga kritikal nga mga carrier sa eroplano gikan sa armada sa Hapon. Kung wala ang mga kahinguhaan sa pagtukod pag-usab o pagbag-o, ang giyera sa Pasipiko usa ka dugay, hinay nga pakigbisog aron makuha ang gagmay nga mga isla nga gihuptan sa mga Hapon. Ang kini nga proseso miresulta sa pipila sa labing makamatay, apan gisaulog ang mga away sa kasaysayan sa Marine Corps.

Human makuha ang Pilipinas, gilansad sa mga Amerikano ang pagsulong sa Okinawa, ang katapusang kuta nga tibuuk nga isla sa wala pa magsugod ang usa ka hingpit nga pagsulong sa Mainland nga yuta. Kini usa sa labing nakamatay sa tibuuk nga gubat. Gigamit sa mga Hapon ang mga pag-atake sa eroplano sa paghikog ug ang mga Amerikano nga nagguba sa mga isla nga adunay daghang pagpamomba.

Samtang, gipahimangnoan ni Albert Einstein si Presidente Roosevelt nga ang mga siyentipiko ni Hitler tingali maningkamot sa paghimo og bomba nukleyar ug awhagon ang mga Amerikano sa paghimo una nga hinagiban. Ang top-secret nga Manhattan Project usa ka kalampusan ug ang una nga bomba sa atomic gisulayan sa New Mexico.

Nagdumala si Pangulong Truman sa pagkamatay ni Roosevelt kaniadtong 1944 ug mihukom nga gamiton ang bomba atomika aron mapugos ang Japan sa pagsurender. Gibomba sa mga Amerikano ang mga Hapon nga lungsod sa Hiroshima ug Nagasaki. Adunay gihapon debate bahin sa moralidad sa paggamit sa mga hinagiban sa atomic sa mga lungsod nga adunay daghang populasyon sa sibilyan. Ang pagsurender sa Japan kaniadtong 1945 natapos ang giyera. Kini ang labing makamatay nga panagsangka sa kasaysayan sa tawo.

PEOPLE AND GROUPS

Bernard Montgomery: Top British commander during World War II.

Erwin Rommel: German commander in North Africa during World War II. He was nicknamed the “Desert Fox.”

Dwight Eisenhower: Supreme allied commander in Europe during World War II. He later became president during the 1950s.

Douglas MacArthur: Allied commander in the South Pacific during World War II. He was forced to surrender the Philippines at the start of the war, but led the successful island hopping campaign and eventually accepted the Japanese surrender and was the military governor of occupied Japan.

Harry Truman: American president at the end of World War II. He became president in 1945 when Roosevelt died and made the decision to use the atomic bomb.

Albert Einstein: World famous scientist. His letter to President Roosevelt about the danger of a German nuclear bomb convinced Roosevelt to start the Manhattan Project.

Enrico Fermi: Italian scientist who convinced Einstein to write a letter to President Roosevelt warning him of the danger of nuclear weapons.

Robert Oppenheimer: Scientist who led the Manhattan Project. He is remembered as the Father of the Nuclear Bomb.

KEY CONCEPTS

Firebombing: Bombing raids using incendiary bombs designed to start fires and burn down large urban areas. The tactic was used extensively by the allies against both German and Japanese cities in World War II.

Island Hopping: MacArthur’s strategy of capturing the less-fortified Japanese islands in the South Pacific and cutting off better defended islands from resupply.

Kamikaze: Suicide attacks by Japanese pilots against American ships.

LETTERS

Einstein’s Letter to Roosevelt: Letter that convinced President Roosevelt to initiate the Manhattan Project and develop a nuclear weapon.

EVENTS

North Africa Campaign: Fight between American and British troops led by Eisenhower, and Germans led by Rommel on in North Africa during World War II. The series of battles was notable for its use of tanks.

Battle of Stalingrad: One of the turning point battles of World War II. German forces had attacked deep into the Soviet Union before they were turned back here during the winter of 1942.

Invasion of Italy: Attack by the Allies from North Africa to the island of Sicily and then the Italian Peninsula in 1943.

Operation Overlord: Nickname for the amphibious invasion of France that became D-Day.

D-Day: June 6, 1944. The landing of allied forces at Normandy, France. It was a turning point in the war in Europe.

Battle of the Bulge: Last counterattack by the Germans against the allies along the Western Front in World War II before the total collapse of German defenses.

Holocaust: Hitler’s attempt to murder all Jews in Europe. The genocide resulted in 12 million deaths.

V-E Day: May 8, 1945. The end of World War II in Europe when Germany surrendered.

Bataan Death March: Forced walk of American and Filipino troops from Corregidor to prison camps. 16,000 men died along the way due to Japanese cruelty.

Battle of Midway: Turning point battle in the Pacific in 1942. The Americans sunk four Japanese aircraft carriers. After the battle, the Japanese were unable to rebuild their fleet or train replacement pilots.

Battle of Iwo Jima: 1945 attack by American marines that resulted in one of the most well-known photographs of World War II. The island was used for air raids on Japan.

Battle of Okinawa: Last battle of the Pacific before the planned invasion of the Japanese mainland. The Americans used enormous firepower and Japan began using kamikaze suicide attacks. It was the bloodiest battle of the Pacific War.

V-J Day: The end of World War II when Japan surrendered.

LOCATIONS

Corregidor: Fortress in the Philippines that was the last holdout for American and Filipino troops against the Japanese invasion in 1942.

Los Alamos, NM: Site of a nuclear research center beginning in World War II.

Trinity Site: Location in a New Mexico desert of the first nuclear explosion in 1945.

Hiroshima: Japanese city that was destroyed in 1945 in the first atomic bomb attack.

Nagasaki: Second Japanese city destroyed by a nuclear bomb in 1945.

TECHNOLOGY

Manhattan Project: Secret project during World War II to develop a nuclear bomb.

Enola Gay: Bomber that dropped the first atomic bomb in 1945.

3

T H I R D Q U E S T I O N DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

INTRODUCTION

The impact of the war on the United States was nowhere near as devastating as it was in Europe and the Pacific, where the battles were waged, but it still profoundly changed everyday life for all Americans. On the positive side, the war effort finally and definitively ended the Great Depression that had been plaguing the country since 1929. It also called upon Americans to unite behind the war effort and give of their money, their time, and their effort, as they sacrificed at home to assure success abroad. The upheaval caused by White men leaving for war meant that for many disenfranchised groups, such as women and African Americans, there were new opportunities in employment and wage earning.

The need for Americans to come together, whether in Hollywood, the defense industries, or the military, to support the war effort encouraged feelings of unity among the American population. However, the desire for unity did not always mean that Americans of color were treated as equals or even tolerated, despite their proclamations of patriotism and their willingness to join in the effort to defeat America's enemies in Europe and Asia. For African Americans, Mexican Americans, and especially for Japanese Americans, feelings of patriotism and willingness to serve one's country both at home and abroad was not enough to guarantee equal treatment by white Americans or to prevent the government from regarding them as the enemy.

And the war changed the nature of the government itself. For Americans who lived through the conflict and made victory possible both at home and on the battlefield came to regard their government as the means to achieving greatness. Roosevelt had guided the nation out of the Depression and through the greatest conflict ever fought. For these Americans, the idea that government was good, and that government should be a part of everyday life became a matter of accepted fact. Never again, would the government shrink back to the laissez-faire days of the 1920s.

All these changes, in industry, population, civil rights, gender roles, and the nature of government were brought about the enormity of World War II. What do you think? Did that war change America for the better?

PASIUNA

Ang epekto sa giyera sa Estados Unidos wala'y ingon ka grabe sama sa nahitabo sa Europa ug sa Pasiipiko, kung diin nag-away ang mga away, apan grabe nga nagbag-o sa adlaw-adlaw nga kinabuhi alang sa tanan nga mga Amerikano. Sa positibo nga bahin, ang paningkamot sa giyera sa katapusan ug natino nga natapos ang Dakong Depresyon nga nagdaot sa nasud sukad kaniadtong 1929. Gihangyo usab niini ang mga Amerikano nga maghiusa sa likod sa paningkamot sa giyera ug paghatag sa ilang salapi, oras, ug ilang paningkamot, ingon sila gisakripisyo sa balay aron masiguro ang kalampusan sa gawas sa nasud. Ang kagubot nga gipahinabo sa Puti nga mga lalaki nga milarga alang sa giyera nagpasabut nga alang sa daghang mga grupo nga wala masulayan, sama sa kababayan-an ug mga Amerikano nga Amerikano, adunay mga bag-ong oportunidad sa pagtrabaho ug kita sa suhulan.

Ang panginahanglan alang sa mga Amerikano nga magtigum, bisan sa Hollywood, industriya sa depensa, o militar, aron masuportahan ang paningkamot sa giyera nagdasig sa pagbati sa panaghiusa sa populasyon sa Amerikano. Bisana pa, ang tinguha alang sa panaghiusa dili kanunay nagpasabut nga ang mga Amerikano nga kolor ang gitagad ingon katumbas o bisan gitugot, bisan pa sa ilang mga proklamasyon sa patriotismo ug ang ilang kaandam nga moapil sa paningkamot nga mapildi ang mga kaaway sa Amerika sa Europa ug Asya. Alang sa mga Amerikano nga Amerikano, mga Amerikano nga Amerikano, ug labi na alang sa mga Amerikano nga Amerikano, ang mga pagbati sa patriotismo ug kaandam nga magserbisyo sa nasud sa usa ka balay sa gawas sa nasud ug sa gawas sa nasud dili igo aron garantiya ang managsama nga pagtratar sa mga puti nga Amerikano o mapungnan ang gobyerno sa pagtagbo sa kanila ingon ang kaaway.

Ug ang gubat giusab ang kinaliya sa gobyerno mismo. Alang sa mga Amerikano nga nagkabuhi sa panagbangi ug nahimo nga kadaugan sa balay ug sa natad sa panggubatan giisip ang ilang gobyerno nga paagi aron makab-ot ang kadako. Gipunting ni Roosevelt ang nasud gikan sa Depresyon ug pinaagi sa pinakadako nga panagbugno nga nakigbugno. Alang sa mga Amerikano, ang ideya nga ang gobyerno maayo, ug nga ang gobyerno kinahanglan mahimong usa ka bahin sa adlaw-adlaw nga kinabuhi nahimong butang nga gidawat. Dili na usab, mobalik ang gobyerno sa mga adlaw sa laissez-faire kaniadtong 1920s.

Ang tanan nga kini nga mga pagbag-o, sa industriya, populasyon, katungod sa sibil, tahas sa gender, ug kinaliya sa gobyerno nagdala sa kadaghan sa Gubat sa Kalibutan. Unsa ang imong gihunahuna? Gibag-o ba ang giyera alang sa Amerika?

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

MOBILIZATION

Although the United States had sought to avoid armed conflict, the country was not entirely unprepared for war. Production of armaments had increased since 1939, when, as a result of Congress's authorization of the Cash and Carry policy, contracts for weapons had begun to trickle into American factories. War production increased further following the passage of Lend Lease in 1941. However, when the United States entered the war, the majority of American factories were still engaged in civilian production, and many doubted that American businesses would be sufficiently motivated to convert their factories to wartime production.

MOBILISASYON

Bisan kung ang Estados Unidos nagtinguha sa paglikay sa armadong panagbangi, ang nasud wala hingpit nga andam alang sa giyera. Nagdako ang paggama sa mga armamental gikan sa 1939, kung, ingon usa ka sangputanan sa pagtugot sa Kongreso sa cash ug Carry nga palisiya, ang mga kontrata alang sa mga hinagiban nagsugod sa pag-usik sa mga pabrika sa Amerika. Midako ang paghimo sa gubat pagkahuman sa paglabay sa Lend Lease kaniadtong 1941. Bisan pa, sa pagsulod sa Estados Unidos sa giyera, ang kadaghanan sa mga pabrika sa Amerikano nag-apil gihapon sa produksiyon sa sibilyan, ug daghan ang nagduha-duha nga ang mga negosyo sa Amerikano mahimo nga madasig sa pagbag-o sa ilang mga pabrika sa paghimo sa panahon sa gubat.

Primary Source: Poster

This is one of many propaganda posters encouraging Americans to support the war and participate.

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

Just a few years earlier, Roosevelt had been frustrated and impatient with business leaders when they failed to fully support the New Deal, but enlisting industrialists in the nation's crusade was necessary if the United States was to produce enough armaments to win the war. To encourage cooperation, the government agreed to assume all costs of development and production, and also guarantee a profit on the sale of what was produced. This arrangement resulted growth of two or three times what companies had been able to achieve from 1937 to 1940. In terms of dollars earned, corporate profits rose from \$6.4 billion in 1940 to nearly \$11 billion in 1944. As the country switched to wartime production, the top one hundred American corporations received approximately 70% of government contracts. Big businesses prospered.

In addition to gearing up industry to fight the war, the country also needed to build an army. A peacetime draft, the first in American history, had been established in September 1940, but the initial draftees were to serve for only one year, a length of time that was later extended. In December 1941, the United States had only one division completely ready to be deployed. A massive draft program was implemented to expand the nation's military forces. Over the course of the war, approximately 50 million men registered for the draft and 10 million ultimately served in uniform.

While millions of Americans heeded the rallying cry for patriotism and service, there were those who, for various reasons, did not accept the call. Some 72,000 men registered as **conscientious objectors** (COs), and 52,000 were granted that status. Of that 52,000, some accepted noncombat roles in the military, whereas others accepted unpaid work in civilian work camps. Many belonged to pacifist religious sects such as the Quakers or Mennonites. They were willing to serve their country, but they refused to kill. COs suffered public condemnation for disloyalty, and family members often turned against them. Strangers assaulted them. A portion of the town of Plymouth, NH, was destroyed by fire because the residents did not want to call upon the services of the COs trained as firemen at a nearby camp. Only a very small number of men evaded the draft completely.

POPULATION CHANGES

Even before the official beginning of the war, the country started to prepare. In August 1940, Congress created the Defense Plant Corporation, which had built 344 plants in the West by 1945, and had funneled over \$1.8 billion into the economies of western states. After Pearl Harbor, as American military strategists began to plan counterattacks and campaigns against the Axis powers, California

Pipila lang ka tuig ang milabay, nahigawad si Roosevelt ug wala'y pasensya sa mga pinuno sa negosyo sa dihang napakyas sila nga suportahan ang Bag-ong Deal, apan kinahanglan ang pagpalista sa mga industriyalisado sa krusada sa nasud kung kinahanglan nga ang Estados Unidos magpatunghag igo nga armamento aron makadaog sa giyera. Aron madasig ang kooperasyon, ang gobyerno miuyon nga makuha ang tanan nga mga gasto sa pagpauswag ug paghimo, ug garantiya usab ang usa ka tubo sa pagbaligya sa nahimo. Ang kini nga paghan-ay nagresulta sa pag-uswag sa duha o tulo ka beses kung unsa ang nahimo sa mga kompanya gikan 1937 hangtod 1940. Sa mga termino nga dolyar nga nakuha, ang kita sa korporasyon nabanhaw gikan sa \$ 6.4 bilyon kaniadtong 1940 hangtod sa hapit \$ 11 bilyon kaniadtong 1944. Ingon nga ang nasud nabalhin sa produksiyon sa panahon sa gubat, ang kinatas-an nga usa ka gatos nga korporasyon sa Amerika nakadawat hapit 70% sa mga kontrata sa gobyerno. Nag-uswag ang dagkong mga negosyo.

Agi og dugang sa pagpangandam sa industriya aron makontra ang giyera, kinahanglan usab ang nasud aron magtukod og usa ka kasundalohan. Ang usa ka draft sa panahon sa kalinaw, ang una sa kasaysayan sa Amerika, natukod kaniadtong Setyembre 1940, apan ang una nga mga laraw nga magsilbi ra sa usa ka tuig, ang gitas-on sa panahon nga sa ulahi gipalugway. Kaniadtong Disyembre 1941, ang Estados Unidos adunay usa ra ka dibisyon nga hingpit nga andam nga ipatapot. Usa ka dako nga draft nga programa ang gipatuman aron mapalapad ang mga pwersa militar sa nasud. Sa paglibot sa giyera, gibanabana nga 50 milyon nga mga lalaki nga nagparehistro alang sa draft ug 10 milyon sa katapusan nagserbisyo nga managsama.

Samtang minilyon ka mga Amerikano ang namati sa naghugyaw nga singgit alang sa patriotismo ug serbisyo, adunay mga, tungod sa lainlaing mga hinungdan, wala modawat sa pagtawag. Mga 72,000 ka lalaki ang nagparehistro ingon nga magsusupak sa konsensya (CO), ug 52,000 ang gihatagan sa maong kahimtang. Sa 52,000, gidawat sa pipila ang mga papel nga dili pangkomersyal sa militar, samtang ang uban gidawat ang wala bayad nga trabaho sa mga kampo sa sibilyan. Daghang sakop sa mga relihiyosong sekta nga relihiyoso sama sa Quaker o Mennonites. Andam sila nga moserbisyo sa ilang nasud, apan nagdumili sila sa pagpatay. Giaghat sa mga CO ang publiko sa pagkadili-maunongon, ug kanunay nga gisupak sila sa mga sakop sa pamilya. Giatake sila sa mga estranghero. Ang usa ka bahin sa lungsod sa Plymouth, NH, nalaglag sa sunog tungod kay ang mga residente dili gusto nga tawagan ang mga serbisyo sa mga CO nga gibansay ingon mga bomba sa usa ka duol nga kampo. Gamay ra kaayo nga gidaghanon sa mga lalaki ang nakalayo sa draft sa hingpit.

Pagbag-o sa POPULASYON

Bisan sa wala pa ang opisyal nga pagsugod sa gubat, ang nasud nagsugod sa pag-andam. Kaniadtong Agosto 1940, ang Kongreso nagmugna sa Defense Plant Corporation, nga nagtukod og 344 nga mga tanum sa Kasadpan kaniadtong 1945, ug nakakuha og \$ 1.8 bilyon sa mga ekonomiya sa mga estado sa kasadpan. Pagkahuman sa Pearl Harbour, ingon nga ang mga istrategikong militar sa Amerika nagsugod sa pagplano sa mga counterattacks ug mga kampanya kontra sa mga gahum sa Axis, ang California nahimo nga lugar sa pagbansay. Gibansay ang mga tropa didto alang sa giyera sa

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

became a training ground. Troops trained there for tank warfare and amphibious assaults as well as desert campaigns.

As thousands of Americans swarmed to the West Coast to take jobs in defense plants and shipyards, cities like Richmond, California, and nearby Oakland, expanded quickly. Richmond grew from a city of 20,000 people to 100,000 in just three years. Almost overnight, the population of California skyrocketed. African Americans moved out of the rural South into northern or West Coast cities to provide the muscle and skill to build the machines of war. Building on earlier waves of African American migration after the Civil War and during World War I, the demographics of the nation changed with the growing urbanization of the African American population. Women also relocated to either follow their husbands to military bases or take jobs in the defense industry, as the total mobilization of the national economy began to tap into previously underemployed populations.

BIG GOVERNMENT

President Roosevelt and his administration already had experience in establishing government controls and taking the initiative in economic matters during the Depression. In April 1941, Roosevelt created the **Office of Price Administration (OPA)**, and, once the United States entered the war, the OPA regulated prices and attempted to combat inflation. The OPA ultimately had the power to set ceiling prices for all goods, except agricultural commodities, and to ration a long list of items. During the war, major labor unions pledged not to strike in order to prevent disruptions in production; in return, the government encouraged businesses to recognize unions and promised to help workers bargain for better wages.

The federal government instituted **rationing** to ensure that America's fighting men were well fed. Civilians were issued ration booklets, books of coupons that enabled them to buy limited amounts of meat, coffee, butter, sugar, and other foods. Wartime cookbooks were produced, such as the Betty Crocker cookbook *Your Share*, telling housewives how to prepare tasty meals without scarce food items. Other items were rationed as well, including shoes, liquor, cigarettes, and gasoline. With a few exceptions, such as doctors, Americans were allowed to drive their automobiles only on certain days of the week. Most Americans complied with these regulations, but some illegally bought and sold rationed goods on the black market.

Civilians on the home front also recycled, conserved, and participated in **scrap drives** to collect items needed for the production of war materiel. Housewives saved cooking fats, needed to produce

tanke ug mga pag-atake sa mga amphibious ingon man mga kampanya sa desyerto.

Samtang ang libu-libong mga Amerikano nga nagpanaw sa West Coast aron makakuha mga trabaho sa mga tanum nga pangdepensa ug mga barko, ang mga lungsod sama sa Richmond, California, ug sa kasikbit nga Oakland, dali nga nagkalapad. Si Richmond nagtubo gikan sa usa ka lungsod nga 20,000 nga mga tawo hangtod sa 100,000 sa tulo lang ka tuig. Hapit usa ka gabii, ang populasyon sa California nag-skyrocketed. Ang mga Amerikano nga Amerikano nga mibalhin gikan sa bukirang Timog ngadto sa amihanang o West Coast nga mga lungsod aron mahatagan ang kalamnan ug kahanas sa pagtukod sa mga makina sa giyera. Nagtukod sa sayo nga mga balud sa paglalin sa Africa Amerikano pagkahuman sa Gubat sa Sibil ug sa panahon sa Gubat sa Kalibutan, ang mga demograpiya sa nasud nausab uban ang nagkadako nga urbanisasyon sa populasyon sa Africa Amerikano. Ang mga kababayan-an namalhin usab sa pagsunod sa ilang mga bana sa mga base militar o pagkuha mga trabaho sa industriya sa depensa, tungod kay ang tibuuk nga pagpalihok sa nasudnon nga ekonomiya nagsugod sa pag-tap sa kaniadto nga wala'y trabaho nga populasyon.

KAHAPON NGA KAHIGAYAN

Si Presidente Roosevelt ug ang iyang administrasyon adunay kasinatian sa pagtukod sa mga kontrol sa gobyerno ug paghimo sa inisyatibo sa mga butang sa ekonomiya sa panahon sa Depresyon. Niadtong Abril 1941, gibuhat ni Roosevelt ang Opisina sa Pagdumala sa Presyo (OPA), ug, sa dihang ang Estados Unidos nakasulod sa giyera, ang mga regulasyon sa OPA ug misulay sa pagsukol sa inflation. Ang OPA sa katapusan adunay gahum sa pagbutang sa mga presyo sa kisame alang sa tanan nga mga butang, gawas sa mga palaliton sa agrikultura, ug sa pag-rasyon sa usa ka taas nga lista sa mga butang. Panahon sa giyera, ang mga dagkong unyon sa mamumuo misaad nga dili hampakon aron malikayan ang mga pagkagubot sa produksiyon; Agig balos, giawhag sa gobyerno ang mga negosyante nga makilala ang mga unyon ug misaad nga matabangan ang mga trabahante alang sa labing maayong suweldo.

Gisugdan sa federal nga gobyerno ang rasyon aron masiguro nga ang mga lalaki nga nakig-away sa Amerika maayo nga gipakaon. Ang mga sibilyan giisya mga buklet sa rasyon, mga libro sa mga kupon nga nakapaarang kanila sa pagpalit limitado nga kantidad sa karne, kape, mantikilya, asukal, ug uban pang mga pagkaon. Ang mga panudlo sa pan-o nga panahon gihimo sama, sama sa Betty Crocker cookbook nga *Imong I-share*, nagsulti sa mga tagbalay kung giunsa ang pag-andam sa mga lamian nga pagkaon nga wala'y kulang nga mga pagkaon. Ang uban pang mga butang gitandi usab, lakip ang mga sapatos, ilimnon, sigarilyo, ug gasolina. Uban sa pipila nga mga eksepsiyon, sama sa mga doktor, gitugotan ang mga Amerikano nga magmaneho sa ilang mga awto sa pila ka mga adlaw sa semana. Kadaghanan sa mga Amerikano nagsunod sa kini nga mga regulasyon, apan ang pipila ilegal nga gipalit ug gibaligya nga mga rationed nga mga butang sa itom nga merkado.

Ang mga sibilyan sa atubang sa balay usab nag-recycle, gitipigan, ug miapil sa mga scrap drive aron mangolekta mga butang nga gikinahanglan alang sa paggama sa mga materyal sa giyera. Giluwas sa mga housewives ang mga taba sa pagluto, kinahanglan aron makahimo mga eksplosibo. Ang

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

explosives. Children collected scrap metal, paper, rubber, silk, nylon, and old rags. Some children sacrificed beloved metal toys in order to “win the war.” Civilian volunteers, trained to recognize enemy aircraft, watched the skies along the coasts and on the borders.

As in previous wars, the government turned to bond drives to finance the war. Millions of Americans purchased more than \$185 billion worth of **war bonds**. Children purchased Victory Stamps and exchanged full stamp booklets for bonds. Schools held fundraising drives to buy war bonds, sometimes setting a target equal to the cost of an airplane which would subsequently be adopted by the school.

mga bata nagkolekta scrap metal, papel, goma, seda, nylon, ug daan nga basahan. Ang pipila ka mga bata nagsakripisyo sa mahal nga mga dulaan nga metal aron "madaug ang giyera." Ang mga boluntaryo sa sibilyan, nabansay nga makilala ang mga eroplano sa kaaway, nagtan-aw sa kalangitan sa mga baybayon ug sa mga utlanan.

Sama sa nangaging mga gubat, ang gobyerno nahimo nga mga drive drive aron sa pag-pinansya sa giyera. Milyon-milyong Amerikano ang nagpalit labi pa sa \$ 185 bilyon nga kantidad sa mga gapos sa gubat. Gipalit sa mga bata ang mga Victory Stamp ug giilisan ang mga tibuuk nga booklet sa selyo alang sa mga bugkos. Ang mga eskuylahan nagpahigayon sa pagpundo sa pag-fundra aron mapalit ang mga bugkos sa giyera, nga us aka gibutang ang target nga katumbas sa gasto sa usa ka eroplano nga sa ulahi gisagop sa eskuylahan.

Primary Source: Poster

One of many posters encouraging Americans to grow victory gardens that would supplement commercial food production.

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

The federal government also instituted the current tax-withholding system to ensure collection of taxes.

Once again, Americans were urged to plant **victory gardens**, using marketing campaigns and celebrities to promote the idea. Americans responded eagerly, planting gardens in their backyards and vacant lots. Many schools planted gardens as well.

All of these efforts, from rationing, to victory gardens, to shaping public opinion were promoted and explained with government propaganda organized by the **Office of War Information (OWI)**.

In every war, the government grows in both size and scope as it seeks to mobilize the collective wealth and efforts of the nation to achieve victory. World War II was no different and the nations' government was indeed larger after the war ended. One marked aspect of this growth in government is the affect it had on the generation of young men and women who live through the war. This Greatest Generation made tremendous sacrifices on the battlefield and at home, but has always held a positive view of government. After all, Roosevelt's New Deal helped save them as teenagers in the 1930s, and the overwhelming power of their government guided them and their nation to victory in the 1940s. For this generation of Americans, government is good.

THE ARSENAL OF DEMOCRACY

By the time the war ended in 1945, the United States had produced 40% of all to material used. Of all the ships, airplanes, guns, bullets and bombs, American factories and workers had turned out the means of victory. This incredible level of production gave the United States the nickname the **Arsenal of Democracy**. In fact, the term came originally from one of President Roosevelt's fireside chats from before the attack on Pearl Harbor, from a time when the United States was gearing up production during the passage of the Lend Lease Act.

After America officially declared war, the **War Production Board (WPB)** and the nation's factories effected a great change. Military aircraft production, which totaled 6,000 in 1940, jumped to 85,000 in 1943. Factories that made silk ribbons now produced parachutes, automobile factories built tanks, typewriter companies made machine guns, undergarment manufacturers sewed mosquito netting, and a roller coaster manufacturer converted to the production of bomber repair platforms. The WPB ensured that each factory received materials it needed to operate, in order to produce

Gisugdan usab sa federal nga gobyerno ang karon nga sistema sa pagpugong sa buhis aron masiguro ang pagkolekta sa mga buhis.

Sa makausa pa, giawhag ang mga Amerikano nga magtanum sa mga tanaman sa kadaugan, nga gigamit ang mga kampanya sa pagpamaligya ug mga tanyag aron ipasiugda ang ideya. Maikagon ang pagtubag sa mga Amerikano, nga magtanum og mga tanaman sa ilang mga backyards ug bakanteng lote. Daghang mga eskwelahan ang nagtanum usab mga hardin.

Ang tanan nga kini nga mga paningkamot, gikan sa rasyon, hangtod sa mga tanaman sa kadaugan, sa paghulma sa opinyon sa publiko gipasiugda ug gipatin-aw sa propaganda sa gobyerno nga gi-organisar sa Office of War Information (OWI).

Sa matag gubat, ang gobyerno nagtubo sa parehas nga gidak-on ug gidak-on samtang kini nagtinguha nga mapalihok ang kolektibong katigayunan ug paningkamot sa nasud aron makab-ot ang kadaugan. Ang Ikaduhang Gubat sa Kalibutan wala'y lahi ug ang gobyerno sa mga nasud sa tinuud kadako human matapos ang giyera. Ang usa ka gimarkahan nga aspeto sa kini nga pagtubo sa gobyerno mao ang epekto niini sa henerasyon sa mga batan-ong lalaki ug babaye nga nabuhi sa giyera. Ang Labing Bantugan nga Henerasyon naghimo sa daghang mga sakripisyo sa natad sa panggubatan ug sa balay, apan kanunay adunay positibo nga pagtan-aw sa gobyerno. Pagkahuman, ang New Deal sa Roosevelt nakatabang sa pagluwas kanila isip mga tin-edyer sa 1930s, ug ang labi ka kusog nga gahum sa ilang gobyerno naggiya kanila ug sa ilang nasud sa kadaugan sa 1940s. Alang sa kini nga henerasyon sa mga Amerikano, maayo ang gobyerno.

ANG ARSENAL SA DEMOKRASYON

Sa natapos ang giyera nga natapos sa 1945, gipatungha sa Estados Unidos ang 40% sa tanan aron magamit sa materyal. Sa tanan nga mga barko, eroplano, baril, bala ug bomba, ang mga pabrika sa Amerikano ug mga trabahante nahimo nga paagi sa kadaugan. Ang dili katuhon nga lebel sa produksiyon naghatag sa Estados Unidos sa nickname nga Arsenal of Democracy. Sa tinuud, ang termino nagagikan sa usa sa mga chat sa fireside ni Presidente Roosevelt gikan sa wala pa ang pag-atake sa Pearl Harbour, gikan sa usa ka panahon nga ang Estados Unidos nangandam sa paghimo sa produksyon sa paglabay sa Lend Lease Act.

Pagkahuman nga opisyal nga gideklarar sa Amerika ang gubat, ang War Production Board (WPB) ug ang mga pabrika sa nasud nakahatag og dakong pagbag-o. Ang produksiyon sa eroplano sa militar, nga mikabat sa 6,000 kaniadtong 1940, milukso sa 85,000 kaniadtong 1943. Ang mga pabrika nga naghimo sa mga sutla nga ribbons naggama karon nga mga parasyut, mga pabrika sa awto nga gihimo sa mga tanke, mga kompanya sa makinilya nga gihimo ang mga machine gun, mga undergarment nga nagtahi nga gitahi ang lamok, ug ang taghimo sa roller coaster nga nakabig sa paghimo og mga platform sa pag-ayo sa bomba. Gisiguro sa WPB nga ang matag pabrika nakadawat mga materyales nga kinahanglan niini aron maoperahan, aron mahimo ang labing kadaghan ang mga gamit sa giyera sa labing madali nga panahon.

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

the most war goods in the shortest time. In 1942-1945, WPB supervised the production of \$183 billion worth of weapons and supplies. One fourth of the output was warplanes; one fourth was warships.

Some companies simply increased production. Goodyear made more tires, US Steel made more steel, and Boeing turned out more aircraft. Other companies converted their factories in order to churn out war material. Ford and Chrysler, for example stopped building consumer automobiles and started building aircraft and tanks.

Niadtong 1942-1945, gidumala sa WPB ang produksiyon sa mga hinagiban nga hinagiban nga \$ 183 bilyon ug gamit. Ang usa sa ika-upat nga bahin sa output mao ang mga planeta; usa sa ika-upat nga mga barkong iggugubat.

Ang pipila ka mga kompanya nga yano nga nagdugang produksyon. Gihimo pa ni Goodyear ang daghang mga gulong, ang US Steel naghimo og daghang puthaw, ug ang Boeing nahimo nga daghang mga eroplano. Ang uban nga mga kompanya nagbag-o sa ilang mga pabrika aron mapuo ang mga materyal sa gubat. Ang Ford ug Chrysler, panangliton mohunong sa pagtukod sa mga awto sa konsumedor ug nagsugod sa pagtukod nga eroplano ug mga tanke.

Primary Source: Photograph

The Ford Motor Company's Willow Run production factory was one of the largest in the world. During the war, Ford's workers stopped building cars and began producing aircraft. Images like this demonstrate the power of America as the so-called Arsenal of Democracy.

ENTERTAINERS AND THE WAR EFFORT

During the Great Depression, movies had served as a welcome diversion from the difficulties of everyday life, and during the war, this held still truer. By 1941, there were more movie theaters than banks in the United States. In a world before television or streaming video in the 1930s, **newsreels**, which were shown in movie theaters before feature films, informed the American public of what was happening elsewhere in the world. This interest grew once American armies began to engage the enemy. Informational documentaries about the war were also shown in movie theaters. The most famous were those in the *Why We Fight* series, filmed by Hollywood director Frank Capra.

Many feature films were patriotic stories that showed the day's biggest stars as soldiers fighting the nefarious German and Japanese enemy. John Wayne, who had become a star in the 1930s, appeared

Mga ENTERTAINERS UG ANG WAR EFFORT

Atol sa Dakong Depresyon, ang mga sine nagsilbi nga pag-apod-apod gikan sa mga kalisud sa adlaw-adlaw nga kinabuhi, ug sa panahon sa giyera, gihimo usab kini nga nahimo'g maayo. Pagka-1941, mas daghan ang mga sinehan sa sine kaysa mga bangko sa Estados Unidos. Sa usa ka kalibutan sa wala pa ang telebisyon o streaming video sa mga 1930, ang mga newsreels, nga gipakita sa mga sinehan sa sine una nga adunay mga salida, gipahibalo sa publiko sa Amerikano kung unsa ang nagakahitabo sa ubang lugar sa kalibutan. Ang kini nga interes nag-uswag sa dihang ang mga tropang Amerikano nagsugod sa paglihok sa kaaway. Gipakita usab ang mga dokumentaryo sa impormasyon bahin sa gubat sa mga sinehan sa sine. Ang labing inila mao kadtong naa sa seryeng *Why We Fight*, nga gipili sa direktor sa Hollywood nga si Frank Capra.

Daghang mga bantog nga pelikula mao ang mga patriyotikong istorya nga nagpakita sa labing kadaghan nga mga bituon ingon nga mga sundalo nga nakigbugno sa kaaway nga Aleman ug Hapon. Si John Wayne, nga nahimo nang usa ka bituon kaniadtong 1930, nagpakita sa daghang

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

in numerous war-themed movies, including *The Fighting Seabees* and *Back to Bataan*.

Besides appearing in patriotic movies, many male entertainers temporarily gave up their careers to serve in the armed forces. Jimmy Stewart served in the Army Air Force and appeared in a short film entitled *Winning Your Wings* that encouraged young men to enlist. Tyrone Power joined the Marines. Female entertainers did their part as well. Rita Hayworth and Marlene Dietrich travelled and entertained the troops. African American singer and dancer Josephine Baker entertained Allied troops in North Africa and carried secret messages for the French Resistance. Some famous performers even died because of their efforts to support the war. Actress Carole Lombard was killed in a plane crash while returning home from a rally where she had sold war bonds and Glenn Miller, the great big band leader and swing musician disappeared on a flight to France in 1944 where he was organizing a visit by his orchestra.

WOMEN

As in the previous war, the gap in the labor force created by departing soldiers meant opportunities for women. In particular, World War II led many to take jobs in factories around the country. For many women, these jobs provided unprecedented opportunities to move into occupations previously thought of as exclusive to men, especially the aircraft industry, where a majority of workers were women by 1943. Most women in the labor force did not work in the defense industry, however. The majority took over other factory jobs that had been held by men. Many took positions in offices as well. As White women, many of whom had been in the workforce before the war, moved into these more highly paid positions, African American women, most of whom had previously been limited to domestic service, took over White women's lower-paying positions in factories and some were also hired by defense plants. Although women were earning more money than ever before, it was still far less than men received for doing the same work. Nevertheless, many achieved a degree of financial self-reliance that was enticing. By 1944, as many as 33% of the women working in the defense industries were mothers and worked "double-day" shifts—one at the plant and one at home.

There was some resistance to women going to work in such a male-dominated environment. In order to recruit women for factory jobs, the government created a propaganda campaign centered on a now-iconic figure known as **Rosie the Riveter**. Rosie, who was a composite based on several real women, was most famously depicted by American illustrator Norman Rockwell. Rosie was tough yet

mga pelikula nga may tema sa giyera, lakip ang *The Fighting Seabees* ug *Balik sa Bataan*.

Gawas sa pagpakita sa mga makabayan nga sine, daghang mga kalalakin-an nga naglingawlingaw nga temporaryo nga mihatag sa ilang karera aron magserbisyo sa armadong kusog. Si Jimmy Stewart nagsilbi sa Army Air Force ug nagpakita sa usa ka mubo nga pelikula nga nag-ulohan nga *Winning Your Wings* nga nag-aghag sa mga batan-ong lalaki nga magpalista. Ang Tyrone Power nakig-uban sa Marines. Ang mga babaye nga maglipaylipay nagbuhat usab sa ilang bahin. Si Rita Hayworth ug Marlene Dietrich mibiyaha ug naglingaw sa mga sundalo. Ang mag-aawit ug mananayaw sa Africa nga si Josephine Baker naglingaw sa mga tropang Allied sa North Africa ug nagdala sa tinago nga mga mensahe alang sa French Resistance. Ang ubang bantog nga mga tig-perform bisan namatay tungod sa ilang paningkamot nga suportahan ang giyera. Ang aktres nga si Carole Lombard napatay sa nahulog nga eroplano samtang pauli sa balay gikan sa rally diin gibaligya niya ang mga gapos sa giyera ug si Glenn Miller, ang bantog nga lider sa banda ug musikero sa swing nga nawala sa paglupad sa Pransya kaniadtong 1944 diin siya nag-organisar og pagbisita sa iyang orkestra.

BABAE

Sama sa miaging giyera, ang gintang sa kusog sa pamuo nga gihimo sa pagbiya sa mga sundalo nagpasabut nga mga kahigayunan alang sa mga babaye. Sa partikular, ang Gubat sa Kalibutan II nagdala sa kadaghanan sa pagkuha mga trabaho sa mga pabrika sa tibuuk nasud. Alang sa daghang mga kababayan-an, kini nga mga trabaho naghatag mga wala pa kaniadto nga oportunidad nga makaadto sa mga trabaho nga kaniadto giisip nga eksklusibo sa mga lalaki, labi na ang industriya sa ayroplano, diin kadaghanan sa mga mamumuo mga babaye kaniadtong 1943. Kadaghanan sa mga kababayan-an sa kusog nga mamumuo wala nagtrabaho sa industriya sa depensa. bisan pa. Ang kadaghanan mikuha sa ubang mga trabaho sa pabrika nga gihuptan sa mga lalaki. Daghan usab ang nagpuli sa mga opisina. Ingon nga mga babaye nga White, kadaghanan sa mga nagtrabaho sa wala pa ang giyera, mibalhin sa labi ka labi ka dako nga mga posisyon, ang mga babaye nga Amerikano nga Amerikano, nga kadaghanan kanila kaniadto limitado sa serbisyo sa panimalay, nagpuli sa mga posisyon sa kababayan-an nga nagpamaba sa White nga kababayan-an. ang uban usab gisuholan sa mga tanum nga depensa. Bisan kung ang mga kababayan-an nagkita mas daghan nga salapi kaysa kaniadto, kini mas gamay pa kaysa sa mga lalaki nga nadawat tungod sa paghimo sa parehas nga trabaho. Bisan pa, daghan ang nakab-ot ang usa ka sukod sa pagsalig sa kaugalingon nga pinansyal nga nakapadani. Pagka-1944, hangtod sa 33% sa mga kababayan-an nga nagtrabaho sa industriya sa depensa ang mga inahan ug nagtrabaho mga "doble nga adlaw" nga pagbalhin - usa sa tanum ug usa sa balay.

Adunay pagsukol sa mga kababayan-an nga nagtrabaho sa ingon nga kahintang nga gipamuno sa lalaki. Aron ma-recruit ang mga kababayan-an alang sa mga trabaho sa pabrika, naghimo ang gobyerno og usa ka kampanya sa propaganda nga nasentro sa usa ka karon nga iconic nga nailhan nga Rosie the Riveter. Si Rosie, nga usa ka komposit nga base sa ubay-ubay nga tinuod nga mga babaye, labi ka gihulagway sa ilustrasyon sa Amerikano nga si Norman Rockwell. Si Rosie lisud apan pambato. Aron mapasalig ang mga lalaki nga ang

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

feminine. To reassure men that the demands of war would not make women too masculine, some factories gave female employees lessons in how to apply makeup, and cosmetics were never rationed during the war. Elizabeth Arden even created a special red lipstick for use by women reservists in the Marine Corps.

mga gipangayo sa giyera dili maghimo sa mga babaye nga sobra ka masculine, ang pipila nga mga pabrika naghatag mga leksyon sa mga empleyado sa mga babaye kung giunsa ang pag-apply sa mga makeup, ug ang mga kosmetiko wala gyud gipataliwala panahon sa giyera. Naghimo pa gani si Elizabeth Arden og espesyal nga pula nga lipstick nga gamiton sa mga babaye nga reservist sa Marine Corps.

Primary Source: Photograph

The most famous image of Rosie the Riveter. There was no single woman who was Rosie, but many variations of her image helped encourage participation in the war effort.

Although many Americans saw the entry of women into the workforce as positive, they also acknowledged that working women, especially mothers, faced great challenges. To try to address the dual role of women as workers and mothers, Eleanor Roosevelt urged her husband to approve the first government childcare facilities. The First Lady also urged industry leaders like Henry Kaiser to build model

Bisan kung daghang mga Amerikano ang nakakita nga ang pagsulod sa mga kababayan-an sa positibo, giila usab nila nga ang mga nagtrabaho nga babaye, labi na ang mga inahan, nag-atubang og daghang mga hagit. Aron masulbad ang doble nga papel sa mga kababayan-an ingon mga mamumuo ug inahan, giawhag ni Eleanor Roosevelt ang iyang bana nga aprubahan ang una nga mga pasilidad sa pag-atiman sa bata sa gobyerno. Giawhag usab sa Unang Ginang ang mga lider sa industriya sama ni Henry Kaiser nga magtukod mga modelo nga pasilidad sa pag-aalaga sa bata alang sa ilang mga trabahante. Bisan pa, kini nga mga paningkamot wala

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

What made the
GREATEST
GENERATION
great?

childcare facilities for their workers. Still, these efforts did not meet the full need for childcare for working mothers.

The lack of childcare facilities meant that many children had to fend for themselves after school, and some had to assume responsibility for housework and the care of younger siblings. Some mothers took younger children to work with them and left them locked in their cars during the workday. Police and social workers also reported an increase in juvenile delinquency during the war. New York City saw its average number of juvenile cases balloon from 9,500 in the prewar years to 11,200 during the war. In San Diego, delinquency rates for girls, including sexual misbehavior, shot up by 355%. It is unclear whether more juveniles were actually engaging in delinquent behavior or the police were simply becoming more vigilant during wartime and arrested youngsters for activities that would have gone overlooked before the war. In either case, law enforcement and juvenile courts attributed the perceived increase to a lack of supervision by working mothers.

makab-ot ang hingpit nga panginahanglan alang sa pag-atiman sa bata alang sa mga nagtrabaho nga mga inahan.

Ang kakulang sa mga pasilidad sa pag-atiman sa bata nagpasabut nga daghang mga bata ang kinahanglan nga magpakubus alang sa ilang kaugalingon pagkahuman sa eskuylahan, ug ang pipila kinahanglan mangako responsibilidad alang sa mga buluhaton sa balay ug pag-atiman sa mga manghod nga mga igsoon. Ang ubang mga inahan nagdala mga gagmay nga mga anak aron magtrabaho uban nila ug gibiyaan sila nga nag-lock sa ilang mga awto sa oras nga magtrabaho. Ang mga pulis ug mga social worker usab nagtaho sa pagdugang sa pagkadula sa bata sa panahon sa giyera. Nakita sa New York City ang kasagaran nga ihap sa mga kaso sa pagtubo gikan sa 9,500 sa una nga mga tuig hangtod 11,200 sa panahon sa giyera. Sa San Diego, ang mga pagkadaut sa mga kababayan-an, lakip ang sekswal nga sayup, gipamula sa 355%. Dili klaro kung daghan pa nga mga bata ang aktibo nga nakigbuhat sa dili maayong pamatasan o ang mga pulis nga nahimo'g labi ka mabinantayon sa panahon sa gubat ug giaresto ang mga batan-on alang sa mga kalihokan nga dili gyud mapalayo sa wala pa ang giyera. Sa bisan hain nga kaso, ang pagpatuman sa balaod ug mga korte sa juvenile nag-ingon nga ang pagdugang sa usa ka kakulang sa pagdumala sa mga nagtrabaho nga mga inahan.

Tens of thousands of women served in the war effort more directly. Approximately 350,000 joined the military. They worked as nurses, drove trucks, repaired airplanes, and performed clerical work to free up men for combat. Those who joined the **Women's Airforce Service Pilots (WASPs)** flew planes from the factories to military bases. Some of these women were killed in combat or captured as prisoners of

Tinagpulo ka libong mga babaye ang nagserbisyo sa giyera sa gubat nga direkta. Mokabat sa 350,000 ang miapil sa militar. Nagtrabaho sila isip mga nars, nagmaneho sa mga trak, nag-ayo sa mga eroplano, ug naghimo sa clerical nga buhat aron mapahigawas ang mga lalaki alang sa pakiggubat. Kadtong miapil sa Women's Airforce Service Pilots (WASPs) nagsakay sa eroplano gikan sa mga pabrika hangtod sa mga base militar. Ang pila sa niini nga mga babaye gipatay sa panagsangka o nakuha nga mga binilanggo sa giyera. Nag-

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

war. Women also joined the United States Naval Reserve, better known as the **WAVES**, for Women Accepted for Volunteer Emergency Service, where they took the place of men in positions away from combat. Over 1,600 of the women nurses received various decorations for courage under fire and many thousands more served behind the lines of battle. Many women also flocked to work in a variety of civil service jobs. Others worked as chemists and engineers, developing weapons for the war. This included thousands of women who were recruited to work on the Manhattan Project, developing the atomic bomb.

In the end, the war had a significant impact on the role women played in American life, not so much for the women who held them, but more so for their daughters. After the war ended and the men came home, most of the Rosies, WAVES, nurses and the other women who had left home to work, when back home to raise children. But they told their daughter stories of their wartime jobs, their sense of independence, and by their example, they showed that women did not have to live in a world constrained by the old Cult of Domesticity, the walls of the home. These girls of the 1950s and 1960s would grow up to break down many gender barriers.

AFRICAN AMERICANS

The African American community had, at the outset of the war, forged some promising relationships with the Roosevelt Administration through civil rights activist Mary McLeod Bethune and Roosevelt's "Black Cabinet" of African American advisors. Through the intervention of Eleanor Roosevelt, Bethune was appointed to the advisory council set up by the War Department Women's Interest Section. In this position, Bethune was able to organize the first officer candidate school for women and enable African American women to become officers in the Women's Auxiliary Corps.

As the economy revived as a result of government defense contracts, African Americans wanted to ensure that their service to the country earned them better opportunities and more equal treatment. African American labor leader **A. Philip Randolph** was critical in this area. The leader of the railroad car porter's union, Randolph pressured President Roosevelt by threatening to lead a massive rally in Washington, DC and the president created, by **Executive Order 8802**, the Fair Employment Practices Committee. The purpose of this committee was to see that there was no discrimination in the defense industries. While they were effective in forcing defense contractors, such as the DuPont

apil usab ang mga kababayan-an sa Naval Reserve sa Estados Unidos, nga mas nailhan nga WAVES, alang sa Mga Women nga Gidawat alang sa Volunteer Emergency Service, kung diin gipili nila ang lugar sa mga lalaki sa mga posisyon nga wala'y away. Kapin sa 1,600 sa mga babaye nga nars ang nakadawat sa lainlaing mga dekorasyon alang sa kaisog sa ilawom sa kalayo ug daghang libo pa ang nagsilbi sa luyo sa linya sa gira. Daghang mga kababayan-an usab ang nagpangita aron magtrabaho sa lainlaing mga trabaho sa serbisyo publiko. Ang uban nagtrabaho ingon mga chemist ug mga inhenyero, nga nagpalambo sa mga hinagiban alang sa giyera. Naglakip kini sa libu-libong mga babaye nga gi-recruit sa Manhattan Project, nga nagpalambo sa bomba atomika.

Sa katapusan, ang giyera adunay dakong epekto sa papel nga nahimo sa mga babaye sa kinabuhi sa Amerikano, dili alang sa mga babaye nga naghupot kanila, apan labi pa sa ilang mga anak nga babaye. Pagkahuman sa giyera ug ang mga lalaki nauli sa balay, kadaghanan sa mga Rosies, WAVES, mga nars ug uban pang mga babaye nga nahabilin sa balay aron magtrabaho, sa pag-uli sa balay aron mapadako ang mga anak. Apan gisultihan nila ang ilang mga anak nga babaye nga mga istorya sa ilang mga trabaho sa panahon sa gubat, ang ilang pagbati nga independensya, ug pinaagi sa ilang panig-ingnan, gipakita nila nga ang mga babaye dili kinahanglan magpuyo sa usa ka kalibutan nga gipugngan sa karaang Cult of Domesticity, mga dingding sa balay. Kini nga mga batang babaye kaniadtong 1950 ug 1960 motubo aron mabungkag ang daghang mga babag sa gender.

AFRICAN AMERIKANO

Ang komunidad sa African American, sa pagsugod sa giyera, nakigsabut sa pipila ka mga panaad nga relasyon sa Roosevelt Administration pinaagi sa aktibista sa katungod sa sibil nga si Mary McLeod Bethune ug ang "Black Cabinet" sa Roosevelt sa mga African American advisors. Pinaagi sa interbensyon sa Eleanor Roosevelt, si Bethune gitudlo sa konseho sa advisory nga gipahimutang sa Mga Seksyon sa Interes sa War Department Women. Sa kini nga posisyon, si Bethune nakahimo sa pag-organisar sa unang opisyal nga kandidato sa eskwelahan alang sa mga babaye ug gitugotan ang mga babaye nga Amerikano nga Amerikano nga mahimong mga opisyal sa Women's Auxiliary Corps.

Ingon nga nabuhi ang ekonomiya isip usa ka sangputanan sa mga kontrata sa pagdepensa sa gobyerno, gusto sa mga Amerikano nga Amerikano nga masiguro nga ang ilang serbisyo sa nasud nakakuha sila mas maayong mga oportunidad ug mas managsama nga pagtambal. Ang lider sa mamumuo sa Africa nga si A. Philip Randolph kritikal sa niining lugar. Ang lider sa unyon sa riles sa riles sa tren, gipugos ni Randolph si Presidente Roosevelt pinaagi sa paghulga nga manguna sa usa ka dako nga rally sa Washington, DC ug gibuhat sa pangulo, pinaagi sa Executive Order 8802, ang Fair Employment Practices Committee. Ang katuyoan sa kini nga komite aron makita nga wala'y diskriminasyon sa mga industriya sa depensa. Samtang epektibo ang pagpugos sa mga kontraktor sa depensa, sama sa DuPont Corporation, Boeing, ug mga barko sa nasud sa pag-abang sa mga mamumuo sa Africa.

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

Corporation, Boeing, and the nation's shipyards to hire African American workers.

During the war, the Congress of Racial Equality (CORE), founded by James Farmer in 1942, used peaceful civil disobedience in the form of sit-ins to desegregate certain public spaces in Washington, DC, and elsewhere, as its contribution to the war effort. Members of CORE sought support for their movement by stating that one of their goals was to deprive the enemy of the ability to generate anti-American propaganda by accusing the United States of racism. After all, they argued, if the United States were going to denounce Germany and Japan for abusing human rights, the country should itself be as exemplary as possible. Indeed, CORE's actions were in keeping with the goals of the **Double V Campaign** that was begun in 1942 by the Pittsburgh Courier, the largest African American newspaper at the time. The campaign called upon African Americans to accomplish the two V: victory over America's foreign enemies and victory over racism in the United States.

Panahon sa giyera, ang Kongreso sa Racial Equality (CORE), nga gitukod ni James Farmer kaniadtong 1942, gigamit ang malinawon nga pagsuway sa sibil sa porma sa sit-in aron likayan ang pipila nga mga pampublikong luna sa Washington, DC, ug sa ubang lugar, ingon nga kontribusyon niini sa gubat paningkamot. Ang mga myembro sa CORE nangayo'g suporta alang sa ilang kalihukan pinaagi sa pagsulti nga ang usa sa ilang mga katuyoan mao ang paghikaw sa kaaway sa katakos nga makamugna kontra-Amerikano nga propaganda pinaagi sa pag-akusar sa Estados Unidos sa rasismo. Pagkahuman, sila nangatarungan, kung isaway sa Estados Unidos ang Alemanya ug Japan tungod sa pag-abuso sa tawhanong mga katungod, ang nasud mismo kinahanglan nga ehemplo kutob sa mahimo. Sa tinuud, ang mga aksyon sa CORE nahisubay sa mga katuyoan sa Double V Kampanya nga gisugdan kaniadtong 1942 sa Pittsburgh Courier, ang pinakadako nga pahayagan sa Amerikano nga Amerikano. Nanawagan ang kampanya sa mga Amerikano nga Amerikano nga matuman ang duha nga V: kadaugan batok sa mga langyaw nga kaaway sa Amerika ug kadaugan ang rasismo sa Estados Unidos.

Primary Source: Photograph

Pilots of the Tuskegee Airmen resting next to one of their planes in Italy.

Approximately 2.5 million African Americans registered for the draft, and 1 million of them subsequently served. Initially, African American soldiers served in segregated units and had been used as support troops and not been sent into combat. By the end of the war, however, manpower needs resulted in African American recruits serving in the infantry and flying planes. The Tuskegee Institute in Alabama had

Gibana-bana nga 2.5 milyon nga mga Amerikano nga Amerikano ang nagparehistro alang sa draft, ug 1 milyon sa ulahi nagserbisyo. Sa sinugdan, ang mga sundalong Amerikano nga nagserbisyo sa mga hiwalay nga yunit ug gigamit ingon mga tropa sa suporta ug wala gipadala sa pakiggubat. Hinuon sa pagtapos sa gubat, bisan pa, ang mga panginahanglan sa manpower nagresulta sa mga recruiter sa Africa sa Amerika nga nagserbisyo sa infantry ug paglupad sa eroplano. Ang Tuskegee Institute sa Alabama nagtukod usa ka programa sa

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

instituted a civilian pilot training program for aspiring African American pilots. When the war began, the Department of War absorbed the program and adapted it to train combat pilots. First Lady Eleanor Roosevelt demonstrated both her commitment to African Americans and the war effort by visiting Tuskegee in 1941, shortly after the unit had been organized. To encourage the military to give the airmen a chance to serve in actual combat, she insisted on taking a ride in a plane flown by an African American pilot to demonstrate the **Tuskegee Airmen's** skill. When the Tuskegee Airmen did get their opportunity to serve in combat, they did so with distinction.

Despite the willingness of African Americans to fight for the United States, racial tensions often erupted in violence, as the geographic relocation necessitated by the war brought African Americans into closer contact with Whites. There were race riots in Detroit, Harlem, and Beaumont, Texas, in which White residents responded with sometimes deadly violence to their new Black coworkers or neighbors. There were also racial incidents at or near several military bases in the South. African American leaders such as James Farmer and Walter White, the executive secretary of the NAACP since 1931, were asked by General Eisenhower to investigate complaints of the mistreatment of African American servicemen while on active duty.

The work of leaders like Bethune, Randolph, Farmer and White helped lay the groundwork for the Civil Rights Movement that would take place over the next 20 years and featured better-known leaders like Martin Luther King, Jr. or Malcolm X.

NATIVE AMERICANS

Although they made up a tiny fraction of America's overall fighting force, Native Americans made a unique contribution to the war. In all, 44,000 Native Americans served in uniform. While American cryptographers had broken both German and Japanese codes, American messages remained secure throughout the war. Navajo marines served in communications units, exchanging information over radios using codes based on their native language, which the Japanese were unable to comprehend or to crack. They became known as **code talkers** and participated in the battles of Guadalcanal, Iwo Jima, Peleliu, and Tarawa. A smaller number of Comanche code talkers performed a similar function in the European theater. By making use of the native language rather than inventing a code based on English, which was well-known in both Germany and Japan, Native Americans demonstrated that sometimes great contributions can come from unexpected places.

pagbansay sa mga sibilyan alang sa mga nagtinguha sa mga piloto sa African American. Sa pagsugod sa gubat, gisulud sa Department of War ang programa ug gipahiangay kini sa pagbansay sa mga piloto sa kombat. Gipakita sa Unang Ginang Eleanor Roosevelt ang iyang pasalig sa mga Amerikano nga Amerikano ug ang paningkamot sa giyera pinaagi sa pagbisita sa Tuskegee kaniadtong 1941, wala madugay pagkahuman na-organisar ang yunit. Aron madasig ang militar nga hatagan ang higayon sa mga airmen nga magserbisyo sa aktwal nga kombat, iyang gipugos nga mosakay sa usa ka ayroplano nga gisakay sa usa ka piloto sa usa ka Amerikano nga piloto aron ipakita ang kahanas sa Tuskegee Airmen. Sa dihang nakuha sa Tuskegee Airmen ang ilang oportunidad sa pagserbisyo sa panagsangka, gibuhat nila kini ang adunay kalainan.

Bisan pa sa kaandam sa mga Amerikano nga Amerikano nga makig-away alang sa Estados Unidos, ang mga tensiyon sa rasa kanunay nga mibuto sa kapintasan, tungod kay ang geolohikanhong reloksasyon sa giyera nagdala sa mga Amerikano nga Amerikano nga mas madugangan nga kontak sa mga puti. Adunay mga kagubot sa lumba sa Detroit, Harlem, ug Beaumont, Texas, diin ang mga residente sa Puti nga misanong nga usahay makamatay nga pagpanlupig sa ilang bag-onng mga kauban sa Black o silingan. Adunay usab mga insidente sa rasa sa o sa hapit sa pipila nga mga base militar sa South. Ang mga pinuno sa Africa Amerikano sama ni James Farmer ug Walter White, ang executive secretary sa NAACP sukad 1931, gihangyo ni Heneral Eisenhower sa pag-imbestiga sa mga reklamo sa pag-abuso sa mga servicemen sa African American samtang sa aktibo nga katungdanan.

Ang buhat sa mga pinuno sama sa Bethune, Randolph, Farmer ug White nakatabang sa pagpahimutang sa saligan sa Kilusang Katungod sa Katarungang Mahitabo sa mosunod nga 20 ka tuig ug gipakita ang labi nga mga kaila nga mga lider sama ni Martin Luther King, Jr. o Malcolm X.

TINUOD nga mga AMERIKANO

Bisan kung nakaghimo sila usa ka gamay nga bahin sa kinatibuk-an nga kusog sa away sa Amerika, ang mga Katawhan nga Amerikano mihimo usa ka talagsaon nga kontribusyon sa giyera. Sa tanan, 44,000 ka mga Lumad nga Amerikano ang nagserbisyo sa uniporme. Samtang ang mga Amerikano nga kriptographers naguba ang mga kodigo Aleman ug Hapon, ang mga mensahe sa Amreican nagpabilin nga luwas sa panahon sa giyera. Ang mga marino nga Navajo nagsilbi sa mga yunit sa komunikasyon, nag-ilis sa kasayuran sa mga radio gamit ang mga code base sa ilang lumad nga sinultian, nga wala masabti o na-crack ang mga Hapon. Nakilal-an sila nga mga pamulong sa code ug miapil sa mga away sa Guadalcanal, Iwo Jima, Peleliu, ug Tarawa. Ang usa ka gamay nga ihap sa mga nagsulti sa code sa Comanche nagpahigayon usa ka susama nga function sa European teatro. Pinaagi sa paggamit sa lumad nga sinultian imbis imbento ang usa ka code nga gibase sa Ingles, nga naila sa Alemanya ug Japan, gipakita sa mga Native American nga usahay ang daghang mga kontribusyon mahimong moabut gikan sa wala damha nga mga lugar.

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

THE ZOOT SUIT RIOTS

Mexican Americans also encountered racial prejudice during the war years. The Mexican American population in Southern California grew during World War II due to the increased use of Mexican agricultural workers in the fields to replace the White workers who had left for better paying jobs in the defense industries. The United States and Mexican governments instituted the **Bracero Program** in 1942, which sought to address the needs of California growers for manual labor to increase food production during wartime. The result was the immigration of thousands of impoverished Mexicans into the United States to work as braceros, or manual laborers.

Forced to live in the segregated barrios of East Los Angeles, many Mexican American youths sought to create their own identity and began to adopt a distinctive style of dress known as **zoot suits**, which were also popular among many young African American and Filipino men. The zoot suits, which required large amounts of cloth to produce, violated wartime regulations that restricted the amount of cloth that could be used in civilian garments. Among the charges leveled at young Mexican Americans was that they were un-American and unpatriotic.

ANG ZOOT SUIT RIOTS

Nasinati usab sa mga Amerikano nga Amerikano ang pagpihig sa rasa sa mga tuig sa giyera. Ang populasyon sa mga Amerikano nga Amerikano sa Southern California mitubo sa panahon sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan tungod sa pagdugang nga paggamit sa mga trabahador sa agrikultura sa Mexico sa kapatagan aron mapuli ang mga manggagawang Puti nga nahabilin alang sa mas maayo nga mga trabaho sa mga industriya sa depensa. Gisugdan sa mga gobyerno sa Estados Unidos ug Mexico ang Bracero Program kaniadtong 1942, nga nagtinguha nga masulbad ang mga panginahanglan sa mga nagtubo sa California alang sa manual labor aron madugangan ang produksiyon sa pagkaon sa panahon sa gubat. Ang resulta mao ang imigrasyon sa libu-libo nga mga imol nga mga Mexicano sa Estados Unidos aron magtrabaho ingon mga pulseras, o mga manual nga mamumuo.

Primary Source: Photograph

A group of zoot suiters in Los Angeles. You men like these were the targets of White sailors on leave during the riots of 1943.

Pwersa nga magpuyo sa mga segregated nga baryo sa East Los Angeles, daghang batan-on sa mga Amerikano nga Amerikano ang nagtinguha sa paghimo sa ilang kaugalingon nga identidad ug nagsugod sa pagsagop sa usa ka lahi nga istilo sa sinina nga nailhan nga mga suit sa zoot, nga popular usab sa daghang batan-ong mga lalaki nga taga-Africa ug Pilipino. Ang mga zoot suits, nga nanginahanglan daghang kantidad nga tela aron makagama, nakalapas sa mga regulasyon sa panahon sa gubat nga nagpugong sa kadaghan sa tela nga magamit sa mga sinina sa sibilyan. Lakip sa mga sumbong nga gi-level sa mga batan-on nga Amerikano nga Amerikano mao nga sila dili-Amerikano ug unpatriotic. Gisaway usab sa pila ka

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

Some White Americans also denounced Mexican American men for being unwilling to serve in the military, even though some 350,000 Mexican Americans either volunteered to serve or were drafted into the armed services.

In the summer of 1943, **Zoot Suit Riots** broke out in Los Angeles when carloads of White sailors on leave in the city, encouraged by other White civilians, stripped and beat a group of young men wearing the distinctive form of dress. In retaliation, young Mexican American men attacked and beat up sailors. The response was swift and severe, as sailors and civilians went on a spree attacking young Mexican Americans on the streets, in bars, and in movie theaters. More than one hundred people were injured.

A witness to the attacks, journalist Carey McWilliams wrote, "Marching through the streets of downtown Los Angeles, a mob of several thousand soldiers, sailors, and civilians, proceeded to beat up every zoot suiter they could find. Pushing its way into the important motion picture theaters, the mob ordered the management to turn on the house lights and then ran up and down the aisles dragging Mexicans out of their seats. Streetcars were halted while Mexicans, and some Filipinos and Negroes, were jerked from their seats, pushed into the streets and beaten with a sadistic frenzy."

The local press lauded the racist attacks, describing them as having a "cleansing effect" to rid Los Angeles of "miscreants" and "hoodlums." The Los Angeles City Council approved a resolution criminalizing the wearing of zoot suits. Councilman Norris Nelson had stated, "The zoot suit has become a badge of hoodlumism." The proposal was never signed into law by the mayor.

The Navy and Marine Corps commanders eventually intervened and the rioting, confining sailors and Marines to barracks and ordering that Los Angeles was off-limits to all military personnel. But perhaps unsurprisingly, their official position was that their men were acting in self-defense.

JAPANESE AMERICANS

Japanese Americans suffered the worst discrimination. The Japanese attack on Pearl Harbor unleashed a cascade of racist assumptions about Japanese immigrants and Japanese Americans in the United States that culminated in the relocation and internment of 120,000 people of Japanese ancestry, 66% of whom were American citizens born in the United States. **Executive Order 9066**, signed by Roosevelt on February 19, 1942, gave the army power to remove people from "military areas" to prevent sabotage or espionage. The army then used

Puti nga Amerikano ang mga lalaki nga taga-Mexico nga dili gusto nga magserbisyo sa militar, bisan kung mga 350,000 nga Amerikano nga Amerikano ang nagboluntaryo usab nga magserbisyo o nahukasan sa armadong serbisyo.

Sa ting-init sa 1943, ang Zoot Suit Riots nagguba sa Los Angeles kung ang mga kargamento sa mga White sailors mobiya sa lungsod, nga giawhag sa ubang mga sibilyan nga sibilyan, gihubon ug gibunalan ang usa ka grupo sa mga batan-ong lalaki nga nagsul-ob sa lahi nga porma sa sinina. Bilang balos, ang mga batan-ong lalaki nga taga-Mexico nga giatake ug gibunalan ang mga marinero. Ang tubag dali ug bug-at, samtang ang mga marinero ug sibilyan nagpadayon sa pag-atake sa mga batan-on nga Amerikano nga Amerikano sa mga kadalanan, sa mga bar, ug sa mga sinehan. Kapin sa usa ka gatos nga mga tawo ang nasamdan.

Usa ka saksi sa mga pag-atake, gisulat sa peryodiko nga si Carey McWilliams, "Nagmartsa sa kadalanan sa lungsod sa Los Angeles, usa ka manggugubot nga mga libolibo, sundalo, ug sibilyan, nagpadayon sa pagbuntog sa matag suot nga tigpangita nga ilang nakit-an. Pagdala sa dalan ngadto sa hinungdan nga mga sinehan sa litrato, ang mga manggugubot mimando sa pagdumala sa pag-on sa mga suga sa balay ug dayon modagan ug pataas sa mga agianan nga giguyod ang mga Mexicano gikan sa ilang mga lingkuranan. Ang mga Streetcars nahunong samtang ang mga Mexicano, ug ang pipila nga mga Pilipino ug Negroes, gipalagpot gikan sa ilang mga lingkuranan, gipadpad sa kadalanan ug gibunalan sa usa ka masulub-on nga pagkabuang."

Ang lokal nga press gipasalamatan ang mga rasista nga pag-atake, gihulagway nga sila adunay usa ka "paghinlo nga epekto" sa pagwagtang sa Los Angeles sa mga "miscreants" ug "mga hoodlum." Gi-aprubahan sa Konseho sa Lungsod sa Los Angeles ang usa ka resolusyon nga nakasala sa pagsul-ob sa mga suit sa zoot. Si Konsehal Norris Nelson nagsulti, "Ang zoot suit nahimong usa ka badge sa hoodlumism." Ang sugyot wala gyud gipirmahan sa balaod sa mayor.

Ang mga kumandante sa Navy ug Marine Corps sa katapusan nangilabot ang pagtapos sa mga naggukod, nag-confort sa mga marinero ug Marines sa mga baraks ug nagmando nga ang mga Los Angeles wala'y mga limitasyon sa tanan nga kawani sa militar. Apan tingali dili makapakurat, ang ilang opisyal nga posisyon mao nga ang ilang mga lalaki naglihok sa pagpanalipod sa kaugalingon.

JAPANESE AMERIKANO

Ang mga Hapones nga Amerikano nag-antus sa labing grabe nga diskriminasyon. Ang pag-atake sa mga Hapon sa Pearl Harbor nagpakawala sa mga kadak-an nga rasismo bahin sa mga imigrante sa Japan ug mga Amerikano nga Amerikano sa Estados Unidos nga naggapos sa relokasyon ug pagsulud sa 120,000 ka mga pinuno ng Hapones, 66% sa kaniila ang mga lungsuranon sa Amerika nga natawo sa Estados Unidos. Ang Executive Order 9066, nga nilagdaan ni Roosevelt kaniadtong Pebrero 19, 1942, naghatag gahum sa kasundalohan sa pagtangtang sa mga tawo gikan sa "mga lugar nga militar" aron malikayan ang pagsabotaje o pagpaniid. Gigamit sa kasundalohan kini nga awtoridad sa pagbalhin sa mga

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

this authority to relocate people of Japanese ancestry living in an exclusion area that ran along the Pacific Coast of Washington, Oregon, and California, as well as in parts of Arizona. Everyone of Japanese ancestry in that area, both citizens and non-citizens was forced to move to internment camps in the American interior. Although a study commissioned earlier by Roosevelt indicated that there was little danger of disloyalty on the part of West Coast Japanese population, fears of sabotage, and racist sentiments led Roosevelt to act. Although characterized afterwards as one of America's greatest injustices, the government's actions were in keeping with decades of anti-Asian sentiment on the West Coast and met little resistance at the time.

After the order went into effect, Lt. General John L. DeWitt, in charge of the Western Defense command, ordered approximately 127,000 Japanese and Japanese Americans, roughly 90% of those of Japanese ethnicity living in the United States, to assembly centers where they were transferred to hastily prepared camps in the interior of California, Arizona, Colorado, Utah, Idaho, Wyoming, and Arkansas. Those who were sent to the camps reported that the experience was deeply traumatic. Families were sometimes separated. People could only bring a few of their belongings and had to abandon the rest of their possessions. Many lost their homes, businesses and farms as they sold them in a rush before their appointed departure dates.

The camps themselves were dismal and overcrowded. Despite the hardships, the Japanese attempted to build communities in the camps

tawo sa katigulangan sa Hapon nga nagpuyo sa usa ka eksepsyon nga lugar nga midagan sa Pacific Coast sa Washington, Oregon, ug California, ingon man sa mga bahin sa Arizona. Ang tanan nga katigulangan sa Hapon sa kana nga lugar, ang mga lungsuranon ug dili mga lungsuranon napugos sa pagbalhin sa mga kampo sa internment sa interior sa Amerika. Bisan kung ang usa ka pagtuon nga gisugo sa una ni Roosevelt nagpaila nga wala'y gamay nga katalagman sa pagkadili-matinud-anon sa bahin sa populasyon sa West Coast Hapon, nahadlok sa pagsabotahe, ug mga rasist nga sentimento nga nagpakilos kay Roosevelt. Bisan kung giila pagkahuman ingon usa sa labing kadaghan nga mga inhustisya sa Amerika, ang mga aksyon sa gobyerno nahisubay sa mga dekada nga anti-Asian nga sentimento sa West Coast ug nakasagubang sa gamay nga pagsukol sa panahon.

Primary Source: Photograph

Photographer Ansel Adams travelled to internment camps such as Manzanar to document the injustice. This photograph of a dust storm sweeping over the camp is a famous image from the era.

Matapos ang pagkakasunud-sunod napatuman, ang Heneral nga si John L. DeWitt, ang nagdumala sa mando sa Western Defense, nagmando sa hapit 127,000 nga Hapon ug Hapones nga mga Amerikano, halos 90% sa mga etnikong Hapones nga nagpuyo sa Estados Unidos, sa mga sentro sa pagpundok diin sila gibalhin sa dali nga pag-andam sa mga kampo sa interior sa California, Arizona, Colorado, Utah, Idaho, Wyoming, ug Arkansas. Ang mga gipadala sa mga kampo nagreport nga ang kasinatian grabe kaayo. Usahay gilain ang mga pamilya. Ang mga tawo mahimo ra magdala pipila ka mga kabtangan ug kinahanglan nga biyaan ang nahabilin sa ilang mga kabtangan. Daghan ang nawad-an sa ilang mga balay, negosyo ug umahan samtang gibaligya kini sa usa ka pagdali sa wala pa ang gikatakda nga mga petsa sa pagbiya.

Ang mga kampo mismo nahasol ug nagubot. Bisan pa sa mga kalisdanan, ang mga Hapon misulay sa pagtukod sa mga komunidad sa mga kampo ug ipadayon ang normal

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

and resume normal life. Adults participated in camp government and worked at a variety of jobs. Children attended school, played basketball against local teams, and organized Boy Scout units. Nevertheless, they were imprisoned, and minor infractions, such as wandering too near the camp gate or barbed wire fences while on an evening stroll, could meet with severe consequences.

Although most Japanese Americans chose to accept their imprisonment in an effort to demonstrate loyalty to the government, a few resisted. Fred Korematsu was a Japanese-American who decided to stay in San Leandro, California, knowingly violated the exclusion order. He sued the government, arguing that the Executive Order 9066 was unconstitutional in that it violated his Fifth Amendment right to due process. In other words, Korematsu said, if the government wanted to put him in a prison, it would have to put him on trial for a crime first. Clearly the only thing he had done wrong was to be born into a Japanese family, which was not a crime. His case, **Korematsu v. United States** was finally decided by the Supreme Court in 1944 and he lost despite the fact that no interned Japanese Americans was ever found guilty of sabotage or espionage.

The system of internment camps remained in place until the end of the war. Today, constitutional scholars put the Korematsu decision into the same category as the Dred Scott and Plessy v. Ferguson cases, pointing out that sometimes the Supreme Court has been so wrong that these few cases represent the exact opposite of justice.

Despite being singled out for special treatment, many Japanese Americans sought to enlist, but draft boards commonly classified them as 4-C: undesirable aliens. However, as the war ground on, the army began to change its mind. In total, nearly 33,000 Japanese Americans served in the military during the war. Of particular note was the **442nd Regimental Combat Team**, nicknamed the "Go For Broke," which finished the war as the most decorated unit in American military history given its size and length of service.

In 1988, Japanese American leaders were able to achieve passage of the Civil Liberties Act, which provided \$20,000 in reparations for each surviving detainee. For many, the money was an important gesture on the part of the government they had always been loyal to, but which had suspected them nevertheless simply because of their skin.

In all, more than 81,000 people qualified for the payments.

Additionally, Congress authorized that the ten detention sites where Japanese Americans had been held be preserved as historical

nga kinabuhi. Ang mga hamtong miapil sa gobyerno sa kampo ug nagtrabaho sa lainlaing mga trabaho. Ang mga bata nag-eskuyla, nagdula og basketball batok sa lokal nga mga koponan, ug nag-organisar sa mga yunit sa Boy Scout. Bisan pa, nabilanggo sila, ug ang mga gagmay nga mga pagkaguba, sama sa paglibot sa duol sa ganghaan sa kampo o mga bakod nga kawad samtang sa usa ka pagbiyahe sa gabii, mahimo nga makatagbo sa grabe nga mga sangputanan.

Bisan kung kadaghanan sa mga Amerikano nga Amerikano gipili nga modawat sa ilang pagkabilanggo sa paningkamot nga ipakita ang pagkamaunungon sa gobyerno, pipila ang nagsukol. Si Fred Korematsu usa ka Hapon-Amerikano nga mihukom nga magpabilin sa San Leandro, California, nga nahibal-an nga nakalapas sa order sa pag-eksklusibo. Gipasaka niya ang gobyerno, nangatarungan nga ang Executive Order 9066 dili konstitusyon sa paglapas niini sa iyang ikalima nga Amendment nga katungod sa angay nga proseso. Sa ato pa, giingon ni Korematsu, kung gusto sa gobyerno nga ibutang siya sa usa ka bilanggoan, kinahanglan nga ibutang niya kini sa husay alang sa usa ka krimen. Klaro nga ang iyang nahimo nga sayup mao ang matawo sa usa ka pamilyang Hapon, nga dili usa ka krimen. Ang iyang kaso, **Korematsu v. United States** was finally decided by the Supreme Court in 1944 ug nawala siya bisan pa wala'y usa ka interned nga Hapones nga Amerikano nga nakit-an nga sad-an sa pagsabotahe o pagpaniid.

Ang sistema sa mga kampo sa internment nagpabilin sa lugar hangtod sa katapusan sa gubat. Karon, ang mga iskolar sa konstitusyon nagbutang sa desisyon sa Korematsu sa parehas nga kategorya sama sa Dred Scott ug Plessy v. Ferguson, gipasabut nga us aka sayup ang Korte Suprema nga ang kini nga mga kaso nagrepresentar sa eksaktong sukwahi sa katarungan.

Bisan pa gipili alang sa espesyal nga pagtambal, daghang mga Amerikano nga Amerikano ang nagtinguha nga magpalista, apan ang mga draft board sagad nga giklasipikar kini ingon 4-C: dili gusto nga mga langyaw. Bisan pa, sa pagbutang sa giyera, ang mga sundalo nagsugod sa pagbag-o sa hunahuna. Sa kinatibuk-an, hapit 33,000 nga mga Hapones nga Amerikano ang nagsilbi sa militar sa panahon sa giyera. Ang partikular nga pahinumdom mao ang 442nd Regimental Combat Team, nga gitawag nga "Go For Broke," nga natapos ang giyera ingon nga labing pinadekorasyon nga yunit sa kasaysayan sa militar sa Amerika nga gihatagan ang gidak-on ug gitason sa serbisyo.

Niadlong 1988, ang mga lider sa Hapones nga Amerikano nakakab-ot sa pagpasa sa Civil Liberties Act, nga naghatag \$ 20,000 sa mga reparasyon alang sa matag nahabilin nga binilanggo. Alang sa kadaghanan, ang kwarta usa ka hinungdanon nga mubu sa bahin sa gobyerno nga kanunay nila nga nahimong maunungon, apan nga gidudhang sila bisan pa tungod sa ilang panit.

Sa tanan, labaw sa 81,000 mga tawo ang kwalipikado alang sa pagbayad.

Dugang pa, gitugotan sa Kongreso nga ang napulo nga mga lugar sa detensyon diin gipahigayon ang mga Hapones nga mga Amerikano nga gitipigan ingon mga

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

landmarks to be “reminders that this nation failed in its most sacred duty to protect its citizens against prejudice, greed, and political expediency.”

CONCLUSION

The war certainly demonstrated the awesome might of American industry. During the war, shipyard in the United States turned out 2,710 Liberty Ships, the cargo ships that carried men and material to battlefields overseas. That’s an average of two ships launched every day!

Additionally the war changed the pattern of population in the nation. The dominance of California as the most populous state in the nation is largely an effect of the conflict.

Certainly, there were tragedies brought about by the war. The internment of Japanese Americans is the most glaring. However, like discrimination against African Americans and Mexican Americans, prejudice predated the war. Perhaps the war served mainly to bring it to the forefront and highlighted evils that had been lurking in American life for decades. Perhaps, by showing how broken life in America was for some minorities, including women, the war was a catalyst for changes that were to come.

What do you think? Did World War II make life better in America?

SUMMARY

World War II had an enormous impact on the United States. The government spent previously unheard of amounts of money on the war and the size and scope of the federal government grew tremendously. Government offices produced propaganda to encourage support for rationing, scrap drives, war bond sales, and participation in efforts such as victory gardens.

Populations shifted, especially to California, which became a center for war production and troop deployments.

American industry transformed itself and produced supplies for the war in record numbers. Government officials and industrial tycoons collaborated and led the celebrated Arsenal of Democracy.

When men left to fight, women stepped up to fill in. The famous Rosie the Riveter symbolized all the women who worked in factories and on farms. For many American women, it was the first time they took jobs outside the home or earned a paycheck. Some women joined the fight as delivery pilots, nurses, or support personnel in government offices.

timaan sa kasaysayan nga "mga pahinumdom nga kini nga nasud napakyas sa sagrado nga katungdanan nga panalipdan ang mga lungsuranon niini batok sa pagpihig, kadalo, ug pagpauswag sa politika."

KONKLUSYON

Gipakita sa gubat ang katingad-an nga kusog sa industriya sa Amerika. Panahon sa giyera, ang mga natad sa barko sa Estados Unidos nakaingon sa 2,710 nga Liberty Ships, ang mga kargamento nga mga barko nga nagdala mga tawo ug materyal sa mga natad sa panggubatan sa gawas sa nasud. Usa kana ka average nga duha ka barko nga gilansad matag adlaw!

Gidugang ang giyera nga giusab ang sumbanan sa populasyon sa nasud. Ang pagpatigbabaw sa California ingon nga labing populasyon nga estado sa nasud nga kadaghanan adunay epekto sa panagbangi.

Sa pagkatinuod, adunay mga trahedyang gipahinabo sa gubat. Ang paglansad sa mga Hapones nga Amerikano ang labi nga nagdagan-ag. Bisan pa, sama sa diskriminasyon batok sa mga Amerikano nga Amerikano ug mga Amerikano nga Amerikano, ang pagpihig nag-una sa giyera. Tingali ang giyera nag-una aron mapadayon kini ug gipasiugda ang mga daotan nga nagdagan sa kinabuhi sa Amerikano sa mga dekada. Tingali, pinaagi sa pagpakita kung giunsa ang pagkaguba sa kinabuhi sa Amerika alang sa pipila nga mga minorya, lakip ang mga babaye, ang giyera usa ka hinungdan sa mga pagbag-o nga moabut.

Unsa ang imong gihunahuna? Nahiuyon ba ang Gubat sa Kalibutan nga II sa kinabuhi sa Amerika?

KATINGBANAN

Ang Ikaduhang Gubat sa Kalibutan adunay dakong epekto sa Estados Unidos. Ang gobyerno migasto kaniadto wala makadungog sa kantidad sa salapi sa giyera ug ang gidak-on ug gidak-on sa gobyernong federal nagdako. Ang mga opisina sa gobyerno naglunsad og propaganda aron madasig ang suporta alang sa rasyon, scrap drive, sales bond war, ug pag-apil sa mga paningkamot sama sa hardin sa kadaugan.

Ang mga populasyon gibalhin, labi na sa California, nga nahimong sentro sa paggama sa gubat ug pag-deploy sa mga sundalo.

Ang industriya sa Amerika nagbag-o sa kaugalingon ug naghimo mga suplay alang sa gubat sa mga numero sa rekord. Ang mga opisyal sa gobyerno ug mga tycoon sa industriya nagtinabangay ug nanguna sa bantog nga Arsenal sa Demokrasya.

Sa diha nga ang mga lalaki nangadto aron makig-away, ang mga babaye nga nangadto aron pun-on. Ang bantog nga Rosie nga Riveter nagsimbolo sa tanan nga mga babaye nga nagtrabaho sa mga pabrika ug sa mga umahan. Alang sa daghang babaye nga Amerikano, kini ang una nga higayon nga nagkuha sila mga trabaho sa gawas sa balay o nakakuha og sweldo. Ang pila ka mga babaye miapil sa away ingon mga

3 DID WWII MAKE LIFE IN AMERICA BETTER?

Although most went back to being housewives after the war, it was an important psychological step toward gender equality.

Although African Americans still were relegated to segregated units, they served in an effort to both defeat discrimination and the Axis. A. Philip Randolph convinced President Roosevelt to order an end to discrimination in industries that contracted with the government, and groups like the Tuskegee Airmen won praise for their skill and bravery.

Native Americans served as code talkers, using their native language as an unbreakable code in the Pacific.

Mexican immigrants were welcomed into the country to work in fields left empty by Americans who had joined the military. In Los Angeles, the Zoot Suit Riots showed the level of racial animosity that existed between White servicemen on leave and the city's Hispanic community.

The minority who suffered the most were Japanese Americans. Roosevelt signed an executive order that led to the internment of the entire Japanese American population of the West Coast. The Supreme Court upheld this clear violation of their civil rights. In the face of such mistreatment, young Japanese American men formed the 442nd and fought with incredible bravery in Italy against the Nazis. Eventually in 1988, the government apologized for the internment and paid reparations to those who had suffered.

piloto sa pagpadala, mga nars, o mga kawani sa suporta sa mga opisina sa gobyerno. Bisan kung ang kadaghanan mibalik sa pagkamaayo sa balay pagkahuman sa gubat, kini usa ka hinungdanon nga lakang sa sikolohikal nga pagkapareho sa gender.

Bisan kung ang mga Amerikano nga Amerikano nga gipabalik sa mga managsama nga yunit, nagsilbi sila sa usa ka paningkamot aron mapilde ang diskriminasyon ug ang Axis. Si A. Philip Randolph nakumbinsi sa Presidente Roosevelt nga mag-mando sa diskriminasyon sa mga industriya nga nagkontrata sa gobyerno, ug ang mga grupo sama sa Tuskegee Airmen nakadaog sa pagdayeg sa ilang kahanas ug kaisog.

Ang mga Lumad nga Amerikano nagsilbi nga mga talk talk, nga gigamit ang ilang lumad nga sinultian ingon usa ka dili maputol nga code sa Pasipiko.

Ang mga imigrante sa Mexico giabiabi sa nasud aron magtrabaho sa uma nga wala'y dala sa mga Amerikano nga miapil sa militar. Sa Los Angeles, gipakita sa Zoot Suit Riots ang lebel sa kaaligutgut sa rasa nga naglungtad sa taliwala sa mga White servicemen sa bakasyon ug ang komunidad sa Hispanic sa lungsod.

Ang minorya nga kadaghanan nag-antus sa mga Amerikano nga Amerikano. Nagpirma si Roosevelt usa ka mando sa ehekutibo nga nagdala sa pagsulod sa tibuuk nga populasyon sa Hapones nga Amerikano sa West Coast. Gisuportahan sa Korte Suprema ang tataw nga paglapas sa ilang mga katungod sa sibil. Sa pag-atubang sa ingon nga pagdagmal, ang batan-ong mga lalaki nga taga-Japan nga Hapones nag-umol sa ika-442 ug nakigbugno sa labing kaisog sa Italya batok sa mga Nazi. Sa katapusan sa 1988, ang gobyerno nangayo og pasaylo alang sa internasyon ug nagbayad mga reparasyon sa mga nag-antus.

KEY CONCEPTS

Rationing: Limiting the amount of a certain product that can be purchased to make people reduce use and therefore limit demand. For example, during World War II, people could only purchase gasoline on certain days of the week.

Scrap Drives: Campaigns during World War II to collect metal that could be melted down and reused for the war effort.

War Bonds: Government savings bonds sold during World War II in order to raise money for the war effort. Everyone, including children and students were encouraged to save their money to purchase these.

Victory Garden: Personal gardens people grew during World War II to support the war effort. By growing their own food, people reduced demand on commercially produced food.

Arsenal of Democracy: Idea promoted by President Franklin Roosevelt that the United States would produce the material the allies needed to win the war, including ships, tanks, aircraft, bullets, bombs, etc.

Newsreel: Short movies produced by the government and shown before regular movies during the 1930s, 40s, 50s and 60s. They were an important way people received information and saw video of events before television news was universal.

Double V Campaign: The idea during World War II that African American soldiers were fighting to defeat both fascism abroad and discrimination at home.

Zoot Suit: A style popular among young Hispanic, African American and Filipino men during World War II based on oversized pants and jackets.

GOVERNMENT AGENCIES & PROGRAMS

Office of Price Administration: Government agency that set prices on anything except agricultural products during World War II. It also had the power to ration products.

Office of War Information: Government agency that produced propaganda during World War II. They made posters, radio advertisements and movies.

War Production Board: Government agency during World War II that worked with industry to realign the nation's factories and produce the material needed for the war.

Bracero Program: Government program during World War II to allow immigration from Mexico in order to provide agricultural workers.

PEOPLE AND GROUPS

Conscientious Objectors: People who refuse to join the military for personal, moral reasons, such as because of religious beliefs.

Rosie the Riveter: Character who represented all the working women during World War II. In the most famous image of her, she declares "We Can Do It!"

WASPs: Female pilots who delivered finished aircraft from factories to the front lines during World War II.

WAVES: Women who served in the navy during World War II. They took the place of men in positions away from the front lines, thus freeing up more men for combat.

A. Philip Randolph: African American leader of the Brotherhood of Sleeping Car Porters union. He convinced President Franklin Roosevelt to issue Executive Order 8802 to end discrimination in industries that fulfilled government contracts.

Code Talkers: Native Americans who used their native languages to share messages during World War II instead of using a secret code based on English. Because the Japanese had no knowledge of these languages, they could not intercept the American messages.

Tuskegee Airmen: Unit of African American fighter pilots during World War II.

442nd Regimental Combat Team: Army unit made up of Japanese Americans during World War II. They served with distinction despite the internment of their family members back home and are the most decorated military unit in American history.

EVENTS

Zoot Suit Riots: Violent conflict between White sailors on leave in Los Angeles and young Hispanic men. The media and local leaders blamed the unrest on the Hispanics.

EXECUTIVE ORDERS

Executive Order 8802: An executive order issued by Franklin Roosevelt during World War II that forbid discrimination in industries that fulfilled government contracts.

Executive Order 9066: Executive order signed by Franklin Roosevelt in 1942 that authorized the internment of Japanese Americans living on the West Coast.

COURT CASES

Korematsu v. United States: 1944 Supreme Court case in which the Court ruled that the internment of Japanese Americans during World War II was constitutional. Most people believe it was a failure of the Court to uphold justice.

Q U E S T I O N F O U R T E E N

What made the GREATEST GENERATION great?

So it was that the Greatest Generation came to be. Raised as children during the Roaring 20s, and chastened by the hardship of the Great Depression, these young men and women endured through those hard times only to emerge from their youth to find the world consumed by the fires of the Second World War.

They rose to the occasion. The young men of the Greatest Generation went to Africa, Europe and the Pacific to fight and die while their wives and girlfriends back home clocked in at the fields and factories they had left behind. Together, this group of Americans, under the careful leadership of a government they trusted and revered, prevailed in the bloodiest war in human history.

Out of the embers were forged a common bond. The Greatest Generation came home and set about rebuilding their lives and in the process built the greatness of modern America. They invented the computer. They built the interstate highway system. They founded fast food chains and built the suburbs that fueled enormous growth. And as they did, they remained deeply patriotic. Their trust in the goodness of America, its government, and the power of the ability of everyday people to move mountains when working together has remained strong even until the twilight of their lives.

What was it that made them so unique, and so admired? What made the Greatest Generation great?

Ingon niana ang nahimo nga Labing Dako nga Kaliwatan. Gipadako isip mga bata sa panahon sa Roaring 20s, ug gibadlong sa kalisud sa Dakong Depresyon, kining mga batan-ong lalaki ug babaye nakalahutay sa mga kalisud nga mga panahon gikan lamang sa ilang pagkabatan-on aron makit-an ang kalibutan nga nahurot sa sunog sa Ikaduhang Gubat Kalibotanon.

Nagtindog sila sa higayon. Ang batan-ong mga lalaki sa Labing Bantog nga Henerasyon nangadto sa Africa, Europe ug sa Pasipiko aron makig-away ug mamatay samtang ang ilang mga asawa ug mga kababayan-an nga nagbalik sa balay nag-clocked sa mga uma ug pabrika nga ilang nahabilin. Sa tingub, kini nga grupo sa mga Amerikano, sa ilawom sa mabinantayon nga pagpangulo sa usa ka gobyerno nga ilang gisaligan ug gitahud, nagdaog sa labing dugokan nga gubat sa kasaysayan sa tawo.

Sa gawas sa mga embre, ang usa ka sagad nga bugkos. Ang Pinakadako nga Henerasyon nag-abut sa balay ug naghisgot bahin sa pagtukod pag-usab sa ilang mga kinabuhi ug sa proseso nga nahimo ang kadako sa modernong Amerika. Ilang giimbento ang kompyuter. Gitukod nila ang sistema sa interstate highway. Gitukod nila ang mga kadena sa fast food ug gitukod ang mga suburb nga nagpadako sa pagtubo. Ug sa gibuhay nila, nagpabilin silang lawom nga makabayan. Ang ilang pagsalig sa pagkamaayo sa Amerika, sa gobyerno, ug ang gahum sa kaarang sa adlaw-adlaw nga mga tawo nga maglihok sa mga bukid kung magtinabangay nagpabilin nga lig-on bisan hangtod sa takna sa ilang kinabuhi.

Unsa man ang naghimo niini nga talagsaon kaayo, ug labi nga nakadayeg? Unsa man ang nakapahimo nga labing bantugan nga Henerasyon?

www.inquiryhistory.com